

A misty forest scene with sunlight filtering through the trees. The sun is low in the sky, creating a soft, golden glow that illuminates the mist and the leaves of the trees. The trees are dense and their branches are silhouetted against the light. The overall atmosphere is serene and somewhat ethereal.

IDENTITEITS OORLOG

De Weg tot Vrijheid
van Adrian Ebens

IDENTITEITS OORLOG

De Weg tot Vrijheid

van

Adrian Ebens

Nederlandse vertaling: Timon Deichsel en Berend Takens – 2017

De merknaam Duracell® is eigendom van Procter & Gamble Co. en is geregistreerd in de Verenigde Staten van Amerika en andere landen. Referenties naar Duracell® in de context van dit boek zijn uitsluitend gebruikt voor illustratieve doeleinden, en er is geen sprake van het gebruik of associatie met de Duracell® merknaam zelf, of het moederbedrijf Procter & Gamble.

Maranatha Media
maranathamedia.com
adrian@identitywars.org

© 2017 Adrian Ebens

Contents

Afdeling 1: De Twee Koninkrijken - Identiteits verlies

1. De Duracell Boom	5
2. De Bron van het Leven	11
3. Nabij het Hart van God	18
4. Het Gezins-Koninkrijk.....	22
5. Familie Crisis	25
6. Hel op Aarde.....	29
7. De Hemelse Reddingslijn.....	37
8. De Twee Koninkrijken vergeleken.....	42
9. Het hart van Babylon	46

Afdeling 2: Eén Lot - Identiteit hersteld

10. Het breken van de Duracell.....	52
11. Het openen van de Hemelspoorten	59

Afdeling 3: De Reis terug naar het Zoonschap

12. Leven naar het Duracell-Principe.....	63
13. De treden naar de hemel	67
14. Dezelfde goden, andere namen.....	72
15. Hoe lees jij?	79
16. Niet langer een knecht	83
17. De Val van Babylon	87

Dit boek is gewijd aan:

Mijn lieve vader Abel, die mij leerde om pal te staan, altijd eerlijk te zijn, af te maken wat je begint en nooit onrecht te tolereren.

Mijn lieve moeder Evelyn, die mij leerde te blijven dromen, creatief te zijn, van de natuur te houden en genereus te zijn.

Mijn lieve zus Karyn, die de reis van de kindsheid met mij deelde en vaak haar snelle humor gebruikte om mij te laten lachen.

Afdeling 1: De Twee Koninkrijken - Identiteits verlies

1. De Duracell Boom

De kamer was vaag verlicht. Op een van de wanden hing een aantal posters, een foto van een popmuzikant en een andere van een sporter – een foto dat vaak als een venster in een begeerde werkelijkheid gedient heeft. Langs een andere muur was een bureau met een paar schoolboeken, maar het centrale element van dit bureau was de kleine, maar krachtige stereo-installatie. Dit was inderdaad de kamer van een tiener die alle tekenen toonde van ambitie, turbulentie, en ja, het dromen.

Een immense strijd woedde in mijn hart, een strijd van het lot, een moment van de waarheid. “Ik had nooit gedacht dat ik ooit iets dergelijks zou doen” mompelde ik als ik naar de vloer staarde. Mijn zelfbeeld werd zwaar op de proef gesteld. Zo intens was de strijd dat ik troost zocht in de posters die me zo vele malen eerder geholpen hebben mijn gedachten af te leiden van de oogst die ik nu aan het plukken was.

De lucht was gevuld met een gevoel van wanhoop. Mijn geest greep zich vast aan de dingen die mijn verstoorde gedachten zouden stabiliseren: wetenschap, sport en spreekvaardigheid waren enkele van de dingen waaraan ik me vasthield, maar ze leken machteloos om me te helpen. Een misselijkmakende wolk daalde af op mij en begon mijn gevoel van ambitie neer te drukken. Het schopte de meest gewaardeerde plaatsen van mijn hart open en stal hun schat, en dan kwam het neer op de meest heilige kamer van alles - hoop.

Ik had tot mijn moeder gesproken in een manier in die ik mezelf beloofd had nooit meer te spreken. Dit was de laatste druppel dat me deed beseffen dat ik niet de persoon was die ik wilde zijn. Ik hield niet van mezelf, en ik wilde veranderen, maar het leek hopeloos.

* * *

Depressie. Depressie is de grootste vloek die onze maatschappij vandaag teistert. In haar openingstoespraak, verklaarde de World Health Organisation Director Generaal, Dr. Gro Harlem Brundtland:

... Uit initiële schattingen blijkt het dat ongeveer 450 miljoen mensen vandaag aan psychische of neurologische stoornissen lijden
.... Klinische depressie is nu de belangrijkste oorzaak van invaliditeit wereldwijd.¹

Probeer eens de enorme omvang van dit probleem te begrijpen aan de hand van de volgende statistieken van 1998/99:

- 1 miljoen zelfmoorden elk jaar
- 10 tot 20 miljoen zelfmoordpogingen elk jaar, of wel 38 pogingen elke minuut.
- Zelfmoord is bij mannen tussen 35 en 49 jaren de op drie na grootste doodsoorzaak in de VS.²
- In 1997 was het zelfmoordcijfer voor jeugdigen in Australië de hoogste ter wereld.³

Wat is er aan de hand? Wat is er zo deprimerend aan het leven dat miljoenen mensen liever ervoor kiezen om te sterven dan met een andere dag geconfronteerd te worden?

In zijn boek *The Mind Game* geeft Phillip Day een zeer onthullende verklaring:

In het verleden zouden zorgzame familieleden zich verzamelen en de depressieve bloedverwant de zekerheid en aandacht geven om over de dingen te praten ... Vandaag de dag, met het uiteenvallen van de

¹ Dr Gro Harlem Brundtland, The WHO World Health Report 2001, page x

² Phillip Day, *The Mind Game* (Credence Publications 2002) In introductie

³ Suicide in Australia - a dying shame. 2001. <http://www.wesleymission.org.au>

gezinseenheid, de ontkenning van religie en de scheiding van vele families met de hectiek van het leven in de 21ste eeuw, heeft de psychoanalyse de taak van de begeleiding die eigenlijk door zorgzame familieleden of de predikant uit de buurt uitgevoerd zou moeten worden eenvoudigweg overgenomen. Ik ben ervan overtuigd dat dit een negatief effect heeft gehad op onze maatschappij.⁴

Phillip Day noemt drie factoren: (1) Het uiteenvallen van het gezin; (2) De ontkenning van de religie; (3) De scheiding van vele families van elkaar met de hectiek van het leven in de 21ste eeuw. De cruciale factor is het uiteenvallen van het gezin. David van Biema geeft op dit onderwerp het volgende commentaar:

Een generatie ongelijk aan de anderen is opgegroeid, een generatie waarin miljoenen werden gekenmerkt door een diep en vroeg verdriet. Dit zijn de kinderen van de echtscheiding. Ze zijn de frontlijn van een schijnbaar eindeloze phalanx.⁵

In zijn boek *Volwassen kinderen van wettelijke of emotionele Echtscheiding* beschrijft Jim Conway in levendige details de pijn en het verlies van duizenden die het slachtoffer van een gebroken gezin zijn, hetzij legaal of emotioneel. Een van de belangrijkste kenmerken die hij beschrijft is onzekerheid en het constante vragen van “Wie ben ik?” en “Ben ik de moeite waard bemind te worden?”⁶

Deze vragen brengen ons naar de bron van het menselijke dilemma: het gevoel van belang te zijn. Maakt zich iemand echt zorgen om mij? Ben ik iets waard? Hoe hebben zich deze vragen verankerd in de menselijke psyche? Om deze vraag te beantwoorden moeten we terug gaan naar het begin.

Op een gegeven moment stond Eva te staren naar de verboden boom. “Waarom heeft God ons verboden van deze boom te eten?” vroeg ze zich af. De vrucht zag er zo uitnodigend uit, alsof het haar naar voren wenkte. Plotseling hoorde ze een stem uit de boom. Satan, die zijn kans ziet, verleidt haar door het medium van een slang; “Heeft God werkelijk gezegd: ‘Gij zult niet eten van allen boom dezès hofs?’”⁷ Satan is zowel Eva aan het verleiden om te debatteren als ook in haar gedachten twijfel te zaaien over de letterlijkheid van Gods woord. Op het gebied van debat en logica is Eva geen partij voor Satan. Voeg daar de onbekende wapens van bedrog en duisternis aan toe, en de strijd zal kort en vernietigend zijn

⁴ Phillip Day, *Introduction* - <http://www.campaignfortruth.com/Eclub/100702/depressionandsuicide.htm>

⁵ David Van Biema, “Learning to Live with a Past that Failed,” *People*, May 29, 1989, p 79.

⁶ Jim Conway, *Adult Children of Legal or Emotional Divorce*, (Monarch Publications, 1990) blz. 53.

⁷ Genesis 3:1

zodra Eva haar bereidheid om aan de strijd deel te nemen door het openen van haar mond toont.

“Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten; Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.”⁸ Eva accepteerde de uitdaging door het herhalen van de woorden die God gesproken had, maar ze is nu diep in de problemen. Haar eigen nieuwsgierigheid, in combinatie met de open uitdaging van Satan liet haar onvoorbereid op zijn volgende verbazingwekkende verklaring: “Gij zult geenszins sterven.”⁹

Ben je ooit in een gesprek geweest met iemand in het kader van een “vriendelijk” debat en je denkt dat je de situatie onder controle hebt, totdat je tegenstander opeens iets uit de lucht laat vallen? Iets dat je nooit had verwacht, iets dat een moersleutel in die fijn geoliede radertjes in je gedachten gooit en ze tot stilstand brengt? Wat ze zeiden was dan ook niet diepgaand en verlichtend, maar je had nooit verwacht dat het juist van hun zou komen. De mogelijkheid dat juist die persoon zulke woorden zo moedig en zo schaamteloos zou uitspreken was nooit bij je opgekomen.

Satan, die ziet dat hij zijn prooi nu met verwoestende precisie geïmmobiliseerd heeft, levert nu de winnende klap. “... Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.”¹⁰

Deze paar verzen kunnen net als het passeren van een klein stadje zijn; knippen met je ogen en je zult het missen. Het concept dat Satan hier aan Eva voorstelde bevatte het zaad van de vloek die nu alle kinderen van Adam plaagt - de strijd wat je nu waard bent. Een concept dat zo bevrijdend klinkt biedt de kern van de ketens die de menselijke ziel tot slaaf maken van ellende en duisternis. Klinkt dat een beetje onwaarschijnlijk? Blijf bij mij als we dit concept analyseren. “*Gij zult geenszins sterven,*” kijk alleen maar naar de vrucht en zijn rol die deze knagende vragen veroorzaken, “Maakt zich iemand zorgen over mij?” en “Ben ik de moeite waard bemind te worden?”

Ik herinner me nog toen ik ongeveer acht jaar oud was, en mijn zus een pop gekregen had die kon huilen en lachen en zelfs melk kon drinken. Het enige wat je moest doen was een paar batterijen in de rug plaatsen en het begon. Het

⁸ Genesis 3:2-3

⁹ Genesis 3:4

¹⁰ Genesis 3:5

leverde uren van vermaak voor mijn zus. Ik wou het echt aan de hond voeren, omdat dat dat huilen echt vervelend werd na een tijdje, maar ik wist beter en ik wou mijn zus niet urenlang horen huilen. Deze baby had leven door gewoon twee batterijen in de rug, en dit is precies het idee dat Satan probeerde over te brengen aan Eva. “Eva, je hoeft je geen zorgen te maken over wat iemand anders zegt, je hebt het leven in jezelf. Je kunt doen wat je wilt en je zult geen schade lijden omdat je het leven in jezelf hebt. Je zult zeker niet sterven, en zolang je steeds hier terug komt naar deze boom om je batterijen opnieuw op te laden zal het prima met je gaan.”

Kan je je voorstellen een 18 maanden oude baby zegt opeens tegen zijn ouders, “Ik denk dat ik het nu allemaal op mezelf kan doen, ik was net aan het praten met de tuinkabouter in de achtertuin en hij zegt dat ik macht heb in mij dat me leven geeft en voor al mijn behoeften zorgt, dus bedankt voor al uw hulp, en misschien zullen we elkaar nog eens ontmoeten.” Dit is precies wat er gebeurde met Adam en Eva in de tuin. Dit concept, *gij zult geenszins sterven*, nam hun gevoel van totale afhankelijkheid van hun hemelse Vader weg. Het heeft de fundamenteën van wie ze als individuen waren aangevallen. Het verwarde hun gevoel van identiteit en daarmee hun waarde als Gods kinderen. Waarom konden Adam en Eva hun fout gewoon niet bewust worden en terug keren naar een positie van totale afhankelijkheid van hun hemelse Vader? Ik wens dat het maar zo simpel was, maar de gevolgen van het aannemen van het concept *u zult geenszins sterven*, omdat je macht hebt in jezelf, zelfs voor maar een seconde, heeft het ogenblikkelijke effect te voorkomen dat je ooit terug zal keren naar die gelukzalige toestand. Hierop zullen we later terugkomen, maar laten we eerst eens terug gaan naar die noodlottige boom.

Let op de suggestie van Satan dat wanneer ze aten van deze vrucht, op één of de andere manier hun ogen geopend zouden worden tot een hogere bestaanstoestand. De conclusie hier is niet alleen dat je macht hebt in jezelf, maar dat het fysieke heelal krachtige voorwerpen bevat, die, als je ze eenmaal bezit, je nog krachtiger kunnen maken. Welkom in de materiële wereld. In Genesis 3:4-5 is Satan in een volledig evangelische modus om bekeerlingen te winnen voor zijn nieuwe utopische koninkrijk. Hij bood een koninkrijk dat macht en voldoening beloofde voor iedereen die het zou aannemen. Dit Koninkrijk is gebaseerd op twee basisprincipes:

1. Je hebt het leven in jezelf waardoor je volledig onafhankelijk bent van een externe weldoener of autoriteit.

2. Onze omgeving bestaat uit mensen, voorwerpen en dingen die, als bezeten of met geassocieerd zijn, je nog sterker, verlichtend en meer vervuld in het leven maken kan.

Door deze boom van kennis heeft Satan een accu aangedreven bestaan aangeboden; een leven zonder de noodzaak voor een externe weldoener of autoriteit, vandaar de titel van dit hoofdstuk: de Duracellboom. Satan wil ons vertellen dat de cellen van ons lichaam altijd duurzaam zullen blijven als we zijn filosofie over het leven volgen.

Het is belangrijk te onthouden dat toen Adam en Eva de vrucht van de boom aten, er geen gif in zat dat ze bang, zondig en opstandig zouden maken. De Bijbel vertelt ons dat het fruit goed was om te eten. ¹¹Het gif waren de woorden die Satan tot Eva sprak. Het gif zijn de principes van zijn koninkrijk. Sommige mensen werpen de vraag op: “Waarom moet ik lijden omdat Adam en Eva de vrucht aten? Ik heb niet van die boom gegeten.” De waarheid is dat elke keer als we onafhankelijk van God handelen, eten we van die boom in precies dezelfde manier als Adam en Eva deden, omdat we het gif hebben geslikt van het koninkrijk van Satan. In feite zullen we leren dat we eigenlijk elke dag van deze boom eten, en we lijden verschrikkelijke verteringsproblemen als gevolg.

Het idee dat we onafzonderlijk kunnen leven van God lijkt misschien niet zo vreemd voor veel mensen, maar in het volgende hoofdstuk zullen we leren dat dit soort denken suïcidaal is.

¹¹ Genesis 3:6

2. De Bron van het Leven

Het was een lange dag op het werk geweest. We waren in de laatste fase van de voorbereiding van een budget - eigenlijk ongeveer negentig budgetten die samengevoegd moesten worden tot één. Het was een delicaat proces, het beschikbare inkomen tussen alle ambitieuze managers te verdelen die allemaal wouden, hoopten en zelfs vorderden een groter stuk van de taart te krijgen om hun doelen te bereiken. Mijn geest probeerde tevergeefs al deze cijfers uit mijn hoofd te duwen als plotseling de telefoon af ging. “Hallo... Het is papa, zoon.” Papa klonk alsof hij het Empire State Building op zijn schouders had. “Wat is er pap?” “Mam heeft een ernstig auto ongeluk gehad.” Die woorden raakten me als een hamer. Ik begon meteen te schudden en mijn hartslag werd letterlijk verdubbeld in een flits. Mijn spieren gingen strak, als een adrenaline rush mijn hele lichaam overnam. “Ongeluk?” Ik was bijna in de telefoon aan het fluisteren terwijl ik probeerde stil te blijven. “Hoe ernstig? ...” “Het is vrij ernstig, zoon.”

Op dat moment wilde ik dat ik had kunnen springen door die telefoon om mijn vader te omhelsen, maar hij was 12 uur met de auto weg en ik zou moeten wachten tot de volgende morgen om een vliegtuig te halen. Toen ik de telefoon ophing was mijn hoofd aan het draaien; shock, angst en gevoelloosheid raakten me allemaal tegelijk. Op dat moment herinnerde ik me Jezus, en ik zank op mijn knieën en huilde “O Jezus, alstublieft laat haar niet sterven.” Ik opende mijn Bijbel en ik bad en bad totdat een gevoel van rust over me kwam en ik voelde me weer bijna rustig. Mijn gedachten dwaalden dan naar de alledaagse dingen van het leven tot het me weer zou raken; angst, hulpeloosheid en shock. Herhaaldelijk ging ik op mijn knieën en enkel bad ik en hield me vast aan Jezus.

Mam was op weg voor het geven van een muziek les. Ze was op een snelweg met dubbele rijstroken met een tien meter strook tussen de twee wegen. Ze was net aan een andere auto voorbij als ze over een ongelijkheid op de weg ging en dat is

alles wat ze zich kon herinneren. Een auto van de andere kant had de controle verloren en door de tien meter kloof tussen de twee wegen gereden en raakte mijn moeder frontaal. De kracht van de botsing duwde de motor van ma's auto door het brandschot, en tegelijkertijd duwde het stuurwiel recht in haar gezicht. Om de een of ander onbekende reden brak op dat moment de zitting, en ik ben zo dankbaar daarvoor want anders zou ze meteen zijn gestorven. Toen ze in het ziekenhuis was had ze haar armen en benen gebroken, en de gehele linkerzijde van haar gezicht was gedisintegreerd.

Toen mijn moeder naar het ziekenhuis werd gebracht was er een arts die net klaar was met zijn dag. Maar toen hij mijn moeder zag, ging hij meteen weer werken. Hij vocht voor acht uur om haar leven te redden, en uiteindelijk na vele spannende momenten werd ze stabiel. Ik kan echt niet de woorden vinden om die arts te danken; zelfs nu brengt het me tot tranen. Die man werkte voor 16 uur recht door en dan had de bedachtzaamheid mijn vader om 03:00 uur te bellen om hem te laten weten dat mama kritisch, maar stabiel was. Ik ben hem nog steeds enorm dankbaar, en dit lichtend voorbeeld van vaardigheid, kracht en goedheid van de medische professie.

Enige dagen later ging ik met mijn vrouw mijn moeder in de intensive-care afdeling bezoeken. Ik was zo blij haar levend te zien. De artsen waren verbaasd over de snelheid van haar herstel. We kregen te horen dat ze nooit meer op de piano zou kunnen spelen en misschien niet eens meer lopen. Het was een harde klap, maar ze was noch bij ons, en daarvoor was ik dankbaar. Lorelle keek naar het medische logboek voor mama en wenkte me om te komen. Het toonde een duidelijk punt waar ze dachten dat ze haar zouden verliezen, maar plotseling werden al haar vitaliteitstekens weer gestabiliseerd. Er was geen beschrijving waardoor dit gebeurde, en ik wist dat mijn hemelse Vader, de bron van het leven, Zijn Zoon gezonden had om haar in het leven te houden. Ik ben zo dankbaar voor de levengevende kracht van Jezus. Vandaag de dag loopt mama nog, en soms als ze de piano speelt, krijg ik een diep gevoel van dankbaarheid aan Jezus, want hij heeft mijn moeder gered van een zekere dood.

Als het gaat om het begrijpen van de bron van het leven, geeft de Bijbel ons geen twijfel. Laten we het volgende over Jezus lezen in Kolossensen:

Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem; Kolossensen 1:16-17

Alles wat wij zien en waarnemen, en zelfs de dingen die wij niet kunnen zien, werden door Jesus Christus gecreëerd en worden nu door Hem onderhouden.¹² Let goed op de formulering van de laatste zin: en alle dingen bestaan te zamen door Hem. Deze tekst vertelt ons duidelijk dat de levenskracht die voortkomt uit de Zoon van God het hele universum samen houdt. Paulus zegt het op een andere manier in het boek Handelingen:

De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt; En wordt ook van mensenhanden niet gediend, als iets behoevende, also Hij Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft; En heeft uit een bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woning; Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons. Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook enigen van uw poëten gezegd hebben: Want wij zijn ook Zijn geslacht Handelingen 17:24-28

We zien hier een God die nauw betrokken is met ons leven. Paulus begint met het grote plaatje en gaat langzaam dieper tot het persoonlijke en intieme niveau:

1. Hij heeft de tijden en plaatsen van elke natie bepaald.
2. Hij is niet ver van *ieder* van ons.
3. ... en uiteindelijk gaat Paulus recht naar de kern van het probleem en zegt dat wij *in Hem* leven, en bewegen, en zijn.

Als we leven in Hem dan vertelt onze eenvoudige logica dat we niet zonder Hem kunnen leven. Als Gods goddelijke vertegenwoordiger zei Jezus, de Zoon van God: "... zonder Mij kunt gij niets doen." Johannes 15:5. Je moet begrijpen dat dit betekent dat we niets fysiek, mentaal of spiritueel zonder hem kunnen doen.¹³ We zijn helemaal en volkomen afhankelijk van God en Zijn Zoon voor alles, net als een kleine baby afhankelijk is van zijn ouders.

Laat me dit punt illustreren, want de implicaties daarvan reiken ver. Denk aan het hart, een verbazingwekkend orgaan. Het werkt als een pomp die het bloed door ons lichaam laat circuleren, zonder pauze, voor tientallen jaren. Het verbazingwekkende daaraan is dat het pulsen van het hart blijkbaar niet

¹² "For all things come from You, and of Your own we have given You." 1 Chronicles 29:14

¹³ John 15:5

ondersteund wordt door iets buiten zichzelf. De spier van het hart kan samentrekken en ontspannen, zonder enige directe stimulans van het zenuwstelsel. Het heeft iets dat vaak een intrinsieke regelsysteem genoemd wordt. Zoals een anatomie leerboek het beschrijft: “Het geleidingsstelsel bestaat uit gespecialiseerde spierweefsel die elektrische impulsen genereert en verdeelt om de stimulering van de cardiale spiervezels samen te trekken.”¹⁴ Deze spiervezels zijn zeker gespecialiseerd omdat ze zelf elektrische impulsen genereren die niet afkomstig zijn van het zenuwstelsel. Het is absoluut verbazingwekkend dat nergens in deze anatomie leerboeken de vraag gesteld wordt hoe deze hart spiervezels deze elektrische lading kan produceren om het hart samen te trekken. Het wordt gespecialiseerd en intrinsiek genoemd, maar hoe werkt het nou, en waar komt deze energie vandaan?

Hier splitst dan ook de weg. De Bijbel vertelt ons dat deze energie rechtstreeks geleverd wordt van God, “In Hem leven wij.” Handelingen 17:28. Maar Satan vertelt ons dat het inherent van ons is; het is gewoon een deel van de biologische proces die we zelf bezitten, “Gij zult den dood niet sterven.” Genesis 3:4. Dit is zulk een fundamentele kwestie, het is het één of het ander. Er zijn veel christenen die proberen om een middenweg te nemen over deze kwestie en zeggen: “Ja, God maakte alles, maar het is als een opwind klok. Hij begon het en laat het aflopen.” Alsof God gewoon de Duracell batterijen gemaakt heeft en heeft het in ons geplaatst. De Bijbel leert dit idee niet. We zijn nauw verbonden met Hem en volledig afhankelijk van Hem elke milliseconde van elke seconde van elke minuut van elk uur van elke dag.¹⁵ God is actief, willens en wetens, en liefdevol levert Hij de elektrische lading dat ons hart laat kloppen. Er is iets met deze werkelijkheid die ons als mens echt ongemakkelijk kan maken, maar we zullen dat later aanspreken. Het feit is dat we deze kwestie op dit moment duidelijk moeten maken. Of wij geloven “in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij”, of we geloven “we zullen niet sterven.” Er is geen middenweg.

Hoe uitdagend dit ook voor velen van ons mag zijn, we zijn alleen ingegaan op de fysieke deel van het menselijk bestaan. We moeten nu rekening houden met de geestelijke en spirituele aspecten. Denk aan de volgende teksten:

Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus; In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn. Kolossensen 2:2-3

¹⁴ Gerard Tortora and Nicholas Anagnostakos, *Principles of Anatomy and Physiology*, (Harper and Row Publishers, New York, 1984) blz 463.

Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: Zie, Ik heb met name geroepen Bezaleël, den zoon van Uri, den zoon van Hur, van den stam van Juda. En Ik heb hem vervuld met den Geest Gods, met wijsheid, en met verstand, en met wetenschap, namelijk in alle handwerk; Om te bedenken vernuftigen arbeid; te werken in goud, en in zilver, en in koper, en in kunstige steensnijding, om in te zetten, en in kunstige houtsnijding, om te werken in alle handwerk. Exodus 31:1-5

De Bijbel openbaart God als de bron van alle wijsheid en kennis. Kolossenzen 2:2-3 daagt het concept uit dat we als mensen wijsheid en kennis kunnen hebben. Alle wijsheid en alle kennis komt van God. Een voorbeeld hiervan wordt getoond in Exodus 31:1-5. Hier zien we God die een man wijsheid en vaardigheid in het vakmanschap geeft. Het is interessant dat we vaak naar mensen die een groot vermogen hebben en getalenteerd zijn “begaafdheid” toeschrijven. Inderdaad zijn zij begaafd door God.

Laten wij ons naar het midden van een concert begeven. Het publiek is betoverd als een getalenteerde jonge dame haar vingers omhoog en omlaag van de vleugel laat gaan die indrukwekkend op het podium staat. Ze laat de piano letterlijk zingen, aangeraakt van de meesteres haar hand. Ze bouwt het vervolgens op naar de climax, en we voelen dat het einde is gekomen. We willen dat ze verdergaat, maar het muziekstuk eindigt en de menigte barst uit in applaus, onder de indruk van een dergelijke elegantie en genade, gecombineerd met passie en intensiteit. De jonge dame buigt en inhaleert de geur van de lof, en loopt vervolgens van het podium.

Laten we even hierop terug kijken, want er is iets wetenswaardigs in dit alledaagse scenario. Iedere keer dat zoiets gebeurt zou het publiek uit moeten breken met gejuich “Prijs God van wie alle zegeningen komen” of iets dergelijks. Het applaus zou moeten worden gericht aan God die de vaardigheid, wijsheid en het vermogen gaf. Het hart van de pianist zou moeten overlopen met liefde en dankbaarheid aan God voor de gave Hij haar heeft gegeven om te gebruiken, maar dit is zelden het geval. Als we werkelijk handelen op deze manier, zouden we niet zo opgetogen zijn van het succes of ontmoedigd door het falen, omdat het vermogen om iets te bewerkstelligen niet afkomstig is van ons, en als het niet afkomstig is van ons, dan kunnen we geen krediet nemen wanneer we slagen en ontmoedigd worden wanneer we falen.

Dit is de vloek van de Duracell boom. Stel je voor dat deze boom is geplaatst aan de rand van een klif. Het gevoel van vrijheid dat we ervaren als we slagen, gelovend dat dit succes uit ons is ontstaan, is te vergelijken met de opwindning van

de vrije val bij het bungy jumpen ¹⁵ van de klif met de bungy touw aan de basis van de boom. Maar wanneer het falen komt, gaat de bungy touw op eens in een slinger beweging over en katapulteert ons met adembenemende snelheid terug naar het startpunt. Hoe verder we in de leugen van de innerlijke kracht duiken, hoe groter de impact van de gevolgen van het falen. Er is geen ontkomen aan de vloek van de Duracell boom. Als je eenmaal zijn vruchten hebt geproefd zit dat touw stevig aan je been, en de rest is onvermijdelijk. Het is geen toeval dat “depressie de belangrijkste oorzaak van invaliditeit wereldwijd” ¹⁶ is. De Duracell boom staat aan de rand van een grote rotswand. Een touw is veilig gebonden aan elk van onze benen en hoe verder we in zijn leugen lanceren over de rotswand, hoe harder worden we terug voortgestuwd tot de basis van die boom als de mislukking komt. Hoeveel klappen heb jij al ontvangen? Hoeveel meer kun je nog doen? Het is de moeite waard er over na te denken.

Laten we naar het volgende niveau gaan. We hebben gekeken naar de gevolgen van de fysieke en psychische afhankelijkheid, maar hoe zit het met spirituele en morele afhankelijkheid? Dit is een uitdagend probleem, dus doe je gordel om; het kan een hobbelige rit worden.

De Bijbel vertelt ons dat “God is liefde.” 1 Johannes 4:8. Dit vertelt ons dat God de bron is van de liefde. Het verwijst ook naar God als de God van hoop. Romeinen 15:13. Dit idee is sterk uitgebreid in Galaten:

Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zodanigen is de wet niet.
(Galaten 5:22-23)

De implicaties van deze tekst zijn adembenemend. Laat ons het even analyseren. Al deze eigenschappen komen uit het hebben van de Geest van God. Dit betekent dat zonder de Geest van God kan je geen liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid enzovoort hebben. Eén dag zat ik te denken over deze bijbelse waarheid terwijl ik in een park naast een meer wandelde. Het was rustig en vredig. Ik bemerkte opeens een moeder die haar dochter op een schommel duwde. Ze waren beide samen aan het lachen en natuurlijk aan het genieten van elkaars gezelschap. De liefde die deze moeder ondervond voor haar dochter was geïnspireerd door God. De gedachte om liefdevol en vriendelijk en zacht voor

¹⁵ Een bungy is een lang elastisch touw dat sensatie zoekers gebruiken om van een brug of een andere hoge plaats te springen. De bungy touw rekt uit tot een geringe lengte van de grond en dan versnelt de persoon weer omhoog op het moment het elastische touw zijn maximale rekbaarheid heeft bereikt.

¹⁶ The Mind Game – Philip Day

haar dochter te zijn is niet ontstaan in het hart van de moeder, maar in het hart van God en werd gegeven aan de moeder die ervoor koos om het uit te drukken, en het werd de moeder haar liefde. In die zin is het niet echt de liefde van de moeder, maar Gods liefde uitgedrukt door de moeder. Die liefde werd een deel van de moeder omdat ze reageerde op de Geest van God en het uitdrukte. In de waarste zin is er helemaal niets zoals de liefde van een moeder voor haar kinderen of de liefde tussen man en vrouw. Gek? Nee, Bijbels!

Ik heb dit idee vaak gepresenteerd tijdens het preken of spreken op seminars en het is interessant om het publiek te zien reageren. Sommige mensen kijken alsof ik zojuist het fundament van het menselijk ras heb aangevallen. Vooral die miljoenen love songs die ooit zijn gezongen en de miljarden beloften bij het huwelijks altaar dat ‘ik hou van je en zal van je houden voor altijd,’ niet één van die beloften kan ooit zonder God gehouden worden die zijn liefde in onze ontvankelijke zielen giet. Laat ons het attribuut van de liefde aan het uiteinde van het bungy touw plaatsen. Waarom hebben zoveel mensen een liefdes “fall out”? Mensen die geloven dat de liefde is ontstaan in onze eigen ziel kunnen vaak ’s ochtens wakker worden en zich niet in hun partner verliefd “voelen”. Ze beginnen te betwijfelen of deze relatie nog goed voor hen is en beginnen vaak te zoeken naar iemand anders om dat gevoel terug te brengen. De Duracell credit card heeft zijn limiet bereikt en nu is het tijd om te betalen.

Hoe zit het met de oprechte man die zijn belofte van zijn vrouw voor eeuwig te houden echt serieus meende en dan plotseling vindt hij zich aangetrokken tot een andere vrouw. Hij wil het misschien niet op deze manier voelen, maar hij “kan het niet helpen.” De liefde is in de war met lust, en er wordt getwijfeld aan zijn integriteit. Hij begint zich dan terug te trekken van zijn partner, omdat het gevoel van schuld doordat hij op deze manier heeft gehandeld hem verhindert om te geloven dat hij nog geliefd kan worden. Hij dacht dat hij de stroom van liefde uit zijn hart zou kunnen onderhouden, maar nu stuwt de bungy hem terug naar de basis van de Duracell boom vanwaar hij gestart is, en zijn huwelijk is voorbij. Is het een wonder dat het vinden van vreugde in het huwelijk zo onbereikbaar is voor de meeste mensen?

In het belang van degenen die zich voelen alsof hun huwelijk het niet meer waard is, vergeet niet dat de liefde zijn oorsprong alleen in het hart van God heeft en vrij toegankelijk is voor diegenen die Hem vragen. Als je voelt dat je die liefde voor je partner hebt verloren, vraag God om het terug te geven. Hij zal, Hij heeft het beloofd.

3. Nabij het Hart van God

We waren aan het racen over de snelweg met een geweldige snelheid. Lorelle's weeën hadden een vrij regelmatig patroon ontwikkeld. We wilden niet te vroeg worden verrast, zo haasten we ons naar het ziekenhuis. Het was allemaal erg nieuw en opwindend; binnenkort zouden we ons eerste kind hebben. We renden rechtstreeks naar de kraamafdeling, de zuster wierp een blik op ons en zei: "Jullie zijn te gelukkig, jullie moeten een stukje gaan wandelen." Nou, dat verbluffde ons goed. Vijfenvertig minuten later kwamen we terug, maar nu lachte Lorelle niet meer. Nog eens dertig minuten en we waren in het midden van de arbeid. Dat klopt, er is geen ander woord om het te beschrijven dan arbeid, of zware arbeid. We hebben geprobeerd om alle technieken uit de prenatale lessen te onthouden, maar het was moeilijk om geconcentreerd te blijven. Die weeën waren als een goederentrein die direct op je afkomt. Zodra je één had overleefd kwam al gelijk de volgende. Eindelijk na elf uur kregen we onze eerstgeboren zoon Michael.

Er is een interessante foto van Lorelle en mij, net nadat ze had bevallen. Het is echt geweldig. Zij zit daar stralend alsof het een alledaagse werkdag was geweest terwijl ik wankelend naast haar sta als of ik elk moment neer zal zakken. Ik ontwikkelde een diepgaand nieuw respect voor het vrouw zijn op die dag. Ik moet zeggen, dames, je vrouw te zien bevallen is echt hard werken. Wanneer jullie klaar zijn met lachen zal ik mijn punt afmaken. De emotionele stress van het kijken naar degene van wie je zoveel houdt met zo veel pijn is onbeschrijfelijk. Wij mannen hebben meestal een oplossing voor vele problemen, maar deze keer had ik geen antwoord, en het deed pijn. Ik heb gebeden: "God, ik weet dat er een reden is voor al deze pijn, maar ik kan het op dit moment niet zien." Ik was zeker blij toen het voorbij was.

Toen ik mijn zoon voor de eerste keer in mijn armen hield, leek het een eeuwigdurend moment. Ik keek naar beneden in zijn ogen, en hij keek rech terug naar mij, en het was verbazingwekkend. Als ik bleef naar beneden kijken in ontzag en verbazing werd ik gegrepen door een diep gevoel van angst. Ik wist dat mijn zoon met dezelfde aard was gestempeld als de mijne, een natuur die autoriteit uitdaagt, die van nature aangetrokken is tot opstand in plaats van gehoorzaamheid. Ik wist dat ik de verantwoordelijkheid had zijn wil te leiden en hem in de disciplines van echte liefde en vriendelijkheid en onbaatzuchtigheid en gehoorzaamheid te trainen. Na al dit vroeg ik me af, zou hij mijn vriend zijn? Zou er iets tussen ons komen en ons scheiden? Ik heb daar net gebeden, “Oh lieve Vader in de hemel, laat niets komen tussen mijn zoon en mij. Mogen wij altijd dicht bij elkaar zijn, en ik bid dat hij te weten zal komen wie ik ben en mijn vriend zal zijn.” De intensiteit van het gebed blijft mij bij. Ik voel het vaak, en ik bid het nog steeds en geloof dat God het tot een realiteit zal maken.

Vier jaar later was ik tijdens het doorbrengen van een rustige sabbat aan het lopen en praten met de Heer, ver weg van de drukte van het leven. Ik was aan het nadenken over mijn Vader in de hemel en Zijn liefde voor mij en hoe kostbaar het is. Plotseling begon een film te spelen in mijn hoofd van de geboorte van mijn zoon en ik herbeleefde dat intens verlangen om nooit meer gescheiden te worden van hem en dat hij me echt zou kennen. De scène was voorbij en in de rust, hoorde ik een zachte stem diep in mijn hoofd, die zei: “Dit is ook hetgene hoe Ik me aangaande jou voel.” Ik wist niet of ik moest lachen of huilen, en ik vond het ongelooflijk moeilijk te accepteren. “Maar Heer,” zei ik, “U weet hoe ik ben, u weet dat ik zo veel verkeerde dingen zei en deed,” en hierdoor kwam ik in een gedachten strijd. Weet je, ik was echt verrast over mezelf. Ik ben een man die Christus heeft geaccepteerd als zijn Heiland en gelooft dat de zonden vergeven zijn, maar als God me zo nabij kwam en me vertelde over de manier waarop Hij zich voelt over mij, was het moeilijk te accepteren. Tot slot riep ik gewoon uit “Oh dank u, dank u voor het houden van mij en bedankt voor alles wat u voor me hebt gedaan. Ik hou erg van U.” In een zeer reële zin voelde ik me alsof ik werd vastgehouden in Zijn armen. Ik kon niet gelukkiger zijn geweest. Ik besefte dat mijn Vader in de hemel me zo lief heeft dat Hij niets tussen ons wil laten komen. Het doet Hem pijn om te denken dat we gescheiden zouden kunnen zijn, en Hij doet alles wat Hij kan om ervoor te zorgen dat dat nooit gebeurt.

In deze ervaring werden de mooie privileges tot een deel van Gods koninkrijk te behoren op het niveau van mijn eigen hart aan mij geopenbaard. Kort na deze ervaring werd ik geleid tot een aantal passages in de Bijbel die echt mijn ogen openden en me God nog meer liet loven. Ik bid dat de betekenis en belang van deze tekst in je hart worden gebrand en je nooit zullen verlaten. Hier is een zeer helder venster in het koninkrijk van God:

Worden niet vijf musjes verkocht voor twee penningskens? En niet een van die is voor God vergeten. Ja, ook de haren uws hoofds zijn alle geteld. Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven. (Lukas 12:6-7)

Jezus legt de principes van Zijn Koninkrijk hier uit. In deze verzen hebben we een formule wat mensen belangrijk maakt in dat koninkrijk. Wat maakt dat ze meetellen, wat maakt ze waardevol, wat maakt ze kostbaar? Als deze vragen niet belangrijk voor je zijn, dan zal deze tekst je niet veel zeggen, maar ik heb nog nooit iemand gevonden die niet daarmee aan het strijden is.

Jezus stelt de waarde van twee mussen in menselijke termen. Het woord 'penninkjes' is eigenlijk *assarius*. Eén *assarius* was gelijk aan één dagloon voor een gemiddelde persoon. In twee dagen kon je vijf mussen kopen. Dus, naar het menselijke denken, hebben deze mussen weinig waarde. Jezus maakt dan een contrast en zegt: "En niet één van deze is door God vergeten." Het contrast dat hier is, is omdat God aan de mussen denkt, ze zeer waardevol in Gods Koninkrijk zijn. Jezus breidt dit principe uit door het vergelijken van hoeveel God aan ons denkt ten opzichte van die mussen. "Ja, ook de haren uws hoofds zijn alle geteld." Als dat niet 'oprecht, nabij en persoonlijk' is, wat dan wel? Ken je iemand die zo veel over je wil weten dat die zelfs het aantal haren op je hoofd zou willen weten? Dan komt de clou. "Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven." Kun je zien hoe de waarde en gewichtigheid is toegenomen in Gods koninkrijk? Het komt gewoon uit de realisering dat God voortdurend liefdevol over ons denkt. We zijn zeker in Zijn gedachten. Hij geeft ons het leven, hij laat onze harten kloppen, en Hij giet actief Zijn liefde over ons leven zo dat we ervan kunnen genieten, en Hij schenkt ons rijke gaven, talenten en capaciteiten voor onze tevredenheid, plezier en service voor anderen. Hier is het geheim van Gods koninkrijk, het geheim van een betekenis te hebben. Het is de sleutel die het koninkrijk van slavernij, waardeloosheid en depressie ontgrendelt. Heb jij de moed om het te geloven?

Terwijl we het over dit punt hebben, weet jij hoe vaak God over jou denkt? Luister naar dit...

Gij, o HEERE, mijn God! hebt Uw wonderen en Uw gedachten aan ons vele gemaakt, men kan ze niet in orde bij U verhalen; zal ik ze verkondigen en uitspreken, zo zijn zij menigvuldiger dan dat ik ze zou kunnen vertellen. (Psalm 40:6)

Als onze waarde wordt bepaald door de liefdevolle gedachten die God jegens ons heeft, dan vertelt deze tekst ons dat we van onschatbare waarde zijn, omdat het zegt dat zijn plannen en gedachten voor ons groter zijn dan ooit kan worden

verklaard of berekend. Hoe voelt het om van onschatbare waarde te zijn? Het kan alleen maar zo goed zijn als ons geloof in de waarheid, dat God zo veel van ons houdt, ongeacht hoe goed of slecht we zijn. Dit is prachtig nieuws en ik ben zo dankbaar daarvoor. Wanneer je dus in verleiding bent om je waarde te betwifelen, kijk alleen naar de mussen en geloof!

4. Het Gezins-Koninkrijk

Het is een warme vochtige dag. Een feestelijke sfeer doordringt de kamer. Een heerlijke aroma waait uit de keuken en belooft de smaakpapillen een ware traktatie. Gelach klinkt als verhalen van het verleden worden verteld. Geschenken worden uitgewisseld in een sfeer van opgewonden verbazing vermengd met liefde. Kinderen verslinden Oma's traktaties terwijl Opa ons vertelt hoe groot we zijn gegroeid. Dit was vaak onze ervaring toen we naar mijn grootouders op bezoek waren. Een tijd voor familie, een tijd om te bevestigen waar je thuis hoort, een tijd om banden te sluiten met mensen die je lief hebben en geschenken te delen; een waardevol en belangrijk moment om samen te zijn.

Er is niets belangrijker dan het besef om een familie naast je te hebben om ons te beschermen van de steeds bredere val van depressie en waardeloosheid. Een familie kan een plek zijn waar je geaccepteerd bent voor wie je bent, waar je jezelf kunt zijn, waar je kunt vergeven worden voor fouten en gewoon kunt genieten van het samen delen van het leven.

Jezus opent voor ons een essentieel beeld van het koninkrijk van God toen Hij ons onderwees hoe we dienen te bidden. Jezus zei: "Dit is dan, hoe je moet bidden: 'Onze Vader in de hemel ...'" Jezus zei niet te bidden "Lieve God," of "Uw geheiligde majesteit" of "Beste Koning," als onze eerste referentiepunt, maar veeleer "Onze Vader."

HET KONINKRIJK VAN GOD IS EEN FAMILIE

Dit lijkt heel voor de hand liggend voor sommigen, maar de gevolgen van een familie koninkrijk zijn verstrekkend. We zullen kijken naar deze gevolgen in de komende hoofdstukken. De eerste keer dat de Vader spreekt tot het menselijk ras

is in Mattheüs 3:17. Vanaf het begin der tijden tot de doop van Jezus, communiceerde God met ons door Zijn Zoon. Jezus was de Jehovah dat de Rode Zee opende, Hij was de Jehovah dat donderde van de berg Sinai en Hij was de Jehovah dat Jozua leidde naar het beloofde land. 1 Korintiërs 10:1-4. Ten tijde van de doop van Christus, de Zoon van God werd Emmanuel – God met ons - als één van ons. Dus de Vader spreekt nu voor het eerst en Zijn woorden zijn zeer significant (zoals ze altijd zijn) omdat God speciaal hier de kern eigenschap van Zijn koninkrijk uitleg. “Dit is Mijn Zoon, die Ik liefheb; in Wie Ik Mijn welgevallen heb!” Er zijn veel manieren waarop God Zijn Zoon zou hebben kunnen introduceren, zoals: “Dit is de schepper van hemel en aarde; luister naar Hem” of “Dit is uw Koning, gehoorzaam Hem,” maar God verkondigt de identiteit van Zijn Zoon in de termen van een familierelatie in plaats in de termen van een koning of heerser. Als we deze verklaring analyseren, merken we het volgende:

1. Dit is Mijn Zoon
= **Identiteit**
2. in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb
= **Waarde**

In Gods koninkrijk, betekenis en waarde hebben worden bepaald door onze relatie met Hem. Dit staat in schril contrast tot Satans koninkrijk, waar respect en de waardering worden bepaald door onze succesvolle optreden en prestatie, zoals beoordeeld door onszelf en anderen om ons heen. In het koninkrijk van God, is Hij onze Vader en wij Zijn kinderen. Dat is onze identiteit. Wij staan bekend door tot wie wij behoren in plaats van wat we doen. Het feit dat God ons liefheeft als Zijn kinderen en zegeningen voortdurend op ons uitstort, voortdurend over ons aan het denken is, en dicht bij ons wil zijn, geeft ons een ongelooflijk gevoel van waarde. “Wees niet bang, want jullie zijn meer waard dan vele mussen.”

In Gods koninkrijk zijn onze identiteit en waarde zo duurzaam als de eeuwige nooit veranderende God zelf. Ongeacht het succes of falen, de relatie blijft constant en onze waarde aan respect is beveiligd. In Satans koninkrijk is onze waarde ongeveer net zo veilig als de beurs na 11 september 2001 - extreem onstabiel, totaal onzeker en verbonden met crashes. Kunnen wij garanderen dat we altijd zullen slagen? Kunnen we er zeker van zijn dat de mensen om ons heen, bij wie we aanmoediging en steun zoeken, altijd onze inspanningen zullen toejuichen? Nauwelijks! Voor degenen die oren hebben om te horen, de wijze man bouwde zijn huis op de rots in plaats van drijfzand.

Om onze individuele identiteit te waarborgen en om ons te redden van een leven van wanhoop, moedeloosheid, waardeloosheid en de dood binnen te gaan, heeft God verankerd in het hart van Zijn koninkrijk, een wet die relaties zal beschermen. Het handelt over twee soorten relaties: De relatie tussen ons en onze hemelse Vader, en de relatie tussen ieder van ons als broeders en zusters in het koninkrijk van God. Daarom zei Jezus:

En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten. (Mattheüs 22:37-40)

Deze twee grote geboden zijn ontworpen om onze identiteit te beschermen en de waarde als kinderen van God. Deze twee grote geboden zijn natuurlijk een samenvatting van de Tien Geboden. Heb je ooit gedacht van de Tien Geboden dat die van vitaal belang zijn bij het voorkomen om je zelfrespect te verliezen? Binnen het koninkrijk van God worden de Tien Geboden begrepen in de context van relaties. Als je die relaties verbreekt, ben je bezig je identiteit te vernietigen en wanneer je je identiteit vernietigt, verlangt de dood om je te omhelzen. Er is niets arbitrair in Gods verklaring dat het loon van de zonde de dood is. Zonde (die de Bijbel definieert als het breken van de wet in 1 Johannes 3:4) vernietigt onze identiteit en waarde. Wanneer identiteit en waarde zijn verdwenen verlangt de ziel naar de dood. Dit is precies de reden waarom depressie en zelfmoord de grootste problemen zijn in de samenleving van vandaag. Het antwoord is simpel: de zonde. Kun je nu inzien waarom God de zonde zo zeer haat? Zonde is de dief van onze identiteit en de waarde als kinderen van God, en God is vastbesloten om de zonde te vernietigen.

Hier een snelle samenvatting waar we het over gehad hebben:

1. Gods koninkrijk is een familie
2. God is onze vader en wij zijn kinderen
3. Onze identiteit en waarde als individuen is gebaseerd op onze relatie met God.
4. Het koninkrijk van God is een relationele koninkrijk op basis van de relaties tussen ons en God en tussen elkaar.
5. Deze relaties worden gewaarborgd door de tien geboden.
6. Het breken van de geboden vernietigt onze identiteit en waarde.

5. Familie Crisis

Ik kon vertellen door de blik op zijn gezicht dat hij aan een soort trauma geleden had. De wallen onder zijn ogen verraden zijn moedige poging om “samen” te verschijnen. Ik zei tegen hem: “Je ziet er echt aangedaan uit!”

“Mijn vrouw en ik zijn gescheiden,” zei hij moeizaam. “Ik zag het niet aankomen,” zei hij ondergedompeld in spijt. We spraken over de moeilijkheden waarmee hij werd geconfronteerd en dan flapte hij eruit: “Ik kan niet omgaan met het niet zien van de kinderen; het maakt me kapot.” Ik kon zien dat hij moeite had om zichzelf bij elkaar te houden, en ik voelde echt zijn pijn. Ik wilde serious dat ik hem had kunnen helpen. Zijn laatste opmerking was: “Ik weet het gewoon niet welke manier de juiste is of welke weg ik moet gaan.”

Alleen degenen die op de kronkelige land van de scheiding en echtscheiding zijn geweest zal de emotie achter die woorden begrijpen. De schok, woede en verdriet gevoeld door de onwillige partij zijn vaak vergeleken met ervaringen van een stervende partner.¹⁷ De verwoestende realiteit van echtscheiding betekent meer dan alleen een verdeling van de bezittingen, het betekent een herdefiniëring van je hele identiteit.¹⁸ De grootste slachtoffers zijn natuurlijk de kinderen. Het bereik van de destructieve emoties die door het hart van een kind gaat, niet alleen op het moment van de gebeurtenis, maar voor de rest van hun leven, kan nooit volledig worden berekend.

¹⁷ Nelly Zola and Renata Singer, *True Stories from the Land of Divorce*, (Pan Macmillian, Sydney, 1995) p 2.

¹⁸ Ibid.

Jim Conway ondervraagde honderden volwassenen die kinderen waren geweest van echtscheiding, en het bereik van de emoties die ze ondervonden waren als volgt omschreven:

Ongelukkig	72%
Machteloosheid	65%
Eenzaamheid	61%
Bevreesd	52%
Boosheid	50%
Verlaten	48%
Afgewezen	40%
Waardeloos	30%

Problemen die ontstaan zijn bij kinderen die aan de scheiding van hun ouders onderworpen waren, liet hun als volwassenen achter met het volgende:

Voortdurend op zoek naar erkenning	58%
Een deel van hun verleden blokkeren	54%
Beoordelen zichzelf te streng	53%
Nemen zichzelf te serieus	47%
Over reageren op situaties waarover ze geen controle hebben	42%
Nog steeds problemen met relaties	40% ¹⁹

Is het een wonder dat God zegt: “Ik haat de echtscheiding” Maleachi 2:16. Ongeacht hoe het gebeurt of wie wegloopt bij wie, het verlies van familie relaties is verwoestend voor alle partijen. Er zijn geen winnaars bij familierelaties die uiteenvallen. Toch is dit precies wat er gebeurde in de hemel. Gods familie is verscheurd door een crisis toen één van zijn innig geliefde zonen zich tegen Hem keerde.

De Bijbel zegt in Openbaring 12:7: “Er was een oorlog in de hemel.” Als we dit vers lezen kunnen we in de verleiding komen om te denken dat dit een oorlog tussen twee koningen en hun koninkrijken was, maar deze oorlog was Gods familie aan het verscheuren. Kun je je voorstellen als God Lucifer gemaakt had en Zijn nieuwe zoon teder vasthield? God had Zijn hart en ziel gedeeld met deze engel. Hij had hem alleen maar liefde getoond en hem het voorrecht gegeven bij de familieregering op het allerhoogste niveau te dienen. Maar nu, dit kind van Hem, spuugde woorden van woede en rebellie. Zich begevende in de schaduw van bedrog en leugens, vergiftigde hij de gedachten van velen van Gods andere

¹⁹ Conway, p 31.

kinderen. Kan je het verdriet voorstellen? Lucifer, gecreëerd zo perfect, werd nu gevuld met haat en moord. Hij veranderde zich om de eeuwige Zoon van God te vernietigen, want Jezus openbaart dat Satan was een moordenaar van het begin.²⁰ De realiteit van dit gevoel werd getoond op het kruis van Golgotha, daar hoopte Satan zich te ontdoen van Jezus.

Wie kan het verlies dat God heeft gevoeld voor Zijn zoon Lucifer begrijpen. We hebben een echo van het hart van God in het verhaal van David en Absalom. “O mijn zoon Absalom! Mijn zoon, mijn zoon Absalom! Och, was ik maar in jouw plaats gestorven! Oh Absalom, mijn zoon, mijn zoon!” 2 Samuel 18:33. Absalom, een mooie en knappe zoon van David, wenste zijn vader te doden en zijn koninkrijk te nemen, maar het leger van David achtervolgde de strijdmacht van zijn zoon en Absalom was gedood in de strijd. In plaats van vreugde over de overwinning huilde David voor het verlies van zijn opstandige zoon. Er zijn geen winnaars, wanneer gezinnen uit elkaar gescheurd worden.

Het is cruciaal om te onthouden dat in Gods koninkrijk de identiteit van een persoon en waarde worden verbonden in hun relatie tot de Schepper God, onze hemelse Vader. Toen Lucifer uit die relatie stapte, hij geestelijk en emotioneel zelfmoord pleegde en opende een onverwachte sluisdeur van donkere emoties. Voorafgaand aan de opstand van Lucifer, als je hem had gevraagd – “Wie ben jij?” zou hij hebben gezegd met rustige zekerheid en vertrouwen, “Ik ben een zoon van God en Hij houdt van mij.” Zodra Lucifer zijn Vader had afgewezen en je hem dezelfde vraag had gesteld “Wie ben jij Lucifer?” Wat kon hij zeggen? Hij had niet meer een identiteit, die had hij vernietigd. Welke identiteit hij ook zou zoeken te creëren voor zichzelf vanaf dat moment, zou nooit, absoluut nooit die leegte en gemis weer opgevuld kunnen worden die hij ervoer voor hij zijn nauwe relatie met zijn hemelse Vader verbrak. Nooit!

Vele malen wensde hij dat hij kon herwinnen wat hij had verloren, maar zijn hoogmoed zou hem dit nooit laten doen. In aanvulling op dat, diep van binnen zou hij nooit geloven dat hij vergeven zou worden na zijn schaamteloze ondankbaarheid en openlijke opstand. Lucifer, nu Satan, staat alleen. Er is niemand om hem aan te raken, niemand om van hem te houden en geen plek om zijn huis te noemen. Nu Satan is bezield door alle emoties van waardeloosheid: onzekerheid, angst, leegte, jaloezie, trots, zelfrechtvaardiging, arrogantie, woede, boosheid en een controlerende geest.

Satan wist niet meer hoe het verder moest. Hij moest herdefiniëren wie hij was en op één of andere manier die leegte, dat waardeloosheid, dat niets dat hij van

²⁰ Johannes 8:44

binnen voelde onderdrukken. Net als ieder kind dat zich waardeloos voelt, draagt Satan alle kenmerken van onzekerheid, angst, waanzin en een wanhopige goedkeuring zoekt bij wie hij het maar kan krijgen. Hij hunkert naar aandacht en om aan die leegte te voldoen, smacht zijn perverse natuur om aanbeden te worden, vereerd en geliefd te zijn, iets om de pijn, de eenzaamheid en de waardeloosheid, om het even wat.

Aangezien Satan relaties als de basis van waardering had verworpen, kon hij nooit een koninkrijk op basis van relaties oprichten. Er was slechts één optie overgebleven voor hem. Bekend te zijn door wat je doet in plaats van tot wie jij behoort. Dit Koninkrijk zou nooit werken als iedereen erkend dat al het leven en de wijsheid en de liefde van God komt. Daarom heeft Satan het principe van 'de kracht van binnen' uitgevonden, om God aan kracht te verminderen die niet in staat is om een persoonlijke relatie mee te hebben. Een kracht die je kon gebruiken en misbruiken naar willekeur. Satans koninkrijk is een koninkrijk van macht, prestaties en plezier zoeken. Het centrale thema is verantwoordelijk te zijn aan niemand, en zorg alleen voor degenen die nuttig zal zijn voor jou.

Dit koninkrijk is gedoemd, natuurlijk, want de levenskracht behoort tot één die niet levenloos is, en op een dag zal Hij het terugtrekken van degenen die koppig weigeren om hun identiteit als kinderen van God te erkennen. Het is ten dode opgeschreven, want niets kan de pijn en het verlies wegnemen die afkomstig zijn van de afwijzing van die identiteit. Hier leren we de waarheid van het gezegde: "Er is geen rust voor de goddelozen." (Zie bijvoorbeeld Jesaja 48:22; 57:20-21)

Als we in deze context terugkeren naar de tuin van Eden, zien we dat van de buitenkant Satan sluw en slim lijkt als hij probeert zijn uitzetting uit de hemel door God te dwarsbomen. Maar aan de binnenkant ligt er een hart vol leegte en onzekerheid die worstelt om een nieuwe identiteit te vormen en te ontsnappen aan de steeds grotere kloof van hopeloosheid.

6. Hel op Aarde

Het was één van de meest hartverscheurende ervaringen in het leven. Het kan jaren genomen hebben, maar na verloop van tijd heb je echt een hechte vriendschap ontwikkeld met iemand. Iemand met wie je zo ver gekomen bent om echt te genieten van de doorgebrachte tijd. Opeens merk je dat je vriend een beetje vreemd handelt. Je probeert om het te vergeten en zegt tegen jezelf dat je gewoon dingen aan het verbeelden bent en dat het geen echt probleem is. Maar het bewijs blijft aan je knagen naarmate de tijd verstrijkt, en ten slotte voel je jezelf gedwongen om je vriend te vragen wat er gaande is. Na besteding van wat lijkt een eeuwigheid om voorbij de voor de hand liggende stenen muur opgetrokken door je vriend te komen, vindt je uit dat iemand anders je vriend tegen jou aan het beïnvloeden is, die ertoe geleid hebben om je acties te interpreteren op een manier dat je laat verbijsteren.

Zeker, rede zal zegevieren en je zou dit misverstand snel kunnen oplossen, maar niet zo! Als je zoekt naar een redelijke verklaring wordt je schaamteloos beschuldigd van het proberen om een cover-up te fabriceren. Op dit punt elk één van de verscheidene emoties kan je overnemen: kwetsing, pijn, woede of zelfs je kapot voelen, omdat je vriend zo gemakkelijk iemand anders kon geloven zonder ooit een woord aan je te hebben gezegd, laat staan je te verdedigen! Jouw uitbarsting of stilte signaleren naar je 'vriend' dat ze gelijk hadden (afhankelijk van welke van toepassing is) en alles wat er gezegd was over je waar is. Wat je ook praat, het resulteert in het draaien van het mes in de wond!

Misschien als je deze laatste twee alinea's hebt gelezen, een pijnlijke herinnering opduikt als je de realiteit van dit scenario, dat zich steeds weer blijft herhalen bevestigd en dit zich herhaald vanaf de dageraad van de tijd hier op aarde. Zelfs

als ik erover schrijf en een dergelijk incident voor mezelf ter herinnering breng, stop ik en vraag nogmaals, “WAAROM?”

Ik weet zeker dat de meeste van ons littekens hebben van soortgelijke vormen van afwijzing, en ik denk dat ze enigzins ons kunnen helpen om te begrijpen hoe God voelde kort nadat Adam en Eva van de vrucht van de boom der kennis aten. Het is één van de grootste mysteries van het leven dat de woorden van een vreemdeling de beste vrienden kan scheiden.

Ik heb vaak gedacht hoe God nauwlettend Zijn dochter Eva in de gaten houdt als ze zich in het midden van de tuin bevond en plotseling zich bezighoudt in een dialoog met die “vreemde.” Na al de tijd die God had doorgebracht met Eva, met de ontelbare tekenen van zijn liefde, zou ze zich vasthouden aan de bescherming en liefde van haar hemelse Vader of de woorden van Satan omarmen, weergegeven door de slang? Waarom kwam God niet tussenbeide en stuurde een engel om de verbreking van hun relatie te stoppen? Ik denk dat er veel ‘waarom’ vragen zijn om te beantwoord op dit punt. Hoewel we niet de tijd of ruimte hebben hen allen te beantwoorden, zijn er inderdaad een aantal van hen die niet volledig beantwoord kunnen worden totdat we Hem zien van aangezicht tot aangezicht, echter het centrale antwoord is liefde.

Liefde geeft het voorrecht om zelfs dat te kiezen wanneer de keuze ernstig schadelijk zal zijn voor de keuze gever. Als God de gewoonte had om elke keer wanneer Zijn kinderen in een verkeerde richting gingen tussenbeiden te komen, dan zou ze in werkelijkheid überhaupt geen andere keuze hebben. Er is tijd voor instructie en correctie, maar er komt ook een tijd dat de stilte van de keuze gever valideert alle uitingen van “Ik heb jou lief” die hij heeft uitgesproken, want liefde zonder keuze daar is in het geheel geen sprake van liefde. Dit is een realiteit waarmee alle ouders worstelen wanneer ze omgaan met hun kinderen. Als na al onze instructies en aanwijzingen, onze kinderen nog steeds tegen ons kiezen, verbieden wij het hen om onszelf de pijn van afwijzing te besparen; of zwijgen we en treuren, zodat ze de keuze hebben om ons af te wijzen? Het is een moeilijke keuze voor elke ouder.

God, gekleed in de kracht van de liefde, slaat in stilte Eva gade, zijn kostbare dochter, uitgegroeid tot het instrument om Zijn geliefde zoon Adam te vernietigen. Nu moet het niveau van de pijn in Gods hart ongelooflijk zijn. Zal pijn in Gods hart bij het verlies van zijn dochter Hem ertoe leiden om in te grijpen om Adam te redden? NEE! Goddelijke liefde knarst zijn tanden en wacht in stilte, waaruit blijkt buiten kijf dat Hij echt de God van vrijheid en vrije keuze is. Hij zal Adam toestaan om voor zichzelf te kiezen. Als we spreken over testen, neem dan alsjeblieft niet in overweging het absurde idee dat God achteloos aan

het kijken is naar de procedure van de test om te zien of Adam en Eva voldaan hebben aan de voorwaarden die nodig zijn om een deel van de hemelse club te worden. Zulke ideeën kunnen alleen komen van de afgrond van de hel zelf. Dat NOOIT! God werd net zo getest als Adam en Eva. Want God weet dat als Adam en Eva vallen dan moet Hij de gevolgen daarvan verduren, wat betekent dat Hij de belofte die werd vastgesteld vóór de schepping van de wereld ²¹ om het leven van Zijn Zoon, Jezus Christus te geven moet waarmaken, om hen terug te winnen. Dit alles was God zich volledig bewust toen Hij in stilte keek naar Eva en dan Adam. Wat voor soort liefde was in die stilte? Deze demonstratie van liefde zal voor altijd het goddeloze idee vernietigen dat God werd geleid door zelf interesse in de omgang met onze oorspronkelijke ouders.

We bespraken in hoofdstuk 1 de filosofie die Adam en Eva omarmde toen ze aten van die boom en bespraken we in het vorige hoofdstuk de tragische mix van emoties die bij Satan heeft geleid tot het verzinnen van het concept dat we kunnen leven zonder God en een identiteit kunnen vormen uit onze eigen prestaties. Zelfs terwijl de maagsappen van Adam en Eva de vrucht verteerde, een misselijkmakende wolk van waardeloosheid en schuld omhulde langzaam hun geest en sloten dat mooie, gelukkige, vreugdevolle relatie tussen God en de mens af. De vloek van de Duracell boom had zijn verraderlijke werk begonnen en binnen een korte periode van tijd werden Adam en Eva opgeslokt door schuld en angst. Zij, samen met Satan en zijn engelen, hadden mentaal en emotioneel zelfmoord gepleegd. Ze hadden hun identiteit verloren en hun waardigheid, en niets konden zij doen om het weer ongedaan te krijgen. Zij konden zich niet herstellen naar de gunst van God. Ze hadden de relatie verbroken en alleen God kon dat herstellen. Dit feit is vanzelfsprekend, zelfs als we uit onze eigen ervaring daarover nadenken. Als iemand een relatie met ons schendt, de bevoegdheid om die relatie te herstellen berust bij de onschuldige partij; de schuldige partij heeft zijn gezag in die relatie afgegeven.

Op dit punt is het belangrijk om te onthouden naar wat we keken in hoofdstuk 2. God is de bron van het leven, wijsheid en vreugde. Adam en Eva hebben zich nu afgesneden van die bron door te geloven in de leugen dat ze dit allemaal bezaten uit zichzelf. Hun redenerings vermogen kunnen niet meer onbaatzuchtig worden gebruikt of objectief. Hun gedachten zijn volledig in harmonie met Satan. Zij hebben geen mogelijkheid om de leugens die Satan hen vertelt te ontmaskeren. Satan begint om ze te vullen vol valse theorieën over Gods karakter. Tegelijkertijd vertelt Satan Adam en Eva dat ze slecht zijn. Hij vertelt hen dat ze verdienen te sterven en dat ze waardeloos zijn als individuen. Satan is nog steeds

²¹ 1 Petrus 1:20; Openbaring 13:8

vastbesloten ons gevoel van identiteit te vernietigen, en hij doet dit door ons leugens te vertellen over God en leugens over onszelf. Zolang we geloven in de leugens over God en onszelf, kunnen we nooit worden verzoend met God.

De vreemdeling heeft de beste vrienden van elkaar gescheiden. Als God komt om een bezoek aan hun te brengen en hun noemt bij hun namen, de stem die ze ooit beschouwd hebben als het liefste in het heelal, laat ze nu onderduiken in angst en wanhoop. Satans programmering heeft zijn werk gedaan!

Stel je komt op een dag thuis van het werk, met vreugde anticiperend op het gelukkige ritueel die je hebt ontwikkeld met jouw kind. Elke namiddag komt uw kind uit de voordeur lopen zingend, "Papa, papa," en vervolgens werpt zichzelf in je armen met een tedere knuffel. Bij het naderen van het huis merkt je dat jouw geliefd kind niet is gekomen om je te begroeten. Verbaast ga je door de voordeur naar binnen en je hoort een gil van schrik en kleine voetstappen lopen snel de tuin in om zich te verbergen. Iets heeft de relatie verbroken. Waar eerst liefde was, is er nu angst. Geen echte vader kan genieten wanneer zijn kinderen weglopen bij de wenkende klank van zijn stem. Het doet pijn. Het is een tragedie dat de zonde ons bang kan maken voor de meest liefdevolle, gulle, geduldige, vrijheidsliebende Persoon in het universum.

God wordt geconfronteerd met een zeer ernstig dilemma. Hoe benadert Hij Adam en Eva nu dat ze luisteren naar een andere stem? Elk woord dat God spreekt wordt nu geïnterpreteerd in een kwaad licht. Ze weten dat ze schuldig zijn, maar ze hebben nu geen zekerheid of waardigheid om te accepteren dat ze verkeerd zijn, verkeerde ideeën over God, de bron van leven en wijsheid te hebben aanvaard. Bestuurt door een geest van schuld en onzekerheid zijn ze uitdagend geworden. Zij hebben de macht om eerlijk te redeneren verloren.

Ik bewonder de liefde van God weergegeven in zijn geduld. God roept Adam: "Waar ben je?", niet omdat Hij dit niet wist, maar om Adam toe te staan om het probleem onder ogen te zien. Waar zijn je gedachten Adam? Wat is er met je identiteit? Het fysieke vertegenwoordigd altijd het geestelijke en het lichamelijke verbergen van Adam en Eva toont duidelijk de verschuiling die gaande is in hun denken. Zij hebben zich gekleed in misleiding en bedrog om te voorkomen om de waarheid onder ogen te zien, welke confrontatie zo beangstigend lijkt. God probeert om hen te helpen het probleem op te sporen, zodat Hij hen de gezegende oplossing kan brengen.

Adam antwoordt op de vraag van God door te vertellen dat hij bang was omdat Hij naakt was. Deze bekentenis is interessant in het licht van Genesis 2:25. "De man en zijn vrouw waren beiden naakt, en ze voelden geen schaamte." Adam was

naakt voordat hij de vrucht at, maar hij was toen niet beschaamd. De gevolgtrekking hier is dat Adam zich nu schaamt. Het Hebreeuwse woord (buwsh) betekent ook in de war, en beschaamd en teleurgesteld. Adam was vol verwarring, schuld en teleurstelling. Hij was in de war over wie hij was en hij voelde zich schuldig over wat hij had gedaan. God tracht nu Zijn vinger te zetten op de intensiteit van Adam's pijn. "Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je gegeten van de boom waarvan Ik je geboden heb niet te eten?" God vraagt Adam niet: "Hoe weet je dat je naakt bent?" Hij vraagt Adam "Wie heeft je verteld dat je naakt bent?" God probeert Adam te wijzen op de aanstichter van de leugens die hij kreeg te horen. Met andere woorden: "Wie is de oorzaak dat je weg loopt van Mij?" "Wie is gekomen tussen jouw en Mij?"

Adam wordt hier direct aangesproken: "Heb je gegeten van de boom, waarvan Ik je geboden had daar niet van te eten?" Dit is een simpele vraag die een eenvoudige ja of nee eist. Nu dat Adam's gedachten God afbeeldt als egoïstisch en wraakzuchtig en zichzelf als dom en waardeloos, zet hij twee en twee samen in zijn gedachten en krijgt 64. Adam "weet" dat als hij ja zegt, hij er erbij is en als hij nee zegt, zal hij twee keer erbij zijn, een keer voor het eten van de boom en eenmaal voor liegen. Wetende dat er geen uitweg is, doet Adam zijn box handschoenen aan en komt uit zijn hoek met snelle vuisten (zoals elk onzeker persoon doet) proberen om een paar klappen aan God uit te delen. Zoals het spreekwoord zegt, "als je naar beneden gaat, kan je net zo goed vechtend naar beneden gaan."

"De VROUW, die GIJ bij mij gegeven hebt, DIE heeft mij van dien boom gegeven, en ik heb gegeten." beschuldigde hij.

Dat moet een klassieke oneliner zijn. De man is op heterdaad betrapt en hij deelt twee slagen uit, aan Eva en één aan God. Kun je je voorstellen Eve's ontzetting door deze man, die pas kort te voren toegezegd had het hoofd zou bieden wat hem ook zou overkomen, maar bij de eerste hindernis valt hij plat op zijn gezicht! Zonde kan niet tot een heroïsch figuur leiden, die zich belangeloos geeft om te helpen en anderen te ondersteunen. Het resulteert altijd in ieder voor zich.

We willen het proces hier niet missen wat er gaande is. Adam's reacties worden gedreven door zijn schuld en onzekerheid, gecombineerd met een valse opvatting van het karakter van God, alles samen gemengd met een grote hulp aan trots. Nu dat hij zichzelf niet langer ziet als een kind van God, moet hij de filosofie omarmen, "Als ik niet voor mezelf opkom, want niemand anders zal dat doen!" Hij denkt dit, omdat hij niet langer een vader heeft. Hier is het grote hartzeer van de zonde: hoe moet God Adam duidelijk maken dat hij een vals beeld van zijn Vader heeft en dat hij niet waardeloos en dom is? Hoe kan Adam een juiste

inschatting krijgen van zijn situatie wanneer hij het vermogen heeft verloren om objectief te redeneren? God is de enige bron van ware wijsheid en Adam heeft zich losgemaakt van deze bron. En zelfs wanneer Adam redeneert, hoe kon zijn redenering bevrijd worden van het mengsel van schuld en trots die fel iets afwijst dat lijkt op de waarheid. Adam kan er niet mee overweg dat God hem vertelde dat hij verkeerd is, zelfs als het wordt gedaan in liefde voor zijn eigen bestwil, omdat zijn onzekerheid zijn verstand beheerst.

Het is mijn oprecht gebed dat u zult inzien dat zodra Adam en Eva zich van God hadden afgescheiden, waren ze zo hopeloos verloren dat zij bijna niet meer teruggewonnen konden worden. Ze werden volledig gecontroleerd door de geest van Satan. In hun hart lag het zaad dat uiteindelijk ertoe zou leiden dat hun kinderen zich met boze engelen zouden verbinden in een wanhopige kameraadschap om de Zoon van God in Jeruzalem om te brengen. Hoewel het nog niet volledig gemanifesteerd was, wilden hun hart niets te maken hebben met God of zijn koninkrijk, zonder het te beseffen dat ze Hem haatte.

Op dit punt ben je misschien geneigd te denken: “Wacht even, je trekt dit een beetje te ver door. Ik realiseer me dat ze een probleem hadden, maar om te zeggen dat ze God helemaal haatten is het verhaal een beetje te ver doortrekken.” In antwoord daarop zou ik zeggen dat we ons voortdurend moeten herinneren dat alle goedheid en liefde en wijsheid van God komt. Het is niet afkomstig uit het hart van de mens. Als we dit belangrijk punt vergeten kunnen we dit verhaal niet naar waarheid lezen en begrijpen wij ook niet onszelf naar waarheid. De Bijbel is heel duidelijk op dit punt. Kijk naar de volgende verzen:

Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.
(Romeinen 8:7)

Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet een; er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.
(Romeinen 3:10-11)

Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen? (Jeremia 17:9)

De Bijbel verklaart dat onze geest in hun natuurlijke staat, haat heeft of vijandig is tot God. Onze geest, in hun natuurlijke staat, is opstandig, dat ze zich niet onderwerpt aan Zijn bevelen, en het is onmogelijk voor onze geest zich vrij te maken van deze aandoening. Ik heb gemerkt in mijn eigen ervaring, en in de ervaring van veel mensen met wie ik deze waarheid heb gedeeld, een intense geest van verzet. Deze geest van weerstand door het feit dat de menselijke natuur totaal

hatelijk is tegenover God, is een directe echo van de weerstand die Adam gemanifesteerd in de richting van God, toen hij Eva en God de schuld gaf inplaats van dat hij zijn situatie accepteerde. Adam's onzekerheid is onze erfenis en wij kunnen niet meer waarheid voortbrengen dan hij kon. Als je merkt dat je ontdaan of boos op deze verklaringen bent, als je jezelf in een staat van minachting en verachten bent door deze verklaringen, als je de auteur van dit boek categoriseert als een spelbreker die niets beters te doen heeft dan mensen te vertellen hoe slecht ze zijn, vraag jezelf dan af waarom je dat zo voelt? Als je in jezelf je zeker voelt dan zouden deze verklaringen jou helemaal niets doen. Adam's onzekerheid en leegte zijn onze erfenis. Dit is alles wat hij ons kan geven, niets meer.

Als je de realiteit kan accepteren dat de menselijke natuur vijandig tegenover God is, dan ben je in voor een echte traktatie. In de context van Gods plan om ons te redden, is er een immense vrijheid bij het realiseren dat je niets goed kan doen. Je kan stoppen met proberen. Je kunt stoppen om jezelf te slaan als je kwaadaardige natuur weer opspringt en iemand emotioneel of fysiek kwaad aandoet. Ik loop nu hiermee vooruit in het thema; we zullen dit voor het volgende hoofdstuk bewaren.

1. Terugkomend op Adam en Eva, kunnen we zien dat het afbreken van de barrière tussen hen en God een immense taak zou zijn. Hun herstel en het herstel van hun kinderen verlangen een aantal dingen:
2. Een middel om het menselijke ras de wijsheid, om hun wanhopige situatie te laten herkennen, samen met een manier om hen in de goede richting te beïnvloeden, zonder het schenden van hun vrijheid van keuze.
3. Een manier om te tonen dat ze een verkeerd beeld van Gods karakter en Zijn koninkrijk hebben en hen op één of andere manier te laten zien dat Hij echt van hen houdt.
4. Een manier om hun schuld en onzekerheid te verwijderen en hun ware identiteit en de waarde als kinderen van God te herstellen.
5. Een manier om hun besef dat er een doel is met hun leven, de reden voor hun bestaan of hun lot terug te winnen.
6. Al het bovenstaande had tijd nodig. Adam en Eva hadden hun eigen leven verbeurd, dus ze hadden een leven onderhoudend systeem nodig om hun tijd te geven om te kiezen en te beslissen.
7. Terwijl zij dit aan het doen zijn, moest God een gevoel van rechtvaardigheid in stand houden. Hij kan hun opstand niet negeren en zeggen dat het OK is. Terwijl God in Zijn genade niet de volledige gevolgen van hun keuze laat dragen, moesten Adam en Eva desondanks de gevolgen van hun keuze ervaren zodat zij zouden gaan inzien wat er fout was aan hun keuze.

Er is een cruciaal punt die we hier moeten maken. God was niet verrast door de zondeval. De Vader en Zijn Zoon hadden al bepaald wat ze zouden doen als ze op dit punt zouden komen. Het plan was al voorhanden; een plan dat uitgebreid genoeg was om deze wanhopige situatie het hoofd te bieden.

7. De Hemelse Reddingslijn

Het verhaal wordt verteld van een spoorbrugwachter die de verantwoordelijkheid had van het openen en sluiten van een spoorbrug, zodat schepen eronder konden passeren. Toen de brug open was, zou een signaal op de lijn aan de treinbestuurder gegeven worden om te wachten zolang de brug open was. Op deze ene dag was de brug omhoog en zou niet dicht gedaan worden voor enige tijd. De spoorwegwachter merkte opeens dat een trein om de bocht kwam. Het signaal moet hebben gefaald. Hij voelde dat hij de brug op tijd naar beneden kon krijgen, maar dan gemerkt hij dat zijn zoon aan het klimmen was op de grote tandwielen die de brug omhoog en omlaag brengt. De spoorbrugwachter wist dat als hij de brug niet naar beneden deed om het leven van zijn zoon te redden, alle passagiers die in de trein waren om zouden komen. Als hij de passagiers in de trein wilde redden zou hij zijn zoon moeten offeren. Er was geen tijd om na te denken om een beslissing uit te stellen. Met een intense pijn dat zijn hart verscheurde, haalde hij de hendel over en de brug begon te zakken. Hij viel op zijn knieën in hartbrekend snikken toen hij de hartverscheurende kreet van zijn zoon hoorde die verpletterd werd in die grote tandwielen. De trein passeerde veilig over de brug, terwijl de passagiers niets wisten van het grote gevaar waarin zij verkeerd hadden of van de ongelooflijke offer dat net had plaatsgevonden om hen te redden.

Ik vind het vaak moeilijk om kalm te blijven wanneer ik dit verhaal hoor, om zijn opvallende parallel met het besluit waarmee God geconfronteerd werd, in het omgaan met de menselijk ras en zijn lot. Zou God de mensheid uit de rails laten ontsporen in de duisternis daaronder, of zou hij voorzien in het alternatief? Er was weinig tijd om te handelen, omdat Adam en Eva zich hadden afgesneden van hun levenskracht en binnenkort tot lijken op de grond zouden worden met hun lot voor altijd verzegeld in de tombe van de dood.

Vóór de schepping van het menselijke ras, waren de Vader en Zijn Zoon in een diepzinnig dialoog verwickeld geweest in wat de Bijbel het vredesberaad (de raad des vredes) noemt.²² Op dat moment was het plan gelegd wat er zou gebeuren als de mensheid tegen Hun koos. Nu was het tijd om te handelen. Wie kan het lijden van God beoordelen? Zou Hij toestaan dat Zijn Zoon de vervanging van Adam en Eva zou worden en daarmee de gevolgen van hun keuze betalen? Zou Hij Zijn Zoon hun waardoelheid en hoopeloosheid op Zich laten nemen tot aan het graf? Zou Hij toestaan dat Zijn Zoon aan een totaal verlies van identiteit zou lijden en de verbreken van Zijn Zoonschap waardoor Hij uit Zijn hart de woorden zouden wringen “Waarom hebt Gij mij verlaten?”

Terwijl ik deze woorden schrijf, zit mijn zoon rustig tegenover mij. Ik wend me om naar zijn mooie gezicht te kijken en voel het gevoel van vreugde en liefde opkomen in mijn hart voor hem. Dan probeer ik me te verplaatsen in God's situatie, zodat mijn zoon de doodstraf op zich zou nemen voor een groep mensen die nu een hekel aan me hebben en alles waar ik voor sta. Ik moet bekennen dat mijn geest voor dergelijke gedachten zich afsluit. Ik zal mezelf niet eens toelaten iets dergelijks voor te stellen. Mijn onderbewustzijn weet dat zelfs de gedachte te pijnlijk voor mij is om daarmee om te gaan want het zou me laten ineensorten! Mijn gedachten keren terug naar God en Zijn dilemma en ik voel me verdoofd. Ik voel de diepste zin van dankbaarheid aan Hem voor het toestaan wat er is gebeurt, wetende dat ik was zoals één van die passagiers in die trein. Vele jaren had ik hiervan geen begrip, laat staan waardering, voor de hemelse spoorbrugwachter en Zijn ongelooflijk offer. Deze gedachte laat me altijd even pauzeren en Hem aanbidden in dankbaarheid voor zijn grenzeloze liefde en opoffering.

Ik ben verbaasd dat de Zoon van God, die later Jezus werd, bereid was om dit voor ons te doen. De Bijbel vertelt ons dat God het einde weet vanaf het begin en aangezien de Vader die kennis met Zijn Zoon deelde, kon Hij zien wat Hem te wachtte stond alvorens Hij naar de aarde kwam; de afwijzing, het slaan, het spotten, de haat, de vervloekingen en verzweringen, de naaktheid en de donkerheid aan het kruis, de waardoelheid van miljarden zielen opgehoopt op Hem, en de geaccumuleerde schuld en verdriet van honderden generaties. Hij zag het allemaal en toch zegt de Zoon van God: “Ik wens o Mijn God om Uw wil te doen, Uw wet is in Mijn hart.” Psalm 40:9. De Zoon van God ging niet met tegenzin akkoord, maar veeleer wenste Hij het uit te voeren. Zijn hart als het hart van Zijn Vader smachte om Zijn kinderen te herstellen tot de volheid van

²² Zacharia 6:13

vregde dat hun lot zou moeten worden. Wat voor een God is dit? Met wie zullen we Hem vergelijken en welke woorden zijn voldoende om Hem prijzen?

We merkten in het laatste hoofdstuk dat Adam en Eva behoefte hadden aan een levensondersteunend systeem en het vermogen om waarheid van dwaling te onderscheiden. Ze hadden hulp nodig om de waarheid te zien over God en de leugens op te sporen, bloot te leggen en af te wijzen die Satan hen vertelde. Ze hadden een moreel kompas nodig om hen te helpen te onderscheiden waar het echte spirituele noorden is.

Al deze dingen zou worden verstrekt door de gave van Gods Zoon aan de wereld. Dit werd verteld aan Adam en Eva in Genesis 3:15. Door Satan direct aan te spreken zei God het volgende:

En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen. (Genesis 3:15)

Dit vers is zo vol aan belofte en hoop. God zei dat Hij vijandschap zou zetten tussen Satan en de vrouw. Wanneer God spreekt over de vrouw, dan spreekt Hij over allen die uit haar voortkomen, dat wil zeggen de gehele menselijke familie. Het woord vijandschap betekent haat of vijand zijn van²³; een toestand van op voet van oorlog zijn. God zou iets in het hart van de menselijke familie plaatsen, dat het kwade haat en verlangens heeft naar goedheid en waarheid. Er is maar één reden waarom God dit kon doen en dat komt omdat Zijn Zoon van plan was om de menselijke familie met God te verzoenen door middel van Zijn leven en dood op aarde. Dit is wat wordt bedoeld met haat bestaande tussen het zaad van de vrouw en Satans zaad of nageslacht. Paulus, in de boek Romeinen verwijst naar deze haat van het kwaad als genade en macht in het volgende vers:

Doch niet, gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift, want indien, door de misdaad van een, velen gestorven zijn, zo is veel meer de genade Gods, en de gave door de genade, die daar is van een mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen. (Romeinen 5:15)

De mogelijkheid om te kiezen wat goed is komt rechtstreeks uit deze vijandschap die God in onze harten geplaatst heeft door de gave van Zijn Zoon. Deze zelfde

²³ *Vines Expository Dictionary* - Enmity

gift levert ook de broodnodige gave van leven. ²⁴Paulus verwijst ook naar dit feit in hetzelfde hoofdstuk van Romeinen:

Zo dan, gelijk door een misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; also ook door een rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens. (Romeinen 5:18)

Dit is een ongelooflijke waarheid dat vrede en vreugde zonder vergelijking kan brengen. Het bovenstaande feit betekent dat iedere ademhaling die je inhaleert (of je gelooft in Gods Zoon en Zijn offer of niet) is rechtstreeks afkomstig van Jezus Christus. ²⁵ Het is Zijn leven, dat maakt je hartslag en laat je ademen en houdt je levend. Alle functies die wij aanduiden als onvrijwillig van onze kant zijn in feite op vrijwillige basis van Gods kant. Hij is het hart van de waarheid die zegt:

Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons. Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook enigen van uw poëten gezegd hebben: Want wij zijn ook Zijn geslacht. (Handelingen 17:27-28)

God is niet ver van ieder van ons, want we worden ondersteund door het leven van Jezus Christus op grond van Zijn dood aan het kruis voor ons. Als je het gevoel hebt ver van God verwijderd te zijn, de waarheid is dat hij nooit ver van je af is. Je hoeft alleen je polsslag te voelen om te weten dat hij je niet heeft verlaten.

Voeg daarbij het feit dat God in ons hart een verlangen heeft gegeven om recht te doen en het verlangen om het kwaad te weerstaan; dan hebben we veel om dankbaar voor te zijn. Denk na over de keren dat je in de verleiding was gekomen om iets verkeerd te doen en toen je beter nadacht deed je het niet. Dit was de gave die God je heeft gegeven, de vijandschap tegen het kwaad. Het maakt niet uit of je in God gelooft of niet, je maakt nog steeds gebruik van dit geschenk door Jezus. Er wordt ons verteld in de Schrift dat God maakt dat de regen valt op de goeden en de slechten. ²⁵ Denk na over hoe vele malen Satan een kwade gedachte heeft geplaatst in iemands gedachten om iets te doen tegen jou of jouw bezittingen te nemen, en de vijandschap geplaatst in hun hart waarmee God hen

²⁴ Wanneer we hier refereren aan 'leven', bedoelen we het leven in de genadetijd, niet eeuwig leven. God heeft iedere persoon een leven op deze aarde gegeven om te kiezen voor de waarheid of het te verwerpen, de waarheid betreffende God en Zijn koninkrijk.

²⁵ Mattheüs 5:45

aanmoedigde om het niet te doen. Natuurlijk hebben we nog steeds de keuze om de toefluistering af te wijzen, en desondanks we onze gang gaan en kwaad plegen, maar als die vijandschap er niet was, zou niemand van ons in staat zijn om met het uitvoeren van zijn kwade gedachten geplaatst in onze geest te stoppen.

Wat een ongelooflijke God dat Hij dit alles voor ons doet! Wij als menselijk ras zouden totaal verloren zijn en verslaafd aan Satan's boze wegen. We zouden onszelf helemaal niet kunnen helpen, gedoemd tot ellende en totale vernietiging. Maar onze tedere hemelse Vader weigerde ons op te geven. Hij heeft ons gegeven het kostbaarste wat Hij heeft, namelijk Zijn Zoon. Jezus zal voor altijd één van de menselijke familie zijn en één van ons. Het is een offer dat het centrale thema voor studie en meditatie zal zijn voor de rest van de eeuwigheid.

Als je denkt over deze dingen, hoe voel je je over alles wat God voor je heeft gedaan? Zijn Geest trekt je nu, om Hem te accepteren en de waarheid over Hem te geloven. Hij wil dat je weet dat Hij oneindig veel van je houdt en heeft alles gegeven om je terug te krijgen. Ik kan dit soort liefde niet weerstaan, het is ook te heerlijk, te krachtig voor mij. Hoe is dat bij jou?

8. De Twee Koninkrijken vergeleken

Voordat we verder gaan denk ik dat het nuttig zou zijn om de twee afzonderlijke en verschillende rijken die momenteel in de wereld zijn, samen te vatten. Gods eeuwig koninkrijk en Satans koninkrijk die werden gepresenteerd aan Adam en Eva in de hof van Eden. Als we denken voor een moment wat definieert een koninkrijk, zijn er drie attributen die we nodig hebben om te overwegen.

1. **REGERING.** Een systeem waardoor een koninkrijk geregeerd wordt. Bijvoorbeeld democratie of dictatuur.
2. **VALUTA.** Een waardesysteem met die de burgers van het koninkrijk hun goederen kunnen omwisselen.
3. **BURGERSCHAP.** Een manier om te bepalen hoe iemand een lid van dat koninkrijk kan zijn.

Wij kunnen de twee koninkrijken op de volgende manier met elkaar vergelijken:

	Gods Koninkrijk	Satans Koninkrijk
Overheid	Familie structuur	Sterkste
Valuta	Liefhebbende relaties	Bezit
Burgerschap	Kinderen van God	Prestatie en succes als beoordeeld door jezelf en anderen

Gods regering is gebaseerd op het familie-systeem. Het hoofd van de overheid is de Vader. De relatie tussen de leider en zijn burgers is dichtbij en intiem. Aan de andere kant staat Satans koninkrijk waar het erom gaat wie de sterkste is. Degenen die het sterkst zijn, zijn ook degenen die regeren. Zelfs in een democratie, waar zij die het sterkste hun boodschap weten over te brengen en het

sterkste de kiezers weet te overtuigen door propaganda zal dichter bij de macht komen.

Gods koninkrijk handelt op de kracht van haar relaties. Liefde is de munteenheid van de hemel. Burgers zijn veilig in de liefde van hun Vader en hebben geen behoefte of noodzakelijkheid om hun verdiensten of hun waarden te bewijzen. Zij kunnen genieten van elkaars ongestoorde gezelschap zonder verborgen agenda's. Leren om God te kennen is de hoogste vreugde en ambitie ²⁶ en omdat Gods kennis, wijsheid en karakter onbegrensd zijn, zal deze blijde bezigheid nooit eindigen. Er zal altijd wel iets te leren zijn over Hem. Haar burgers leren over Hem rechtstreeks of via de dingen die hij heeft gemaakt. Daarom zal het observeren van elkaar en het bestuderen van de natuur en het universum ook een vreugdevolle bezigheid zijn in dit koninkrijk. Aangezien het duidelijk erkend wordt dat alles van Hem komt, zal al het geschapene God aanbidden met vreugdevolle dankbaarheid en dankzegging.²⁷

In tegenstelling hiermee, handelt Satans koninkrijk in kapitaal. Verdiensten komen uit wat we bereiken, dus de opbouw van bezit en bekwaamheden zijn essentieel om waardevol te zijn. Dit bezit kunnen materieel, mentaal of relationeel zijn. Hoe groter het huis, destemeer speelgoed en status symbolen je bezit destemeer waard je bent. Hoe hoger het niveau van onderwijs, hoe hoger de positie van de baan die je hebt, hoe meer waarde je bezit. De mensen met wie je je associeert zijn erg belangrijk, omdat de associatie met die persoon ook jouw image bepaald en een groot voordeel of nadeel voor je interesse kan zijn. Satan's koninkrijk gelooft dat mensen macht in zichzelf hebben, dus het bezit van andere mensen kan jou krachtiger maken. Relaties met mensen worden instrumenten waarmee we meer krijgen. Dit maakt de noodzaak om andere mensen te controleren erg belangrijk. Er zijn vele manieren om andere mensen te controleren. Om aardig en vriendelijk te zijn is een veel en een gebruikelijke manier. In de verkoop wordt het overal gebruikt. Grote daden presteren kunnen op de mensen een grote indruk achterlaten waardoor ze je daardoor gaan volgen en wanneer dat niet werkt kun je geweld gebruiken, chantage en intimidatie om mensen te controleren en het zeker stellen van hun trouw. Dit is de reden waarom zo veel relaties vandaag de dag zijn gevuld met pijn en verdriet, want mensen hebben vaak hun krachten gebundeld om hun aanzien en waarde ervan te vergroten.

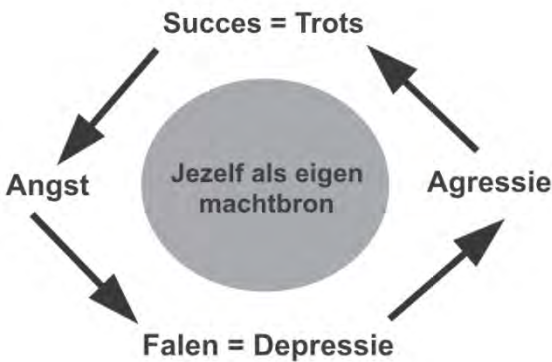
De andere contrast die we hebben opgemerkt is dat van het burgerschap. In God's koninkrijk wordt je als burger erkent indien je een kind van God bent.

²⁶ Filemon 3:9-10

²⁷ Openbaring 14:6-7; 4:1-9

Ongeacht de omstandigheden of moeilijkheden van het leven, dit feit verandert nooit. Je burgerschap is veilig in je relatie met God als je Vader. In Satan's koninkrijk wordt je een erkend burger door te doen of niet te doen. Zowel de prestatie en luiheid zal je het burgerschap verlenen zolang je maar gericht bent op het uitvoeren van en doen van prestaties. In dit rijk wordt je elke ochtend wakker en denk je na over wat je die dag zou moeten presteren om jezelf goed te voelen. Als mensen je belemmeren bij je inspanningen om iets te bereiken, dan wordt je gefrustreerd en boos. Als jij aan het einde van de dag komt en het gevoel hebt dat je niet veel hebt bereikt, dan voel je je leeg en wordt je depressief of meer vastberaden. Het leven is een cyclus die draait tussen trots en waardeloosheid. Als je presteert word je trots en als je niet slaagt voel je je waardeloos. Leven tussen successen en falen is ofwel een geagiteerde (gejaagde) vastberadenheid om te presteren of omgekeerd angst dat wat je hebt bereikt, verloren zal gaan. Het is een nooit eindigende cyclus tot je sterft of van koninkrijk verandert.

Emotionele cyclus in Satan's koninkrijk

Deze cyclus is het simpele gevolg van het geloof dat we de macht hebben in onszelf. Indien we dan zelf de kracht hebben, zijn we afhankelijk van niemand en verkrijgen van niemand waardering. We moeten onze eigenwaarde zelf cultiveren en produceren. Elk succes bevestigt ons en elke mislukking brengt ons dichter bij het nietswaardig zijn.

Ik herinner me het conflict in mijn hart toen ik voor het eerst begon te preken. Ik voelde me zo gezegend als ik mensen op de Bijbelse waarheden wees maar toen ik bij de deur stond om mensen te begroeten als ze de vergadering verlieten, vernam ik in mezelf de wens dat ze me vertelden dat ik het goed gezegd heb, om te bekrachtigen wat ik had gedaan. Hoe beter ik predikte hoe meer goedkeuring mijn hart wilde. Ik wist dat dit verkeerd was om te denken op deze manier, dus

voor een tijdje als mensen me vertelde dat ik goed gepredikt had, zou ik gaan zeggen: “God zij dank, bedank mij niet”, maar het leek vaak onhandig en soms de mensen kregen het gevoel die ik hen wegduwde. Indien we erkennen dat alle goede dingen van God komen en we gewaardeerd door Hem zijn los van alles wat we doen, dan zijn we vrij om te slagen en te mislukken zonder enige zorg over het gevoel waardeloos te zijn en de behoefte aan bevestigingen van anderen.

Emotionele cyclus in God's koninkrijk

Het is belangrijk te onthouden dat, ondanks leden van Gods koninkrijk uit hun prestaties niet hun zelfrespect verkrijgen, ze desondanks presteren. Eigenlijk hebben zij de capaciteit om veel meer te bereiken omdat als zij niet slagen zij niet worden geconfronteerd met de angst voor waardeloosheid. Ze zijn nog steeds geliefd, nog steeds kinderen van God ongeacht of ze slagen of mislukken. Het Koninkrijk van God biedt u de beste manier om uw volledige potentieel te bereiken zonder het verliezen van uw relaties en uw waardering vernietigd.

We hebben in het kort de aard geschetst van deze twee koninkrijken. Verder in dit boek zullen we achterhalen hoe deze rijken zich hebben ontwikkeld, binnen de reikwijdte van de menselijke geschiedenis en de strijd die we vaak ervaren omdat we tussen de twee leven. Beide koninkrijken bieden vrijheid, tevens beloven beide koninkrijken veel, maar welk koninkrijk zal u achterlaten met een diep besef van belangrijkheid en waardering dat zo onwrikbaar is?

9. Het hart van Babylon

“Waar zijn we fout gegaan?” De hartbrekende schreeuw van een vader die met moeite poogde om de werkelijkheid met die hij nu geconfronteerd was te begrijpen. “We hebben een goede gezinssituatie gehad en hij weet dat we van hem houden,” gaat de vader door als hij wanhopig naar een verklaring zoekt voor waarom zijn zoon net werd veroordeeld voor drugshandel, diefstal en moord.

Dat diepbedroefde verdriet is al vaker geuit dan we ons durven voor te stellen. De ouders leven met de schaamte en pijn van een kind dat in een leven van rebellie en goddeloosheid is gevallen. De bron van dit verdriet kan worden herleid tot onze eerste ouders en de tragedie van hun eerste zoon Kaïn. Ouders zullen de vreugde kennen die Adam en Eva voelden toen ze voor het eerst hun kleine Kaïn in hun armen hielden. De vrucht van hun liefde konden ze nu vasthouden en genieten. Als Eve haar nieuwe kostbare troetelkind knuffelde, riep ze, “Ik heb een man gekregen, de Heer!”²⁸ Eva geloofde dat Kaïn het beloofde zaad zou zijn die in Genesis 3:15 vermeldt staat, hij die genezing en zegen zou brengen tot alle naties. Oh als dat alleen maar waar was, want de bittere ironie voor Eva was dat Kaïn’s erfenis ellende, vernietiging en dood voor miljoenen zou brengen. Kaïn was de eerste van een klasse van gelovigen die hun geestelijke gedrag op hun eigen voorwaarden baseerde. Deze groep mensen vormt het grootste deel van de wereldbevolking, een groep mensen die de Bijbel later de codenaam ‘Babylon’ zou geven. In dit hoofdstuk zullen we de drijvende kracht achter deze groep mensen opsporen en hoe het jou en mij beïnvloed.

“Papa, waarom moeten we dat arme onschuldige lam doden?” Het doden van een lam is ontworpen voor de menselijke familie om de prijs die zou moeten worden betaald voor hun redding en de liefde van God in het geven van een dergelijk

²⁸ Letterlijke weergave van Genesis 4:1

geschenk voor te houden. Het was een ritueel dat zowel vooruit wees naar de hoop, maar ook terug verwees naar de schande. Het was een troostende herinnering aan de geweldige liefde van God, terwijl op hetzelfde moment een pijnlijke herinnering is aan de menselijke ondankbaarheid en egoïsme. Deelnemen aan deze dienst zou altijd gemengde gevoelens genereren. Het staren in het gezicht van het onschuldige lam, omarmd door zijn stille lijdensweg zou ons krachtig overtuigen de kosten die gemaakt zijn voor onze redding. Voor iedereen die naar het gezicht van de ware Lam van God kijken, moet de hoop altijd vermengd zijn met de pijn in onze ziel dat komt met het begrijpen van de prijs van de verlossing. Gebeurt dit niet, zal ofwel de ziel tot wanhoop leiden of zal zich onttrekken van de levendige verschikking van een dergelijke prijs en de menselijke oorsprong te herschrijven door te ontkennen dat een dergelijke verval zich in het geheel niet voordeed. Als we beginnen de liefde van God in het geven van Zijn Zoon om te sterven in twijfel gaan trekken, is het kruis getransformeerd van licht naar donker, van een symbool van hoop tot een symbool van schaamte.

Na vele jaren van kijken naar zijn ouders bij het doden van een lam en het zien van hun tranen en verdriet, maar ook van hoop, geduld en vertrouwen in het komende zaad, besloot Kaïn dat hij het gevoel van schaamte en de behoefte aan nederigheid niet langer kon verdragen. Door de focus te leggen op het menselijke falen, dat het geslachte lam voorstelt, heeft Kaïn ervoor gekozen de grote liefde van God niet in een dergelijke geschenk te willen herinneren. Voor Kaïn verwekte het lam alleen maar zijn onzekerheid; een deel van het geboorterecht die hij van zijn vader, die het van Satan kreeg, had ontvangen. Voor Kaïn was het lam alleen een herinnering dat hij onaanvaardbaar voor God in zijn eigen recht was en dat zijn gedrag werd afgekeurd door God. Het is duidelijk dat Satan Kaïn aanmoedigde die gedurfde stap te nemen en het doden van het lam uit zijn aanbidding te verwijderen. De Bijbel vertelt ons dat Kaïn een offer van vruchten offerde aan de Heer.²⁹ We worden ook verteld dat Kaïn een landbouwer was die voedsel als deel van zijn werk produceerde. Kaïn's offer was een symbool van zijn eigen inspanningen om Gods respect door de werken van zijn handen te verdienen. Hij veranderde zijn manier van aanbidding van een bescheiden geloof tot één van trotse vertoning; van een intieme vertrouwensrelatie tot een contractuele bevredigingsstelling. Zo'n religie negeerd het feit dat we geen onderhandelingspositie met God hebben; dat wij geen leven in onszelf hebben om op te rusten en God te ontmoeten op onze eigen voorwaarden. Helaas vergat Kaïn dit. Satan beloofde hem de vrijheid, door zichzelf los te maken uit de schande van het lam, maar door het verwijderen van het lam veranderd Kaïn's religie van een geloof door de relatie met de ware God naar een prestatie

²⁹ Genesis 4:3

gebaseerde set van rituelen gemaakt om een zelf uitgedachte god te aanbidden. In deze verschuiving, omarmd Kaïn het gif van de Duracell boom, nam hij een sprong van werken aan het Duracell bungy touw en terwijl hij in eerste instantie de opwindende gevoel van vrijheid ervoer was het slechts een kwestie van tijd voordat het touw zijn limit bereikte en het vergif begon te bijten.

In hoofdstuk 5 hebben we gekeken naar een aantal van de emotionele littekens die afkomstig zijn van de afbraak van familierelaties. Hier volgt een samenvatting:

- Steeds op zoek naar aanneming
- Oordelen zichzelf te streng
- Overreageren op situaties waarover zij geen controle hebben; bijvoorbeeld dat ze vaak erg controlerend zijn
- Moeite met relaties ³⁰

Toen Kaïn zich verwijderde van God's ingestelde plan om hem te redden, werd hij verder verwijderd van God; zijn familie relatie was helemaal afgebroken. Deze verwijdering wakkerde de vlammen van zijn onzekerheid aan; de Geest van God kon zijn angst niet meer kalmeren of hem helpen de leugens van Satan te weerleggen. De leegte had alleen maar toegenomen, en het gevoel van schaamte vermenigvuldigd. Net als Satan, zou Kaïn tevergeefs zich inspannen om dat gevoel door zijn gebroken relatie met God te vervangen. Het maakt niet uit hoe hard hij probeerde, hij kon nooit dat diepe gevoel van leegte verwijderen, totdat hij emotioneel terug zou komen naar God, Zijn koninkrijk en Zijn plan.

Kaïn's turbulente emoties zouden binnenkort uitbarsten. Het gebeurde op het moment toen Kaïn en Abel zijn broer het offer zouden brengen om God te aanbidden. God aanvaard Abels offer van een lam door het te verteren met vuur, maar hij liet Kaïn's offer onaangeroerd. Dat was alles wat nodig was om Kaïn in een woede uitbarsting te brengen. Zonde is zeer onlogisch. Kaïn volgt niet de instructies en is dan vreselijk verbaasd als het bij hem niet werkt.

Stel je gaat naar de winkel om alle ingrediënten te kopen om een brood te bakken. Je vraagt de winkelier hoe het gemaakt moet worden, en hij geeft je de lijst mee naar huis. Alles gaat goed, totdat je de geur van de gist ruikt en je besluit dat het brood beter zonder gist gemaakt zou moeten worden. Je knalt het in de oven en een tijdje later heb je een zeer triest plat brood. Nu, zou het zinvol zijn om in een woede uit te barsten en naar de winkelier te rennen en hem de waarheid inpeperen omdat hij je eruit laat zien als een slechte kok? Dat zou moeilijk voor te stellen zijn! Toch is dit precies wat Kaïn deed met God.

³⁰ Conway, blz. 31

Kaïn nadert het punt waar geen omkeer meer mogelijk is. Hij omarmd het koninkrijk van Satan, waar zijn waarde wordt bepaald door zijn inspanningen en prestaties, zijn vermogen om te worden geleid en gecorrigeerd snel doet afnemen. Kaïn weet dat hij iets verkeerd heeft gedaan, maar de menselijke geest kan zich gemakkelijk bedriegen en zal daardoor eerder in plaats zich te onderwerpen aan God boos worden. Voorzichtig zoekt God hem om te helpen en te corrigeren en wijst hem terug naar de beloofde gave van Zijn Zoon, maar Kaïn neemt de waarschuwing niet waar. Zijn gevoelens van rebellie groeien en het rijk der duisternis heeft zijn meest succesvolle menselijke experiment afgerond.

Inmiddels is Kaïn's hart volledig gedomineerd door de emotionele krachten die Satan gebruikte in de hemel. Hij wil Gods goedkeuring, maar op zijn eigen voorwaarden. Het gevoel van waardeloosheid zijn verhoogd tot het punt waar hij klaar was om los te barsten. Hij is bevangen in de verschrikkelijke situatie van hunkerende erkenning van hogere machten aan zijn verlangen naar acceptatie en waardering, terwijl op hetzelfde moment hij negeren wil dat hij alles te danken heeft aan God en dat hij nederig dankbaar dient te zijn voor de liefdevolle voorziening van het Lam. Nog steeds nadenkend over het feit dat "in het openbaar vernederd" te zijn tenopzichte van Abel, begon hij ruzie met hem te maken. Abel begint Kaïn aan te spreken over zijn methode van aanbidding en moedigt hem aan om terug te keren naar Gods plan. Dit was alles wat Kaïn nodig had, iets brak er in hem. Zijn gevoel van waardeloosheid dreef hem tot een punt waar het hem gewoon niet meer schelen kon en wanneer dat moment kwam, kreeg Satan de volledig toegang gratis aangeboden om de controle over te nemen. Satan vult Kaïn met een intense haat voor zijn broer, zijn familierelaties zijn vergeten, en het koninkrijk van Satan manifesteert zich nu volledig. De gehele hemel kijkt naar de eerste moord die plaatsvond, de eerste vernietiging van een heilige en waardevolle relatie. Dus dit is wat er gebeurt als Gods wetten worden overtreden! De hemel snakt naar adem en zelfs Satan en zijn engelen moeten een tijdelijke gevoelloosheid hebben ervaren als het levenloze vorm van Abel de grond rood kleurde van zijn bloed.

Satan schudt de verschrikkingen van dit moment van zich af en maakt zich meester van zijn slaaf, daarbij drukt hij het gevoel van schuld zo diep in Kaïn dat hij nooit kon geloven dat God hem vergeven kan. Dit is de waanzin van Satan, hij belooft ons de vrijheid en vreugde in het volgen van zijn koers van rebellie en wanneer wij overtreden, is het zijn stem die van God luid onze vernietiging eist. Tegelijkertijd is het zijn stem die in onze ziel fluistert dat we te kwaad en slecht zijn om ooit door God weer te worden aanvaard. Het is zijn stem die in ons het gevoel van schuld laat stijgen tot het punt waar we willen sterven. Ellendige vijand van de mensheid, u zult uw beloning voor uw laf en karakterloze tactiek ontvangen! Nu Kaïn volledig over de lijn stapte, heeft hij geen verdediging voor

zijn ziel en Satan drijft hem om te roepen: “Mijn misdaad is groter dan kan worden vergeven.”³¹ Dit zijn de droevigste woorden denkbaar. God kwam tot Kaïn, niet om hem af te snijden, maar zocht hem om hem terug te winnen. Hij vroeg Kaïn waar zijn broer was, niet om hem te beschuldigen, maar om Kaïn een kans te geven om zich te bekeren en weer terug naar God te gaan. Helaas Kaïn uitte deze droevige woorden: “Mijn misdaad is groter dan kan worden vergeven.” Hij geloofde de leugens van Satan in plaats van het woord van God. Hij had gezaaid en nu heeft hij geoogst.

In vers 11 van hoofdstuk 4 spreekt God een vloek uit. In het laatste deel van de vloek, zegt God tegen Kaïn dat hij een vluchteling en een zwerver zal zijn. Deze woorden spreken van iemand die schudt en wankelt; het geeft het gevoel van een man zonder hoop en zonder toekomst. Deze vloek werd niet door God toegebracht door het zwaaien van één of andere hemelse toverstaf, maar de vloek was inherent aan de verwerping van Gods familie koninkrijk, die inherent zijn aan de afwijzing van intieme relaties. Zijn ziel werd gemarteld omdat hij was gemaakt voor intimiteit, maar zijn hart had een ander pad gekozen; steeds verlangend naar liefde, maar wijst steeds degenen af die dicht bij hem staan, verlangend naar nabijheid, maar niet in staat om mensen te laten komen in zijn geheime kamer van zijn hart, waar zijn waardeloosheid verblijft, de wil om vrienden te hebben, maar steeds op zijn hoede moet zijn voor een rivaal van zijn bekwaamheden. Hier ligt de waarheid van de spreuk “Er is geen rust voor de goddelozen.”³²

De Bijbel vertelt ons dat Kaïn ging uit van de aanwezigheid van de Heer.³³ Hij leefde nu zonder het besef dat God in de buurt van hem was. Ervan overtuigd dat zijn zonde hem had afgesloten van God, sloot hij God uit zichzelf. Nu met een grotere behoefte dan ooit voor een goedkeuring en de moeite waard gevonden te worden, begon hij een stad te bouwen. Hij zou mensen om zich heen verzamelen en hun leider zijn. Hij zou grote gebouwen bouwen en waarde en zelfrespect uit wat hij bereikt had ontlenen. Hij zou zich omringen met de werken van zijn eigen handen en zijn geweten blokkeren zoveel hij kon, het bewijs van Gods werken aan hem. Hij maakte zichzelf zo bezig dat hij geen tijd meer had om zich af te vragen hoe het staat met zijn ziel.

En daarmee, werd Kaïn het kanaal voor de vestiging van het koninkrijk van Satan op aarde. Door hem ontwikkelde een ras van mensen die alle tekenen van onzekerheid en waardeloosheid toonde. Ze waren zoekers naar macht en positie,

³¹ Genesis 4:13 – marginale lezing

³² Bijvoorbeeld Jesaja 48:22; 57:20-21

³³ Genesis 4:16

het ontwikkelen van een controlerende geest die jaloers was op welke rivaal het ook mocht zijn, in een eindeloze jacht naar een identiteit los van de God die de hemel en de aarde gemaakt heeft. Zolang Satan de mens die op zoek is naar de waarde in zichzelf in plaats van in de armen van de grote relationele en persoonlijke God kon houden, kon hij ze controleren. En zo heeft hij dat gedaan. Door de eeuwen heen hield Satan een klasse van mensen onder zijn heerschappij, bindend hun waardeloze, onzekere zielen aan hemzelf en op zoek om de wereld te regeren.

We hebben het hart van Babylon bestudeerd, een gekweld hart op zoek naar de identiteit en gerespecteerd te worden door wat het doet, op zoek naar de goedkeuring voor zijn prestaties, en een poging om de omstandigheden te manipuleren, zodat deze niet kan worden bedreigd. In het volgende hoofdstuk zullen we de ontwikkeling van dit hart volgen als het door de menselijke geschiedenis heen haar invulling geeft.

Afdeling 2: Eén Lot - Identiteit hersteld

10. Het breken van de Duracell

Er was een lange pauze als Ze elkaar vasthielden. De intensiteit van de emotie zat diep, maar Beiden wisten dat de tijd gekomen was. Gedurende de eeuwen van de eeuwigheid, hadden Vader en Zoon altijd een nauwe verbondenheid met elkaar en nu zou die gemeenschap snel gebroken worden. De Zoon van God is nu aan het begin van de missie om Zijn menselijke zonen en dochters terug te vorderen. Zowel de Vader en de Zoon begrijpen de risico's en de kosten die hiermee gepaard gaan, maar de liefde drijft Hen.

Voor een kort moment, kijken de Vader en de Zoon in de toekomst en kijken naar de missie die nu ontvouwd is. De minachting, de afwijzing, de haat, het spugen, het schoppen, de zweep, de nagels alle verbleken in het niets in vergelijking met dat ene verschrikkelijke moment in de tijd dat de hemel en de aarde stil stond en de scheiding van de Vader en de Zoon gade sloeg. De Zoon ziet millennia van schuld, lijden, rebellie en het besef van waardeloosheid rolde over Hem en ziet Zichzelf schudden als een blad, geript en verscheurd door het besef dat Zijn Vader Zich van Hem heeft teruggetrokken, als Hij Hem achterlaat in de verschrikkingen van de dood.³⁴

De band wordt hechter, hoe kan de Vader Zijn Zoon aan dit lot overgeven? Op een dieper niveau worstelen ze beiden met de mogelijkheid van mislukking en verlies voor de macht van de zonde. De Zoon van God zou de menselijke natuur op Zich nemen wat een keur aan mogelijkheden voor Zijn aartsrivaal Satan zou geven, om Hem te overheersen. Er waren geen garanties op succes. Hoe

³⁴ Hebreëen 2:9

konden Ze samen een dergelijke waanzin, zulk risico plannen? Hoe konden Ze zo'n absurd plan in overweging nemen? Maar liefde drijft Hen om ermee door te gaan.

Die lange pauze die een eeuwigheid lijkt te duren eindigt uiteindelijk; Ze beslissen Beiden het plan uit te voeren. De Zoon stapt naar de rand van de hemel en werpt een laatste blik in het liefdevolle gezicht van Zijn Vader en dan is Hij weg.

In hoofdstuk 6 hebben we gekeken naar de lange en uitdagende lijst waarmee God zou moeten omgaan als Hij Zijn zoons en dochters op aarde zou moeten redden. In hoofdstuk 9 zagen we de ontwikkeling van de koninkrijk van Satan in het hart van de mens en hoe Satan ons regeert door ons gevoel van waardeloosheid. Indien Jezus die macht zou breken, moet Hij dat gevoel van waardeloosheid zien te verwijderen. Hij moet ons het gevoel van identiteit als kinderen van God teruggeven en de valse identiteit bedacht in de Duracell boom overwinnen.

Een diep besef als voorteken moet het hart van Satan gegrepen hebben, als hij de engelen de vreugdevolle lofzang, ten gehore aan de schaapherders, dat de Messias gekomen was hoorde zingen. De stralende ster die de wijzen geleid naar de nederige stal zou ook geen troost hebben toegevoegd. Je kunt je voorstellen als hij keek op dit nobele kind waarvan hij weet waarvoor het komt, dat hij in was voor een gevecht. Hij was niet in staat om de vredige rust die over het kind rustte te breken, waartoe hij altijd in staat was geweest om te doen met elk vorig kind. Het was een lastige situatie, het kind was van vlees en bloed, maar een diepe vrede rustte op het kind dat hij helemaal niet in staat was om te verstoren. Satan wist dat hij in de problemen zat.

Deze onrustige geest rustte in het hart van Herodes en we krijgen een beeld van de onrust die de duistere geestes wereld beweegt. Het diepe gevoel van onzekerheid dat Herodes regeerde maakte hem een gemakkelijk lokaas voor Satan's "ontzetting en vrees" campagne tegen het koninkrijk der hemelen. Hij zou Hem uitschakelen voor de echte wedstrijd zou beginnen. Maar het rustige vertrouwen van de Kind Koning was niet misplaatst en voorzienigheid voorzag een uitweg voor Hem, zodat Hij de strijd met de heerser van de duisternis kon aangaan en in menselijk vlees Zijn ketenen van onzekerheid zou afstoten wat de gedoemde mensheid tot slaaf maakte.

Het leven van Jezus kan worden samengevat in de woorden van Johannes 8:29: "Degene die mij gezonden heeft is bij mij; Hij heeft mij niet alleen gelaten, omdat ik altijd doe wat Hem behaagt." Het maakte niet uit wat Satan deed, hij

kon niet dat gevoel van waardigheid en vertrouwen breken. Christus klampte zich vast aan Zijn zoonschap met een vasthoudendheid die zelfs indruk maakte op de vorst der duisternis. Satan moet woedend zijn geweest over zijn vergeefse pogingen om Christus tot zonde te bewegen. Eindelijk iemand die Satan kon weerstaan. Na vierduizend jaar succes met elke persoon, slaat Satan in de steen solide muur van een menselijke ziel, die alle vertrouwen in Zijn zoonschap bij God heeft. Het zoonschap was de sleutel tot de overwinning; het zoonschap was de zekerste vesting tegen deze stortvloed van waardeloosheid waarin het menselijk ras verdronk, en daarom moet het zoonschap het brandpunt van de oorlog tussen de twee rivalen zijn.

De stad Nazareth trilt van opwinding. Het nieuws van de doper verspreidt zich snel. De voorloper van de Messias was gekomen en als dit bericht de winkel van de nederige timmerman bereikt, wist Jezus dat de tijd voor de strijd was gekomen. Hij legt zijn beitel en zaag neer, omhelst zijn moeder en gaat hals over kop naar de Jordaan.

Jezus heeft alle vertrouwen in Zijn zoonschap, maar de komende strijd in de woestijn zal hem op de proef stellen als geen man voor Hem op de proef gesteld is. De poorten van de menselijke ellende zal worden losgelaten op Hem alsof een dam barst. Jezus moet de volle kracht van de menselijke waardeloosheid het hoofd bieden en desondanks net als de rots van Gibraltar blijven staan. Als Hij stevig kan blijven staan, dan zal voor de eerste keer zijn dat een menselijk iemand de ketens van de Duracell gebroken heeft. De buit van deze overwinning zou de erfenis van de mensen die in Hem geloven worden.

De strijd in de woestijn was fundamenteel voor het werk van het kruis. Wat voor nut heeft het aanbod van vergeving als de menselijke ziel niet de ketenen van zijn nietswaardigheid kan verbreken? Welk voordeel heeft de meest krachtige demonstratie van de liefde als er geen man, vrouw of kind de macht heeft om die gave eigen te maken, NIETS! De waardeloosheid en nietswaardigheid van de Duracell moet eerst worden overwonnen en de buit van de overwinning in handen van het menselijk ras zijn, zodat allen kunnen worden gemachtigd om de weergaloze gave van het kruis zich eigen te maken.

De Vader weet wat er gaat komen en Hij zal de hand van Zijn Zoon versterken voor de strijd, niet door een machtige vertoning en niet door het gebruik van een leger met wapens, omdat geen van deze dingen de aankomende vijand zou kunnen tegemoed treden. God heeft Zijn beste wapen; een macht dat afkomstig is van Hun relatie tot elkaar. Als Jezus uit het water komt en de duif neerdaalt, de hemelen geopend ziet, hoort Jezus hoorbaar de stem van Zijn Vader: **“Dit is**

Mijn geliefde Zoon in Wie Ik Mijn welbehagen heb.” ³⁵ Deze woorden zijn het scherpste zwaard dat de Vader zou kunnen overhandigen aan Zijn Zoon voor de strijd. Veilig in het Woord van Zijn Vader, zal Hij de sluwe vijand bestrijden en die ketens voor ons breken die we zelf nooit zouden kunnen breken.

De betekenis van deze verklaring gaat veel dieper dan de meeste zouden denken. Het feit dat God een lid van de menselijke ras aanvaardt, biedt ongelooflijke hoop voor de rest van ons. Door Jezus, strekt God zich uit naar een ieder van ons en vertelt ons dat wij Zijn geliefde kinderen zijn. Als we ooit hopen de gave van het kruis te aanvaarden moeten we eerst die kostbare woorden horen: “Jij bent mijn geliefd kind in wie Ik mijn welbehagen heb.” Het is onmogelijk om een gift van een vijand te accepteren zonder jezelf af te vragen of het een valstrik is of er een addertjes onder het gras zit, maar een geschenk van een liefdevol familielid kan worden aanvaard voor wat het is, een geschenk, puur en simpel. Er is geen manier om het kruis anders te benaderen dan over de brug van een vast geloof in onze zoonchap of dochterschap met God. Elk ander pad zal leiden tot legalisme of een licentie om te zondigen.

Deze woorden uit de hemel moet Satan woedend hebben gemaakt. Een herinnering aan iets dat hij eens was, maar nu niet meer is: een zoon! Het was een herinnering aan zijn nietigheid en futiliteit. Echter trots sterft niet zo gemakkelijk en daarom bereidt Satan zich voor om zijn sluizen te openen en een stortvloed aan verleidingen te ontketenen op Jezus in de woestijn.

De Bijbel zegt dat Jezus “in de woestijn veertig dagen verzocht werd door de Satan.” ³⁶ Ik denk dat de meeste mensen tien minuten van constante verleiding overweldigend zouden vinden, laat staan veertig dagen! Satan heeft vierduizend jaar gehad om het in de praktijk te testen en het goed te krijgen en je kunt ervan verzekerd zijn dat Jezus het doelwit van elk hels wapen werd gemaakt. Wie kan de diepte van dit conflict begrijpen? Het hele universum hield hun collectieve adem in toen Satan aanval na aanval op de Zoon van God uitvoerde. Wat ons betreft, sliepen we snel in, ons niet bewust van de heldhaftige opstelling getoont door Jezus om ons te bevrijden. Indien Jezus hier gefaald zou hebben, zouden we allemaal verpletterd zijn door de ketenen van onze nietswaardigheid. Jezus was onze enige hoop om de duisternis te doorboren.

³⁵ Mattheüs 3:17; Markus 1:11; Lukas 3:22; - in een andere context: Jesaja 42:1; Mattheüs 12:18; Mattheüs 17:5; Lukas 9:35; 2 Petrus 1:17

³⁶ Markus 1:13

Weet je, als ik kom tot een punt zoals dit, dan moet ik gewoon even stoppen, om na te denken over Hem. Ik bedoel wat kan ik zeggen? Mijn hart bruist gewoon met dankbare vreugde bij de vastberaden niet aflatende inspanningen van deze machtige Prins om ons te helpen in onze hachelijke situatie. Het is net als een vader of moeder die door een brandend huis zou lopen om hun kind te redden. Hij werd mentaal redeloos geslagen door Satan, maar Hij wilde niet opgeven. Deze Man zorgt ervoor dat er iets diep in mij laat roepen: "Ik moet iets waard zijn". Niemand zou dit doen, tenzij het ze echt iets kan schelen! Ik zeg je deze liefde trekt me op een bepaalde manier die ik onweerstaanbaar vind. Ik weersta Hem, maar ik dank God dat Hij vastbeslotener is dan ik ben!

Toen Jezus aan Zijn meest kwetsbare punt kwam, moe, hongerig en eenzaam, alle dingen die de mensheid tot een compromis brengen, komt Satan tot de kern van de kwestie. "Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden worden." ³⁷ Wat anders zou hier de test zijn, dan behalve over het zoonschap? Jezus was vooraf niet verteld hoe lang het zou gaan duren in de woestijn; het opgeschreven verhaal zegt ons niet dat Hij te horen kreeg dat het in veertig dagen allemaal voorbij zou zijn. Jezus was nog steeds daar, en geen raven waren gekomen om Hem te voeden en geen manna uit de hemel was gevallen. Misschien had Hij zich vergist betreffende de stem uit de hemel? "Je Vader zou niet willen dat Je in deze toestand zal blijven. Doe er iets aan", fluistert Satan.

Satan probeerde met behulp van het medium van eetlust om het geloof in Jezus te breken in het woord van Zijn Vader. Veertig dagen ervoor had God gezegd: "Dit is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb." ³⁶ Als Jezus de stenen verandert in brood dan twijfelt hij effectief aan het woord van God, en die twijfel zou genoeg zijn om Zijn identiteit te verwarren. Daarboven op wordt van Jezus gevraagd om iets uit te voeren om zijn identiteit te bewijzen. Satan vraagt Jezus om stenen in brood om te zetten, om te bewijzen wie Hij is, was een directe deur naar het koninkrijk van Satan; identiteit door middel van prestaties en door wat je hebt weten te bereiken.

Hoeveel van ons zijn niet gevallen voor deze val om te bewijzen wie we zijn door wat we weten te bereiken? Gedreven om te laten zien wat je hebt, wat nodig is om de top te bereiken, negeert het hebben van genoeg slaap en ontspanning en het belangrijkste van alles het gebed en Bijbelstudie, verblijf tot laat op kantoor en ontbreken bij vitale familie tijd, alleen maar om die promotie of bonus te krijgen. Waarom drijven we onszelf zo ver? In veel gevallen denk ik dat we reageren op

³⁷ Mattheüs 4:3 [HSV]

die vraag “indien jij een zoon of dochter van God bent, presteer dan een aantal grote daden om het te bewijzen.”

Herken je het wanneer je in de ochtend wakker wordt en je wat tijd wilt besteden om te mediteren en met God te zijn, dat je hoofd zich begint te vullen met allerlei dingen die moeten worden gedaan die dag, totdat je het niet meer kunt hebben en je gewoon een compromis met een 5 minuten gebed aangaat en vervolgens je in de dag weg bent? Gebeurt dit bij jou? Waarom? Als je dan op het einde van de dag vindt dat je niet veel hebt bereikt, ben je nog steeds tevreden en gelukkig of voel je je teleurgesteld en een beetje depressief? Ben je geprikkeld met “het verspillen van tijd” liggend in een ziekbed, wanneer je dingen kon afkruisen van je “to do” lijst? Al deze dingen wijzen op het feit dat zonder uitzondering we allemaal vallen voor de verleidingen van Satan om onze identiteit te bewijzen en de eigenwaarde ontnemen aan dat wat we doen. Vanwege het feit dat diep van binnen wij deze onzekerheidsfactor dragen, aan ons overgedragen door Adam en Eva, zijn we een makkelijk doelwit zodat we geestelijke en mentale vijgenbladeren moeten maken om onszelf ermee te bedekken. De onzekere persoon zal altijd reageren op een uitdaging om zijn identiteit te bewijzen, waar een zelfverzekerd persoon geen moeite zal nemen. Het herinnert me aan een voorval waar ik liep met mijn vriend die een Rottweiler had. We liepen langs het erf van een buurman die een veel kleinere hond had. De kleine hond blafte en kefte en was heen en weer aan het rennen, om de aandacht van de Rottweiler te krijgen. De Rottweiler draaide niet eens zijn hoofd om naar de kleinere hond te kijken. Het voelde voor me alsof de kleinere hond wou zeggen: “Kom op meneer de Rottweiler, ik zal het tegen je opnemen om te bewijzen aan mijn eigenaar dat ik grote honden als jou kan verslaan”. Echter de Rottweiler had vertrouwen in wie hij was en reageerde zelfs niet op de uitdaging. Wat zou het toevoegen aan zijn eigenwaarde?

Het is om deze reden dat Jezus naar de woestijn van verzoeking komt. De menselijke familie had behoefte aan een persoon die kan aantonen dat hij geloofde dat hij een kind van God was, gewoon omdat God het zei, inplaats van het te bewijzen door wat hij deed. De wereld had een David nodig om het tegen de schijnbaar onoverwinnelijke Goliath van verachtelijkheid (onwaardigheid) die ons bindt aan onze zonden en ons tot slaven maakt van de duivel op te nemen. Sterker nog het verhaal van de verzoeking van Christus in de woestijn heeft veel overeenkomsten met het verhaal van David en Goliath:

1. Satan, als een geestwezen, had vele voordelen ten opzichte van Jezus, die beperkt was met de menselijke natuur. (1 Samuël 17:33)
2. Jezus vertegenwoordigde de gehele mensheid en een overwinning voor Christus betekende de vrijheid voor ons, net zoals Satan voorgesteld is bij alle krachten van het kwaad en een overwinning voor hem betekende dat

we voor altijd slaaf zouden blijven van de machten der duisternis. (1 Samuël 17:9)

3. Jezus was 40 dagen in de woestijn tegenover de beschimpingen en verleidingen van Satan net zoals Goliath Israël beschimpde voor 40 dagen. (1 Samuël 17:16)
4. Satan kwam in zijn eigen kracht, maar Jezus kwam in de naam van de Heer om hem te vernietigen, die het leger van de levende God had getrotseerd. (1 Samuël 17:45)
5. De wapens die Jezus gebruikte leek armzalig voor wereldse normen; Hij vertrouwde op de woorden van God en Hij gebruikte ze met zulk een precisie waardoor Hij de geest van Satan kon treffen. (1 Samuël 17:49)

De parallellen zijn adembenemend en ik kan het niet helpen, maar plaats mezelf als één van de Israëlitische soldaten die staat op de heuvel en luistert naar Goliath's beledigingen tegen mijn God, mijn religie en mij persoonlijk. "Waar is je God?" "Waarom wil je niet met me vechten als je zo sterk bent?" "Je bent zwak en nutteloos en een schande voor je God?" Luisterend naar dit soort beschimpingen veertig dagen lang zou echt deprimeren. Kijk maar naar de grootte van hem! Zijn pantser glinstert in de zon als zijn monsterlijke stem beledigingen buldert over de vallei. De situatie lijkt hopeloos, en er is een zinkend gevoel van berusting in de slavernij. Is het vandaag anders? Wij hebben de beschimpingen van Satan over ons onvermogen en zwakke punten. Zijn verzoeken schijnen zo sterk en overweldigend en we vallen voor ze steeds weer opnieuw en er is dat zinkend gevoel van berusting in de slavernij. Er zijn zelfs mensen die prediken dat onze slavernij nooit kan worden overwonnen en dat zonde altijd de overhand in ons zal hebben. Weg met zulke gedachten! De Zoon van David is in ons kamp, en Hij heeft ons bevrijd van de ketenen van de duivel. Zijn overwinning in de wildernis van verleiding is een overwinning voor de hele menselijke familie. U kunt ervoor kiezen om te denken dat je nog steeds wordt geconfronteerd met je Goliath, of je kunt kijken in ontzag op de helling waar Jezus het hoofd afhakt van jouw verleiding. Als je denkt dat je al de overwinning als gevolg van Jezus hebt behaald, in plaats van in de hoop dat Hij je eens zal redden, dan heb je de essentie van het geloof gevonden.

Ik ben zo enorm blij dat de Zoon van David mij vrij heeft gemaakt van de kracht van waardeloosheid. Hij heeft het hart van mijn opstandigheid en trots verwijderd. Hij heeft mijn voeten geplaatst op de vaste rots om geïdentificeerd te zijn als een kind van God. Hij heeft persoonlijk de twijfels tegemoed getreden voor mij en overwon ze door het geloof in het woord van onze Vader. Zing en verheug met me, zonen en dochters van God. Jezus heeft de ketenen van de Duracell vernield en ons begenadigd heeft in de Geliefde.

11. Het openen van de Hemelspoorten

Een straaltje aan licht scheen door de duisternis om aan te geven dat de dageraad is gekomen. Het duidt ook de tijd aan om zijn taak te beginnen. De pols versnelt, de adem verkort als voorbereidingen getroffen worden voor de reis. Toen ze naar buiten gingen in de dageraad, worden de gedachten van Abraham overspoeld met herinneringen. Hij herinnert zich hoe hij Izaäk voor de eerste keer vasthield en het immense gevoel van vreugde die daarbij vrij kwam, vooral omdat hij zo lang gewacht had op dit kind. Herinneringen aan de kleine Izaäk die springt op zijn vader's bed en als hij dicht tegen hem vleit als hij aandachtig luisterd naar de verhalen over Adam en Eva, Noach en vele anderen, die nu als zware loden gewichten hangen op zijn schouders terwijl hij de taak voor hem beschouwt:

En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw enige, dien gij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, dien Ik u zeggen zal. (Genesis 22:2)

God had gesproken en Abraham raapt nu al zijn krachten samen om het bevel te gehoorzamen. Er is geen verklaring, geen reden opgegeven, alleen de opdracht. In de loop der jaren dat Abraham met God had gewandeld, had hij geleerd Zijn bevelen niet te weerstaan. Hij was tot het punt gekomen om erop te vertrouwen dat God het beste wist en Zijn bevelen de enige veilige weg waren om te volgen. Maar de weg was zwaar, onvoorstelbaar zwaar!

Wie kan de strijd die woedt in de gedachte van Abraham begrijpen? Graag zou hij ervoor kiezen om het offer te zijn in plaats van zijn zoon. Er was niets dat hij niet

zou doen om zijn zoon te redden van zijn lot. Abraham ademt zwaar als hij worstelt om zijn pijn voor Izaäk te verbergen. Dit moet een nachtmerrie zijn die spoedig teneinde moet komen. De vraag van Izaäk brengt hem terug tot de realiteit: “Vader, we hebben het hout en het vuur, maar waar is het offer?”³⁸ Een pijl raakt het hart van Abraham. Hoe zal hij antwoorden? Een snel gebed stijgt op naar God om wijsheid en dan antwoordt Abraham: “God zal in een offer voorzien, mijn zoon.”

Op de top van de berg, openbaart Abraham pijnlijk aan Izaäk het lot dat hem te wachten staat. Izaäk is een jonge man en kan gemakkelijk zijn vader overheersen en er vandoor rennen, maar Izaäk heeft de discipline van gehoorzaamheid geleerd en zwicht voor zijn eigen interesse voor de wijsheid van zijn vader. De gehele hemel kijkt toe als Abraham zijn zoon voorbereidt, zijn dierbare zoon voor dat laatste moment. De menselijke rede ontketent nu een batterij van argumenten tegen het geloof, maar Abraham staande als een grote ceder in een stormwind, kromt zich, maar tornt niet aan zijn besluit op het verzoek aan hem gedaan uit te voeren.

Alles is klaar en Abraham kijkt naar zijn zoon. De pijn scheurt door zijn hart en zijn kracht begint te wijken, maar hij houdt zich taai. Hij zendt een gebed op en neemt zich voor om met het mes te steken die dan het leven van zijn meest dierbare zoon zal beëindigen.

Op dat moment een stem wordt gehoord. “Abraham! steek uw hand niet uit naar de jongen, want nu weet Ik dat je godvrezend bent.”

Als ik over dit verhaal nadenk, kan ik het niet helpen om mezelf in de schoenen van Abraham te plaatsen en mijn zoon in de schoenen van Izaäk te plaatsen. Ik probeer de spanning te begrijpen die hij voelde, maar het beeld wordt onmiddellijk stopgezet. Iets diep van binnen komt omhoog en verbiedt de verbeelding om te worden voltooid. Mijn geest kan emotioneel niet omgaan met zo'n scène.

Om de verschikking en het offer van Jezus aan het kruis te begrijpen moeten we de diepte van de relatie tussen de Vader en de Zoon begrijpen. De essentie van Hun koninkrijk is gemodelleerd tussen Hen, dat is de kern van hun benadering van het leven geopenbaard in de liefde die ze voor elkaar hebben. Als we deze relationele dimensie niet toevoegen aan het kruis dan hebben we echt de essentie gemist.

³⁸ Genesis 22:7-8

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16)

Het verbreken van een waardevolle relatie is de meest verwoestende ding dat een persoon kan meemaken. De gedachte om te worden gescheiden van degenen die we liefhebben, is een angst die diep in het hart van elke menselijke ziel schuilt. Ik ondervind dat al wanneer ik slechts voor een week weg ben van mijn gezin voor een voordracht, mijn hart verlangt om thuis te zijn met degenen die ik liefheb. Er is niets in deze wereld waarmee ik mijn relatie met mijn familie zou ruilen, zelfs de gedachte daaraan is misselijkmakend. Niettegenstaande als we kijken naar het hart van God, zoals geopenbaard in de Bijbel, vinden we dat God onze Vader en Zijn Zoon bereid waren om hun relatie met elkaar te verbreken, zodat jij en ik door de poorten van de hemel kunnen lopen en worden herenigd met onze Schepper.

Iemand kan reageren: “Ja, maar Jezus wist dat Hij zou opstaan en worden herenigd met Zijn Vader, dus het was niet zo dramatisch.” Als je deze gedachten hebt, dan stel ik je voor om Jezus te vragen hoe Hij zich voelde toen Hij schreeuwde, “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?” Wanneer de schuld van een opstandige wereld op Hem werd gelegd en de liefde van de Vader voor Hem omhuld was door onze menselijke ongeloof in de vergeving van onze zonden door God, zocht Jezus in de duisternis naar het liefdevolle gezicht dat altijd Zijn vreugde in de eeuwigheid was geweest, maar zonde verborg het gezicht van Zijn Vader zodat Hij een complete scheiding met Zijn Vader voelde. Zijn hoop was verzwolgen, de dood was alles wat Hem wachtte; Hij voelde dat Hij voor eeuwig zou worden afgesneden van de Enige waarvan Hij hield en Hij riep uit, “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten.” denk alleen maar aan dat voor een minuut; het is vreselijk, gewoon ontzagwekkend.

Dit alles roept de vraag op, hoe serieus is God met betrekking tot het afbreken van de barrières tussen Hem en ons? Probeer eens God in het verhaal van Abraham en Izaäk voor te stellen en zie dan dat er niemand was om de plaats in te nemen voor Jezus, niemand die de Vader vrijwaarde van het hartverscheurende taak van opoffering, niemand er was om de goddelijke hand te verschonen om het mes in Zijn Zoon te stoten. In de aardbeving en de duisternis van die noodlottige dag, toen de grootste liefde die er ooit is geweest werd gescheiden vanwege onze zonden, hoor ik het geschei van de Vader, “Mijn Zoon, Mijn Zoon, hoe kan Ik Je opgeven? Hoe kan Ik Je laten gaan?” Hier is de hel, precies hier. Zowel de Vader en de Zoon hebben de hel hierin ervaren in het verbreken van hun relatie namens ons. Wat kan de essentie van de hel anders zijn, dan het

tegenovergestelde voor wat Gods koninkrijk staat; voor een liefdevolle intieme relatie?

Dus wat betekent dit voor ons? Het betekent dat de Zoon van God de gruwel van de scheiding van de goddelijke liefde namens ons heeft geproefd, zodat wij dat niet hoeven te ervaren. “Dood, waar is uw prikkel, en het graf, waar is uw overwinning?”³⁹ Nu niets kan ons scheiden van de liefde van God vanwege wat Jezus en Zijn Vader voor ons hebben gedaan.

De hemelsoorten zwaaien open voor ons, want de Zoon van God heeft de hel geproefd door de scheiding met Zijn Vader, zodat wij dat nooit hoeven te ervaren. Wij zullen nooit voor altijd gescheiden worden van de goddelijke liefde, tevens zullen we het geween en tanden geknars hoeven te kennen als degenen zullen die wat Jezus voor ons heeft gedaan verwerpen.

De uitdaging die nu nog voor ons ligt, is om die reis in onze gedachten terug te maken van een staat waar we het gevoel waarderingsloos, opstandig en vastberaden te zijn, (vormend een identiteit door wat we doen) om te vormen naar de oorsprong van het leven, waar de liefde wacht op ons en wij weten dat wij Zijn geliefde kinderen zijn. Hoewel Jezus de poorten van de hemel voor ons heeft geopend, moeten we de reis van het koninkrijk van de Duracell naar het koninkrijk van God maken, van identiteit door prestatie naar de identiteit van het zoonschap en dochterschap. Met andere woorden, wij dienen de weg van de redding door werken naar de redding door het geloof te nemen. De rest van dit boek zal worden besteed aan de uitdagingen en privileges van deze reis.

³⁹ 1 Korinthe 15:55

Afdeling 3: De Reis terug naar het Zoonschap

12. Leven naar het Duracell-Principe

Een sfeer van verwachting doordringt de ruimte. Ik zit met mijn medestudenten in het auditorium in het verlangen om een bekende naam te horen. Ik had hard dat jaar voor mijn studie gewerkt en terwijl ik mezelf vertel dat het niet echt belangrijk is, diep in mij groeit het verlangen.

De school deelde onderscheidingen (awards) uit aan verschillende studenten voor hun prestaties over dat jaar. Tijdens dit evenement, ben ik met mezelf in gesprek. “Je hebt hard gewerkt dit jaar, je zou de volgende onderscheiding kunnen krijgen ... nee, iemand anders zal winnen ... maar je hebt een kans.” Als het noodlottige moment aanbreekt waarop de naam wordt voorgelezen, begint mijn hart sneller te kloppen in anticipatie en dan hoor ik de naam; het is niet de mijne, maar één van mijn vrienden. Dit is waar het interessant wordt. Aan de buitenkant, klap ik voor mijn vriend en zijn succes, maar aan de binnenkant is het een heel ander scenario: “Waarom krijgt hij het? Ik werkte harder dan hij deed, ik kan niet geloven dat ze het aan hem geven. Ah, ik denk dat ik weet waarom. Hij heeft te maken met één van de docenten, en dat is waarom ze hem uitkiezen. Het is altijd naar invloed; het is nooit wat je weet, het is wie je kent.” Al die tijd ben ik aan het klappen en glimlachen en probeer beheerst over te komen. De wolken beginnen te verzamelen en voor de komende uren voel ik me een beetje teneergedrukt en een beetje boos. Het is gewoon een andere dag van het leven gevoed door de Duracell.

Het duurt niet erg lang voor kinderen om tot zulke gedachten te komen als ze willen worden gewaardeerd en aanvaard, moeten ze eerst onder gelijken zijn. Welkom in de wereld van de vergelijking. Heb je ooit in de val getrapt bij het kopen voor één van jouw kinderen voor hun verjaardag en niets voor hun broer of zus? Gewoonlijk breekt de hel los en je benadeelt kind praat de woorden na: “Het is niet eerlijk,” te midden van tranen en geschreeuw en soms zelfs een woede aanval. Dan is er de “kijk mij nou” competitie in het park. Je kijkt naar één van je kinderen die van de glijbaan naar beneden glijdt en je lacht als ze naar beneden glijden. Achter je roept een stem ‘kijk mij’ en je wendt je om om te kijken naar je ander kind die aan het schommelen is. Je verplaatst je aandacht op iets anders, en mist één van je kinderen die dan uitroept “kijk naar mij” en dan wordt je gebombardeert met een hele reeks van “kijk mij” als mitrailleurvuur, elke “kijk naar mij” neemt toe in volume en intensiteit.

Dan gaan we zitten voor lunch en net als je zover bent om iets lekkers te geven, krijg je dat mooie deuntje weer te horen “Hij krijgt meer dan ik, dat is niet eerlijk, ik wil ook meer.” Dat is de essentie van het leven gevoed door de Duracell. Naarmate we ouder worden proberen we het een beetje meer verfijnd te doen, maar de vergelijkingen en aandacht vragen vormen de spil van het menselijk bestaan.

De meeste leerplannen lijken deze behoefte aan vergelijking en aandacht vragen te begrijpen. Samengedreven met een groep van je leeftijdsgenoten, uit de buurt van de genegenheid van de huiselijke kring, biedt de perfecte cultuur om Duracell principes aan te kweken. De aankomende 12 jaar zal een race om vergelijkend uit te blinken in één of meer van een aantal gebieden en daarmee te zorgen voor een glanzende en gelukkige toekomst. Onze westerse cultuur lijkt de intelligentere te bevorderen. Vergelijkende intelligentie is een bezit dat je ver zal brengen. Heb je je ooit afgevraagd waarom kinderen die de bekwaamheid hebben om te onthouden en die kennis weer kunnen uitbraken meer gewaardeerd worden dan de kinderen die meer begaafd zijn met hun handen? ⁴⁰ Kan je je voorstellen dat iemand de toelating tot de universiteit ontvangt, omdat hij of zij echt wist hoe omgekeken moet worden naar een tuin of wist hoe een auto motor moest worden gerepareert? Er zijn plaatsen voor mensen die deze vaardigheden hebben, maar voorspoed en respect neigt de academicus te plaatsen aan de top van de ladder.

⁴⁰ De westerse cultuur is hoofdzakelijk gebaseerd op de oude Griekse cultuur, die de neiging had om meer academisch dan praktisch te zijn. Het is geen toeval dat het beest van Openbaring 13 die omschreven wordt dat die de hele wereld leidt, dat die hoofdzakelijk een luipaard is, wat het koninkrijk van Griekenland vertegenwoordigd.

Jaar na jaar nemen de kinderen hun rapporten mee naar huis en ontwikkelen ze een perceptie van zichzelf op basis van dat rapport. Ik heb meerdere situaties meegemaakt waar een persoon begiftigd was met hun handen, maar academisch worstelde. Als gevolg daarvan zijn ze vaak erg beperkt door hun eigen toedoen met opmerkingen als “Dat is te moeilijk voor mij,” of “Ik zou dat nooit kunnen”, of de schaamteloze “Ik ben daarvoor te dom.”

Maar wees niet bang, er zijn andere manieren om te slagen. Elk school systeem heeft een sport programma dat kinderen de mogelijkheid geeft om een atletische vergelijkende richting te kunnen ontwikkelen. Kinderen zullen duizenden uren besteden in het ontwikkelen van een atletische vaardigheid die hopelijk op een dag hen de bekwaamheid en de roem zal brengen, waarnaar ze verlangen. We weten toch allemaal dat sport gewoon een spel is? Vertel dat aan alle Engelse voetbalfans die als vandalen door de straten van Europa trekken tijdens een wereldkampioenschap of een Europacup wedstrijd. Hoe zit het met de man die naar zijn geliefde cricket team aan het kijken was en zij de World Cup aan het verliezen waren, als gevolg daarvan had hij een hart aanval en stierf voor het einde van het wedstrijd. En waarom is het dat diverse sporters miljoenen dollars per jaar betaald krijgen voor het trappen tegen een stuk leer, in een poging om het tussen twee palen te krijgen? Sport is een serieuze zaak omdat het één van de eenvoudigste middelen is om gerespecteerd te worden voor je prestaties en het ontvangen van alle aandacht die een persoon maar kan wensen. Het is één van de beste systemen om de Duracell te voeden en het doden van het geloof dat we kunnen worden gewaardeerd door relaties inplaats van wat we weten te bereiken.

Eén van de meest interessante aspect bij sport is, dat hoewel je op het hoogste niveau kunt spelen, maar als je tweede wordt, zal niemand je naam onthouden. De emotionele trauma van verliezen kan vernietigend zijn. Ik herinner me een voetballer die gewoon op de grond inelkaar lag gedoken te snikken als een baby vanwege zijn mislukte doelpoging in een penalty reeks waardoor zijn team de wensenswaardige trofee had verloren. Ik herinner me dat zijn coach hem van het veld assisteerde en zich afvroeg hoeveel hij zich waard voelde op dat moment. Maar natuurlijk is het maar een spelletje. Ja, maar het is een spel dat een strijd op leven en dood is voor het behalen van waardering en acceptatie.

We kunnen een aantal andere goden noemen, waarvan wij hopen dat die ons hun gunst zullen tonen en ons het succes en geluk geven die we verlangen. Er is het rijk van de fysieke schoonheid. De moordlustige wereld waar roem kan worden gewonnen of verloren op basis van de structuur van uw jukbeenderen of de grootte van uw borst. Hoeveel jonge vrouwen kent u wie zich nacht na nacht in slaap gehuild hebben, omdat ze vonden dat ze hun stand niet hadden kunnen waarmaken. We hebben onlangs een snelle stijging van een probleem dat anorexia

heet gezien, dat vooral vrouwen stimuleert om zichzelf te verhongeren, zodat ze kunnen vermageren naar een onmogelijk smal figuur.

Hoe zit het met het scheppen van rijkdom, status van baan of zelfs de status in de buurt. Ik heb voor een aantal jaren gewerkt in de witte boorden bedrijfsleven en het is heel interessant om de pikorde te observeren. U kunt de positie van een persoon waarnemen door het type en de kwaliteit van hun kantoormeubilair. De top baas heeft een aparte ruimte voor zijn kantoor met een uitzicht op de straat beneden. Hij heeft een hoge ondersteunde stoel van leer met armleuningen. Hij heeft een grote gebrandschilderde houten bureau met de modernste computer erop. De volgende man onder hem heeft ook een eigen kantoor, maar zijn uitzicht naar buiten is niet zo goed en zijn stoel niet helemaal zo luxe en zijn computer niet zo snel. De volgende knul daaronder deelt zijn kantoor en zijn stoel heeft geen armsteunen. Oh ja, en dat hij beschikt niet over een hands-free telefoon, en hij kan helaas niet naar buiten kijken. Het is lachwekkend als je erover nadenkt, maar het is een zeer serieuze zaak in de zakelijke wereld. Kantoormeubilair is een belangrijk onderdeel van een effectieve vergelijking met je collega's.

De lijst van de vergelijkende mogelijkheden is eindeloos in de wereld van de Duracell, maar ze vallen meestal in één van de volgende fundamentele categorieën.

1. Oplijdingsniveau
2. Atletisch vermogen
3. Muziekale en Artistieke bekwaamheid
4. Baan status / Inkomensniveau
5. Uiterlijk
6. Bezit / Vermogen
7. Nationaliteit / Ras

Dit zijn de goden die de wereld aanbidt en hoopt dat het hen voordeel zal geven. Ze zijn veeleisende taak meesters en eisen meestal volledige onderwerping als je hoopt te worden begunstigd door hen. Zij eisen meestal om je familie en vrienden op te offeren en als je geluk hebt, ontvang je het moment van roem voordat je verdwijnt in het niets. Ieder van ons wordt een slaaf van deze goden door de kracht van de Duracell en het zijn deze goden, waarvan de God Die de hemel en de aarde gemaakt heeft ons probeert te redden.

13. De treden naar de hemel

De dagen werden steeds korter en koeler; de winter kwam eraan. Het was tijd om de houtstapel op te bouwen om de open haard te kunnen bevoorraden voor de bijtende kou, dat al snel op de gelukkige kleine vallei zou neerstrijken. De man van het huis was druk bezig met het zagen van het hout, toen hij uit de hoek van zijn oog een paar kleine schoenen gadesloeg. Hij keek op en daar stond een jonge jongen te kijken naar elke beweging van hem. “Mijn Papa kan hout sneller hakken dan u deed.” “Is dat zo?” Antwoorde de man nogal geamuseerd door de vrijmoedigheid van de jongen. “Hij kan dat zeker!” “Mijn Papa kan alles. Hij is de beste die er is.” “Nou, je hebt het voorrecht om zo’n Papa te mogen hebben.”

Dat was de eenvoud van mijn kindheid. Dit waren de dagen dat mijn vader en moeder geen kwaad kon doen en de meest geweldige mensen denkbaar waren. In sommige opzichten zou het leuk geweest zijn om in die eenvoudige staat te blijven, maar het mocht niet zo zijn. Na een korte tijd op school begon ik me aan te passen aan de constante ronden van vergelijkingen, op zoek om mijn plaats te vinden in de kleine gemeenschap van kinderen waarmee ik mijn opleidingservaringen deelde. Het niveau van de vergelijking was niet zo intens tijdens de lagere school, en ik herinner mijn vroege schooltijd met vele goede herinneringen. Er waren veel knutselwerkzaamheden, spelletjes en activiteiten, in het algemeen was het een heel erg leuke tijd. Maar er waren tijden dat de toekomst naar voren werd gebracht en ik zou de bitterzoete smaak van de Duracell koninkrijk ervaren.

Toen ik zeven was verhuisde ons gezin naar een nieuwe plek en ik vond al snel mijn weg in een nieuwe groep kinderen. Ik maakte snel vrienden, maar ontmoette ook akelige leeftijdsgenoten. Ik was vrij solide gebouwd als kind en een paar magere kinderen besloten dat ze daaruit hun voordeel zouden halen uit het

feit dat ik iets beter gewatteerd was dan zij waren. “Fatso”, “Vette Albert” en “Modder” zijn enkele van de namen die ik me herinner. Het was een afschuwelijke ervaringen die velen van ons hebben ondervonden in hun kindertijd. Dit gebeurde dag na dag. De vijand van de zielen heeft deze jongens gebruik om mijn gevoel van eigenwaarde te vernietigen. Op weg naar school op een ochtend besloot ik dat ik er genoeg van had. “Mama, ik ga niet uit de auto. Ik ga niet naar school.” “Natuurlijk jij bent mijn jongen.” “Nee, dat ben ik niet!” Als we reden, zag ik dat dreigende duo naar me kijken als gieren om hun prooi aan te vallen. Mijn moeder opende de deur en probeerde me los te maken. De volgende paar minuten waren heel intens. Ik schopte, schreeuwde en krijste en klampte me vast aan mijn stoel. Gewoon een typisch slecht opgevoede jongen, misschien, maar toen mijn gevoel van identiteit als persoon werd verlaagd, nam ik een aantal wanhopige maatregelen om mezelf te redden. Ik weet eigenlijk niet meer precies wat daarna gebeurde, maar ik herinner me dat de pesterijen stopten. Dit was een echte voorsmaak van wat in het verschiet lag.

De wreedheid gemanifesteerd bij kinderen is de rauwe, ongebreidelde resultaat van de beginselen van Satan’s vergelijkende koninkrijk in actie. We kunnen vaak verbaast staan door de brutale zelfzucht en ondankbaarheid dat kinderen vertonen. Groeien we uit deze eigenschappen? NEE! Zoals we hebben geleerd verlaat niemand dit koninkrijk zonder de hulp van de Zoon van David. Naarmate we ouder worden, worden we gewoon meer geslepen en verfiend.

Tegen de tijd dat ik het midden van de middelbare school bereikte, was ik goed geprogrammeerd. Ik leerde de god van het onderwijs, de god van de sport en de god van de fysieke verschijning te aanbidden. Ik wilde de god van het geld aanbidden, maar ik had nog geen baan! Alles om me heen vertelde me dat ik moest proberen de eerste te zijn; het nastreven het te bereiken. Ik leerde dat alleen maar winnaars geaccepteerd zijn en verliezers niets waard zijn. Vele malen was mijn stimulans om het goed te doen op school meer gemotiveerd door de mogelijkheid van het bereiken van de eerste plaats dan gewoon van de inhoud van wat ik aan het leren was te genieten. Ik zag films op de televisie dat dit geloof versterken. Toonaangevende mannelijke acteurs werden afgeschilderd die een aantal grote prestatie moesten neerzetten, die het hart van een jonge dame zou doen smelten. Dit leerde mij dat een relatie iets was dat je moet zien te bereiken en dat de jonge dame meer een prijs was dan een vriend. Niet dat je het op die manier zou zeggen, dit gebeurde allemaal op het de niveau van het onderbewuste.

Dit was de tijd van het dromen. Ik zou vaak op mijn bed liggen en dromen over het slaan van de winnende run voor Australië in een cricketwedstrijd of het uiteindelijk doelpunt scoren of het riskeren van lijf en leden om een aantal jonge

dames in nood te redden. Deze dromen vormden de structuur van mijn waarde systeem.

Hoe meer ik droomde de meer vastberaden ik werd om die doelen te bereiken. Het moeilijke deel hieraan is dat ik deze doelen niet in een vacuüm kon bereiken. Ik moest andere mensen zien te verslaan. Ik wilde mijn vrienden, maar ik wilde mijn dromen eerste. Ik kon beleefd zijn als mijn dromen niet werden bedreigd, maar als ik merkte dat mijn dromen werden uitgedaagd, was het oorlog!

Ik heb hard gewerkt om mijn doelen te bereiken. Ik blonk uit in de sport en in mijn opleiding; zo goed bezien is twee uit drie niet slecht. Toen begon ik naar een andere fase te gaan. Zodra ik de top had bereikt, moest ik proberen om daar te blijven. Er werd constant over mijn schouder gekeken en ik bewaakte mijn kostbare positie. Dan is daar de verwachting door je reputatie. Zodra ik mijn reputatie had verworven, wat zou er gebeuren als ik slecht presteerde? Dat zou verschrikkelijk zijn, dus werd ik nog meer vastberaden.

Deze strijd woedde nog een tijdje door totdat ik begon te beseffen dat het bereiken van al mijn doelen bijna onmogelijk zou zijn. Dit heeft geleid tot uitbarstingen van woede! Ik denk dat ik me verraden moet hebben gevoeld. Ik had mijn meesters goed bediend, en nu bespotten ze me. Ik was opgeleid in een systeem dat me nooit een blijvend gevoel van eigenwaarde kon geven en dus was ik boos.

Veel mensen hebben moeite om de vaak voorkomende wispelturigheid en de vernielzucht door jongeren te onderscheiden en waarom velen van hen zelfmoord plegen of hun toevlucht nemen tot drinkgelagen en drugs. Ik denk dat het vaak is omdat ze beseffen dat ze nooit hun dromen kunnen realiseren door middel van de methoden die zij hebben geleerd. Ze zullen nooit groot zijn in de ogen van anderen, en dus doen ze aan zelfvernietiging.

Ik herinner me toen ik een dag basketbal aan het spelen was. De wedstrijd ging gelijk op en de spanning was voelbaar. De speler die ik verdedigde maakte plotseling een beweging naar de ring, en toen hij de bal tilde greep ik in en tikte de bal netjes uit zijn hand. Tot mijn ongeloof hoorde ik het fluitsignaal van de scheidsrechter en hoorde het woord "fout". Ik wist dat ik hem niet had aangeraakt, en ineens deze woede die in me opwelde; boosheid dat dit ellendig systeem dat me de wereld beloofde en me niks gaf. Ik stormde naar de scheidsrechter en stond vijf centimeters voor zijn gezicht en draaide het volume tot een schunnig decibel niveau. Iets knakte in mij en ik hield me niet in. Ik werd direct van het veld gestuurd en geschorst uit de competitie. Toen ik wegliep, geloof ik dat God tot mij sprak. Ik vroeg mezelf af: "Wat is er mis met je, man? Je

verloor echt je zelfbeheersing; je verliest controle over jezelf!” Het was de eerste keer dat ik echt inzicht kreeg over mijzelf en vraagtekens zette bij de richting die ik opging. God kon zien dat ik begon te zoeken naar iets beters en dat ik voelde dat er een betere manier moest zijn.

De vijand van mijn ziel beseftte dit ook en probeerde me dieper in het proberen om mezelf te bewijzen te drukken, zoals een roker die voelt dat zijn tijd om te stoppen bijna gekomen is en begint twee keer zoveel sigaretten te roken. Ik begon me terug te trekken als mijn dromen vervaagden en ik werd erg humeurig. Op een dag kwam mijn moeder mijn kamer binnen en begon te klagen over haar trieste toestand. Laten we zeggen dat het minder dan optimaal was, zoals de meeste tienerjongens kamers zijn. Plotseling werd ik verontwaardigd dat ze in mijn ruimte was gekomen en mij aan het bestellen was wat ik moest doen. Ik mompelde wat beledigende ongepaste uitdrukkingen en vroeg haar of ze me met rust wilde laten.

Het is interessant om de verschillende manieren waarop God een persoon kan bereiken te zien. Veel van mijn vrienden verwezen naar hun moeders als de “oude zak” of andere even ‘verheffende’ termen. Op één of andere manier heeft mijn vader me geleerd enig gevoel van respect te hebben voor mijn ouders, en ik beloofde dat ik nooit zou spreken over mijn moeder op de manier waarop sommige van mijn vrienden dat deden. Toen ik die woorden uitsprak over mijn moeder was het alsof het laatste stukje van de waardigheid die ik had was weg gestript. Ik was geschokt dat ik zulke dingen zou zeggen, en mijn depressie verdiept. Ik kwam tot het punt dat het me niet meer kon schelen en dat is een zeer gevaarlijke plek om te zijn. Ik had echt het gevoel dat ik op een kruispunt was gekomen. Het brede pad wenkte me met zijn gapende muil vol van zijn wijn, vrouwen en liederlijkheid. Aan de andere kant was het smalle pad zoals die door de Bijbel is vastgelegd. Zou ik de religie die mijn ouders me hadden geleerd volgen of zou ik gaan als een brandende komeet op het brede pad. Ik kon geen enkel punt meer herkennen dat ik nog een christen was. Het was nu duidelijk voor mij dat ik geen christen meer was en nooit was geweest, hoewel ik werd opgevoed in een christelijke omgeving. Het was of Christus of de duivel. Gelukkig, ik koos ervoor om en de echte Jezus van de Bijbel proberen te vinden.

Ik besloot dat ik een boek zou lezen dat bij ons thuis voor vele jaren lag. Het heette ‘Schreden naar Christus’. Nu die titel leek perfect voor mijn behoeften. Ik begon te lezen met een honger en wanhoop om Hem te vinden. Ik moest de trap naar de hemel zien te vinden, omdat ik het koninkrijk van Satan niet meer kon verdragen.

In het begin van het boek legde de auteur uit dat Jezus kwam om de leugens die de mensheid over God had aangenomen weg te nemen, en hoe Hij kwam om aan te tonen dat God echt van ons hield. Ik dronk in de woorden als de uitgedroogde aarde onder de zomer regens. De auteur nodigde me uit om na te denken over Jezus in het hof van Gethsemane en Hem te volgen naar het kruis.

Terwijl ik deze scènes me verbeelde, voelde ik plotseling alsof ik eigenlijk voor Hem stond en naar Hem stond te kijken. De gestalte aan het kruis leek heel echt en ik kreeg de sterke indruk dat Hij daar hing omdat Hij van me hield en mijn wanhopige behoefte om het koninkrijk van Satan te ontsnappen begreep. Ik kreeg de gedachte dat ik Hem als mijn beste vriend kon vertrouwen en dat Hij me zou leiden naar het hemelse koninkrijk. Zoals ik Hem daar zag, voelde ik dit immense gevoel van dankbaarheid dat Hij bereid was om mij te redden en ik voelde hoe het gewicht van schuld, angst, depressie en beklemming die ik al jaren met me meedroeg van mijn rug rolde. Een gevoel van vrede kwam in mijn hart dat ik nooit daarvoor had gevoeld en toen huilde ik en huilde van vreugde. De Zoon van David was door mijn duisternis gebroken en doorboorde het met het licht van de dag.

14. Dezelfde goden, andere namen

De kamer was gevuld met activiteiten, lachen, muziek en jeugdig enthousiasme. Aan de voorkant van de kamer waren twee grote luidsprekers die driftige ritmes dreunden met een onstuimige gitaar. Ik had een feest georganiseerd om met een groep van mijn vrienden wat te vieren; in ieder geval ik probeerde het. Ik ging en zat in een hoek van de kamer waar een geanimeerde tiener een scène aan het beschrijven was van één van de nieuwste films. Ik ging zitten en probeerde me te laten onderdompelen in de sfeer, maar iets was gewoon niet zoals het moest zijn. Ik stond op en ging naar het terras aan de achterkant en sloot me aan bij enkele jonge Romeos die hun nieuwste wapenfeiten bespraken in het vastleggen van de vrouwen van hun dromen. Nee, ik kon ook daarin mezelf gewoon niet vinden. Tjonge, wat is er mis met mij? De muziek begon op mijn zenuwen te werken en ik keek door de kamer en zag een scène in de video die aan het spelen was, wat ik ook erg offensief vond. De gedachte trof me als een goederentrein, ik haat dit spul!

Mijn gedachten versnelde zich met de mogelijke scenario's. Tot nu toe was dit mijn definitie van plezier geweest, en nu kon ik het niet meer verdragen. Iets had de greep op mijn hart gekregen en maakte het onmogelijk om de status quo te handhaven. Ergens van de afgrond kwam de afschuwelijke gedachte dat mijn leven van plezier voorbij was en dat ik nooit meer in staat zou zijn om te genieten. Ik vluchte aan de voorkant uit het huis en op het gazon schudde mijn vuist in de lucht en riep: “Je hebt mijn leven verwoest.”

Een paar weken na mijn ‘op weg naar Damascus’ ervaring met Jezus werd mijn leven op zijn kop gezet. Ik had nog nooit zoveel vrede gevoeld in mijn leven, en de Bijbel begon net tot leven te komen. Ik nam het allemaal in me op en ik ervoer een vrijheid die ik nooit eerder had gekend. Toen Jezus in mijn leven

kwam, was het met een slag. Plotseling werd ik me bewust dat een gedeelte van mijn taalgebruik ongepast was, dat een aantal van mijn grappen heel vulgair en dat bepaalde aspecten van mijn leven onverenigbaar waren met de nieuwe richting die ik nu opging. Ik was op een reis naar het nieuw koninkrijk. Het was alsof ik naar een totaal vreemd land ging en de taal en de gewoontes weer van voren af aan moest leren. Ik wilde leren, omdat ik van de Heer van dat koninkrijk hield, maar ik was geschoold in een ander koninkrijk, en moest wat tijd nemen om me aan te passen.

Het was pas in de nacht van dat feestje dat ik besepte welke radicale transformatie plaatsvond. Sinds Jezus mijn hart door Zijn liefde had veroverd, kon ik Hem niet weerstaan wanneer Hij me riep. Dus op die avond van dat feestje toen ik deed wat ik dacht was juist was, kon ik het aanvoelen dat Hij me wegreep van dat soort leven. Omdat ik niets anders wist, was ik bang dat wat het zou vervangen niet zo goed zou zijn. Het is zo gemakkelijk bang voor het onbekende te zijn, zelfs als we weten dat het goed is. Gelukkig koos ik ervoor te vertrouwen dat Jezus voor mij zou zorgen en het was beter om Hem te vertrouwen dan mijn gevoelens.

Toen ik Jezus had aangenomen als mijn Redder, zweefde ik wekenlang. Ik voelde een bijzondere verbondenheid met Hem, die bij mij is gebleven tot op de dag van vandaag. Jezus had voor mij de poorten van de hemel geopend, maar nu moet hij me helpen om de zaden van de Duracell te verwijderen. Hij moet me helpen dat de filosofie van het leven dat mijn prestaties, het behaalde succes en mijn maatschappelijke positionering het centrum van mijn waarde systeem maakte uitroeien. Het is een reis die ieder kind van Adam moet maken. De enige manier waarop we het kunnen volbrengen is om onze ogen vast op het licht van het kruis te blijven richten en moedig in de principes van het nieuwe koninkrijk te stappen.

Ik begon een gebedsbijeenkomst met mijn vrienden bij te wonen. Op die eerste avond als we samen knielden voelde ik de aangename Geest van God om ons heen, maar er was een andere geest van mijn oude leven dat mij intimideerde. Als we omstebeurt de cirkel rond baden, een gedachte trof me. *Ik kan niet bidden als deze mensen kunnen bidden, ze zijn zo welsprekend.* Mijn geest leek opgesloten in deze gedachte en als mijn beurt steeds dichterbij mij kwam begon mijn hart sneller te kloppen. Spoedig zou ik in de schijnwerpers staan en iedereen zou naar mij luisteren. Maar wacht eens even, dit was een gebedsbijeenkomst over Jezus, niet de mijne!

Hier is de vloek van de Duracell. Hoewel ik mijn hart aan Jezus had gegeven en op zoek was om Hem te volgen, waren de principes van mijn oude leven nog steeds bereid om me terug te slepen naar het maken van mezelf als het centrum

van alles, door mijn prestaties in het gebed de kwestie te maken, in tegenstelling mijn relatie met God in het gebed.

Toen ik voor het eerst begon de Bijbel te bestuderen, voelde ik me vaak ontoereikend, omdat, hoewel ik ben opgegroeid in een christelijke omgeving, ik me realiseerde dat in bijbelse termen ik niet aan de kleuterschool afgestudeerd had. Ik hield van te luisteren naar wat me werd onderwezen, maar achter in mijn hoofd knaagde iets aan me en zei: “Hoe kunnen zij die verzen zo gemakkelijk opzoeken, dat is mij nog nooit gelukt.” Ik was aan het rond klungelen, probeerend om het boek te vinden en de vers, en ik bad dat ik niet de laatste zou zijn, zodat iedereen moet wachten op mij. Het was zo beschamend! De jaren van training die ik door mezelf te vergelijken met anderen had ontvangen begonnen aan de oppervlakte in mijn nieuwe christijke reis zich te openbaren. Het was vrij gemakkelijk voor de Heilige Geest om me te overtuigen betreffende mijn taal en levensstijl, maar het zou mij tijd kosten om te beseffen hoe diep geworteld de tentakels van de Duracell zitten.

Als ik verder ging in mijn zoektocht ontwikkelde ik een diepe liefde voor de Bijbel. Het was één van de beste manieren om te leren over mijn Held die Zijn leven voor mij gaf. Ik hield van het bestuderen over Jezus en het was een zegen, echter mijn oude leven was gereed om me te strikken. Ik begon na verloop van tijd te merken dat de mensen om me heen veel minder kennis hadden dan ik over bijbelse dingen. Mijn groeiende bijbelse kennis gaf me meer zelfvertrouwen om te spreken en al snel gaf ik eerst aan kleine groepen en later grotere groepen les in Bijbelstudie. Nogmaals, dit was een zegen voor mij en de mensen om me heen, maar ik was langzaam aan het terug glijden naar het platform van de waardering uit mijn prestaties in plaats van de waarde in de relatie. Het gebeurde langzaam en ongemerkt, maar het gebeurde. Achteraf zie ik dat bij velen van ons, dat we dezelfde goden hebben, maar we geven het verschillende namen.

Als je kijkt naar de onderstaande tabel kun je zien hoe makkelijk het is om te geloven in de Bijbel, maar leven als de wereld. Ik bedoel niet het leven van een wilde levensstijl, ik bedoel het verkrijgen van de waarde uit wat je doet.

In de wereld	In de kerk
Onderwijs	Bijbelkennis
Athletisch talent	Openbaar spreekvermogen
Artistiek talent	Je profileren in zang en muziek
Baan status	Ambt in de kerk
Bezit	Geestelijke talenten
Uiterlijk	Kerk kleding vertoon
Nationaliteit/horen tot de groep	Conservatief / Liberaal

Voor velen van ons wordt onze wandeling met Jezus gekaapt door de verraderlijke kracht van de Duracell. Als ik vandaag rond kijk in de kerk dan kan ik zien dat de goden die we zochten te ontsnappen in de wereld ons in de kerk hebben gevonden. Zij hebben zich gekleed in kleding van licht en we hebben ze verwelkomt als goede vrienden. Het onvermijdelijke gevolg is woede, bitterheid en gevechten in de kerk.

Het is zo makkelijk vroom eruit te zien in de kerk, maar hoe zit het met die persoon die aan de andere kant van de kerk zit, die niet met je wil praten omdat je iets achter zijn rug om gezegd hebt en dat kreeg die persoon weer te horen? Hoe zit het met de pianist die naar een andere kerk ging, omdat ze van haar spel te horen kreeg dat het ondermaats was? Hoe zit het met de leerstellige politie die door de kerk heen en weer zwerven op zoek naar degenen die het niet eens met hun definitie van orthodoxie zijn, zodat ze hen kunnen betichten of uitsluiten uit de kerk? Hoe zit het met die “vrije geesten” die proberen om de godsdienst commissie te kapen en hun nieuwe eredienst stijl opdringen aan iedereen, en jammer voor degenen die dat niet bevalt? De lijst is eindeloos en de grote vijand van onze zielen weet dat zolang hij ons kan laten blijven dansen op deze muziek, dan zijn we in wezen nog altijd onderworpen aan zijn koninkrijk.

Het sterkste bewijs dat we nog steeds verlamd door de principes van Satan's koninkrijk zijn, is het hoge niveau van verdeeldheid en het gebrek aan christelijke liefde in de kerk. Als we onze relaties beschouwen op de manier waarop God dat doet, dan zou er veel meer liefde in de kerk zijn en nog veel meer zorg over de manier waarop we met elkaar omgaan.

Het is heel interessant dat deze subtiele overdracht van goden uit de wereld in de kerk in onze persoonlijke ervaring ook opgetreden heeft in de collectieve ervaring van de kerk. In de vierde eeuw, toen keizer Constantijn zich tot het christendom 'bekeerde' waren er een hele reeks van veranderingen die in de christelijke kerk heeft plaatsgevonden. Een punt dat bijzonder interessant is, is dat veel van de beelden van de heidense goden, die in het Pantheon waren werden overgebracht naar de christelijke kerk echter de namen werden veranderd naar bijbelse figuren als Mozes en David en Petrus. Dezelfde goden, met verschillende namen! Het maakt niet uit hoe je het aankleedt, het is nog steeds heidens, en hoe zit dit vandaag de dag? Het is één ding om de algemene kerken aan te vallen om hun afvalligheid van de apostolische waarheid. Het is een ander ding om dezelfde principes aan het werk te zien in ons eigen leven. Laten we ervoor zorgen dat we ons bezighouden met de balk in ons eigen oog voordat we proberen om de splinter uit het oog van onze broeder te verwijderen.

Het is interessant om de reis van de meest fervente aanhangers van Christus te bestuderen, die van Zijn discipelen. De kwestie van macht en positie heeft vaak zijn kop op gestoken. Laten we zien een aantal passages van de schrift:

Te dierzelfder ure kwamen de discipelen tot Jezus, zeggende: Wie is toch de meeste in het Koninkrijk der hemelen? (Mattheüs 18:1)

Er is een reden en enkele één reden waarom de discipelen die vraag stelden, namelijk eigenbelang. De discipelen geloofden dat Jezus de Messias, de Christus was. Ze waren enthousiast en gepassioneerd over hun geloof in Hem, sommigen waren zelfs bereid om voor Hem te sterven, maar net als in mijn voorbereiding om te bidden, verschoof mijn geest van mijn relatie naar mijn prestaties in het gebed, de discipelen verschoven van hun relatie met de Messias naar hun positie in Zijn nieuwe koninkrijk.

En tot Hem kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, zeggende: Meester! wij wilden wel, dat Gij ons deedt, zo wat wij begeren zullen. En Hij zeide tot hen: Wat wilt gij, dat Ik u doe? En zij zeiden tot Hem: Geef ons, dat wij mogen zitten, de één aan Uw rechter-, en de ander aan Uw linker hand in Uw heerlijkheid. (Marcus 10:35-37)

De god van positie en status had de nieuwe koninkrijk principes die Jakobus en Johannes aan het leren waren zo overgenomen, dat zij Jezus vroegen of ze aan Zijn linker- en rechterhand konden zitten in Zijn koninkrijk. Gelukkig was Jezus nooit vermoeid in hun voortdurende falen om de oude koninkrijk principes los te laten. Hij begreep dat het ons tijd kost om in te zien hoe diep geworteld de principes van het koninkrijk van Satan werkelijk zijn. Het probleem waar we voor staan is dat wanneer we toestaan dat deze oude principes ons overnemen dat het volgende gebeurt:

En als de andere tien dit hoorden, begonnen zij het van Jakobus en Johannes zeer kwalijk te nemen. (Marcus 10:41)

Als we toestaan dat de oude koninkrijk principes ons regeren, dan zal twist altijd het resultaat zijn. Wat Jakobus en Johannes hadden gedaan maakte de andere discipelen geïrriteerd en kwaad. Waarom? Omdat ze de boodschap stuurden “We zijn beter dan jullie.” Zij mochten niet de bedoeling hebben gehad om de anderen kwaad te maken, maar dat is bijna altijd het resultaat. Jezus nam deze gelegenheid waar om te proberen hun begrip van hoe Gods koninkrijk werkt anders is dan die waarmee ze waren opgegroeid duidelijk te maken. Zij moesten leren om anders te denken.

Maar Jezus, hen tot Zich geroepen hebbende, zeide tot hen: Gij weet, dat degenen, die geacht worden oversten te zijn der volken, heerschappij voeren over hen, en hun groten gebruiken macht over hen. Doch alzo zal het onder u niet zijn; maar zo wie onder u groot zal willen worden, die zal uw dienaar zijn. En zo wie van u de eerste zal willen worden, die zal aller dienstknecht zijn. Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen. (Marcus 10:42-45)

Laten deze woorden altijd in onze oren doorklinken! Indien je wenst in Gods koninkrijk groot te zijn dan dien je te leren om vreugde te hebben in het dienen van anderen in plaats van te manipuleren en ze te controleren. Jezus vertelt ons dat de heidenen (ongelovigen) heerschappij over anderen voeren en genieten van de uitoefening van hun gezag en in het tonen wie de baas is. Vreemd genoeg heerst dezelfde geest vaak in de kerk waar verschillende leden hun wil en autoriteit aan de kerk willen opleggen. Het kruis was tweeduizend jaar geleden, en velen van ons hebben de kleuterschool hierin niet weten af te maken.

Hoe komt het dat de vijand van onze zielen het zo gemakkelijk heeft om ons terug te trekken in onze oude manier van denken? Zoals we eerder hebben gezegd, is het ons diep gevoel van onzekerheid dat het gemakkelijk voor Satan maakt om ons te verleiden om onszelf te bewijzen. Tenzij we niet vergeten hoe we onze waardering (zelfrespect) zullen verkrijgen, zullen we het onmogelijk vinden om de verleiding te weerstaan om te blijven proberen stenen in broden te veranderen om daarmee te bewijzen dat we respect verdienen.

Er is iets wat ik heel beangstigend vind in dit Duracell principe dat hardnekkig zich vastklampt aan ons. Jezus was de beste leraar die deze wereld ooit heeft gekend. Hij bracht meer dan drie jaar door met de discipelen en leerde hen zo veel als Hij kon over het koninkrijk der hemelen en zelfs na dit alles merken we dat op de avond van Zijn kruisiging, de discipelen nog steeds beheerst werden door de principes van het oude leven.

Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt. Doch ziet, de hand desgenen, die Mij verraadt, is met Mij aan de tafel. En de Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk besloten is; doch wee dien mens, door welchen Hij verraden wordt! En zij begonnen onder elkander te vragen, wie van hen het toch mocht zijn, die dat doen zou. En er werd ook twisting onder hen, wie van hen scheen de meeste te zijn. (Lukas 22:20-24)

Aan de vooravond van de grootste demonstratie van de liefde die het universum ooit heeft gezien, maken zij die het dichtst bij Jezus waren, die meer wisten van Zijn koninkrijk dan wie dan ook, ruzie over wie van hen de grootste was. Het verdriet dat Jezus op dat moment ervoer moet enorm zijn geweest! Konden degenen onder ons die beweren volgelingen van Jezus te zijn dezelfde fouten herhalen als de discipelen; overtuigde volgelingen van Jezus, maar vechtend onder elkaar wie de grootste is?

Er is maar één ding erger dan te worden gecontroleerd door de principes van de Duracell als we nog in de wereld zijn: te worden gecontroleerd door hen in de kerk. Moge God ons helpen om ons vrij te maken van deze zelfzuchtige beginselen, zodat we de volle vreugde van Zijn koninkrijk kunnen beleven!

15. Hoe lees jij?

Vandaag wordt een speciale dag. Je bent vol verwachting en opwinding bij de potentiële vooruitzichten die voor je liggen. Het hoofd van een groot productiebedrijf is geïnteresseerd in een speciaal ontwerp waar je aan gewerkt hebt en overweegt serieus de productie daarvan en om het te exporteren over de hele wereld. Je besluit hem te ontmoeten voor de lunch bij een mooi klein lokaal restaurant. Je hebt hem nog nooit eerder ontmoet, je kijkt zenuwachtig rond en probeert om deze persoon te identificeren die jouw droom in werkelijkheid gaat omzetten. Eindelijk komt hij en je schudt zijn hand krachtig en dan ga je beiden in het restaurant en vind je plaats. Om kennis te maken, je dinerpartner vraagt je een beetje over je familie en waar je woont en hoe je kinderen het op school doen. Alles gaat goed, behalve het feit dat net achter je een man is die een echte kunst van het slurpen van zijn soep heeft ontwikkeld. Eerst ignoreer je het, maar na een tijdje wordt het een beetje irritant. “Sommige mensen moeten nog een paar manieren bijgebracht worden” denk je bij jezelf, maar je zet het uit je gedachten, zodat je niet afgeleid wordt. Het gesprek met uw potentiële zakenpartner gaat goed en je bent net in het midden van de uitleg van enkele van de voordelen van jouw ontwerp als ineens de man achter je een verschrikkelijke oprisping laat gaan dat het bestek op tafel bijna doet ratelen. Alle ogen zijn plotseling gericht naar dit ongebruikelijke individu dat geen omgangsvormen lijkt te hebben. De ruimte vult zich met geluiden van gegrinnik en gedempt lachen gecombineerd met afschuw en walging. Tenslotte komt de eigenaar van het restaurant en vraagt de man om te vertrekken en hem zegt dat types zoals hij niet welkom zijn in zijn restaurant.

Het echte bijzonder feit hieraan is dat als deze zelfde man in een restaurant zat dat een Chinese cultuur vertegenwoordigde, dan zou niemand met een ooglid

knippen. In feite zou de gastheer en gastvrouw teleurgesteld zijn als je niet dat gebaar maakte. Ook is het in de Chinese cultuur als je gevraagd om de hand te schudden van iemand die je nooit eerder hebt ontmoet of hebt gesproken over familiekwesaties tijdens het diner zou je worden beschouwd als heel onbeschoft.⁴¹

Het is verbazingwekkend hoe dezelfde handelingen op totaal verschillende manieren kan worden geïnterpreteerd, afhankelijk van welke cultuur of kijk je hebt op de wereld door wat je geleerd is. Dit verschil is niet anders als we kijken naar de twee verschillende culturen van het koninkrijk van God versus het koninkrijk van Satan.

Het christelijk geloof heeft een fundament, en wel Jezus Christus, en toch als we de overvloed aan groepen die de naam van Jezus uitdragen onderzoeken, we verbaasd zijn om te zien dat er zoveel tegenstrijdigheden kunnen bestaan op één fundament. De reis naar het koninkrijk van God gaat om een overdracht van cultuur en een overdracht van het wereldbeeld. In het laatste hoofdstuk beschreven we de problemen die we vaak ondervinden bij het leren te denken in de wegen van de hemel.

De grootste problemen van het christelijke leven draaien rond de vraag hoe we het woord van God, de Bijbel benaderen. Wij komen uit de wereld waar we zijn geschoold in prestaties en positie, maar als we in het koninkrijk van God zijn is het absoluut noodzakelijk dat we onze mening overgeven en de Geest van God ons laat leren hoe we Gods Woord moeten lezen. Helaas is dit niet vaak het geval geweest en de vele tegenstrijdigheden, ketterijen en twisten in het christelijk geloof en de geschiedenis komen rechtstreeks door de Bijbel te lezen in een Duracell context, in plaats van de context van de hemel die zich richt op legitieme en intieme relaties.

Jezus legt nadruk op dit punt in zijn discussie met een schriftgeleerde in Lukas hoofdstuk 10. De wetgeleerde vraagt Jezus, “Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?” Jezus antwoordt: “Wat is er in de wet geschreven?” om het diepere probleem aan te tonen vraagt Hij: “Hoe leest jij?”⁴² Jezus vraagt niet wat je leest; Hij vraagt hoe je leest, of hoe interpreteer je wat je leest? Dit is de belangrijkste vraag voor iedereen die de reis moet maken van het aardse Duracell naar de hemelse relaties: Hoe lees jij?

De vraag die de wetgeleerde Jezus stelde is één van de meest kritische vragen van het christelijke leven. De positie die je bezit en de mensen met wie je omgaat zijn

⁴¹ <http://www.chinawestexchange.com/Chinese/Culture/customs.htm>

⁴² Lukas 10:25,26

een sterke indicator van uw waarde in deze wereld. Daarentegen, in het Koninkrijk der hemelen is ieder mens een kind van God en verdient respect en waardigheid. Als we de discussie volgen merken we dat de wetgeleerde de Schrift wil interpreteren door het eerste inplaats van het laatste. Hij geeft Jezus het juiste antwoord door te zeggen: “U zult de Heer, uw God liefhebben met heel uw hart en heel uw ziel en heel uw kracht en met heel uw verstand en heb uw naaste lief als uzelf.” Jezus zegt in feite “Precies, doe dit en u zult leven” maar de wetgeleerde realiseerde de volledige implicaties van wat dat inhield en probeerde de betekenis te verdraaien door te vragen: “Wie is mijn naaste?”⁴³ De betekenis van de schrift is eenvoudig, maar het menselijk hart onder de invloed van de Duracell gedraagt zich alsof het moeilijk te begrijpen is, want het is niet bereid om het oude los te laten en volledig het nieuwe aan te nemen. Hier ligt de reden voor zoveel halfbakken en verdroogde christenen; zij geloven in het koninkrijk van Christus, maar leven volgens Satan’s koninkrijk en het resultaat is verwarring, frustratie en slechtheid.

Het gehele Christelijke geloof is verward over de kwestie van de verlossing, omdat de Bijbel duidelijk leert dat een christen die God’s kracht uit genade ontvangt zal in harmonie met de Tien Geboden leven. Echter, velen van ons benaderen de Tien Geboden in het kader van de Duracell; we proberen om ze uit te leven om het doel van de verlossing te verkrijgen, in plaats van de Tien Geboden te zien als een beschrijving van de beloofde relatie die zal opkomen tussen God en Zijn kinderen.

Omgekeerd en meer in het algemeen, hebben we een hele menigte die de onmogelijkheid van het uitvoeren van de eisen van de wet zien, maar inplaats van het invoeren door een geloof relatie, verklaren ze het houden van Gods geboden als onmogelijk en genieten daarom nooit van de vrijheid van de overwinning in Christus. Of je nu probeert om ze uit te voeren of probeert het niet uit te voeren, het resultaat is dan nog steeds prestaties in plaats van de relatie. Geen van beide groepen zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, tenzij ze de Tien Geboden aannemen in het kader van een op geloof gebaseerde relatie met Hem die voor ons gestorven is.

Voor de groep van christenen die de anti-prestatie houding en de onmogelijkheid van de overwinning in het christelijke leven aannemen, volgt al snel dat de god die ze dienen ook niet in staat is om de wet te vervullen. Combineer deze trend met het wereldse verlangen naar erkenning en het is geen verrassing dat christelijke geleerden, leraren en gelovigen die het vermogen van God om de

⁴³ Het antwoord van de wetgeleerde wat in de wet staat: Lukas 10:27; Jezus antwoord “Doe dat”: Lukas 10:28; de rechtvaardiging van de wetgeleerde “Wie is mijn naaste?”: Lukas 10:29.

wereld in zes letterlijke dagen te maken verwerpen. Net zoals de wetgeleerde die het antwoord geeft dat hij aan zijn naaste moet liefhebben, maar dan vraagt, “Wie is mijn naaste?” Zo ook zeggen vele geleerden vandaag de dag zelfvoldaan: “Ja, we geloven in een zesdaagse schepping! Maar wat voor soort dagen zijn dat?” Goddeloosheid streeft altijd naar een manier om de schrift te verdraaien om die aan te passen zo het hun past; in Christus te geloven en toch te leven volgens de wereld. De demonen geloven ook in Christus en leven volgens deze wereld.

Zodra een persoon het geloof in een God die een nieuw hart kan maken heeft verloren en heeft geleerd om sluwe vragen over de duidelijke uitspraken van de schrift te stellen, dan is het zeer gemakkelijk om homoseksualiteit als een christelijke norm aan te nemen en te accepteren samen met de afwijzing van de mannelijke en vrouwelijke rol in het gezin die de Bijbel duidelijk voor ons legt. Dit concept is vreemd aan het koninkrijk der hemelen. Waarde is altijd door de relatie niet door de positie.

We konden leerstelling na leerstelling opsommen van de Bijbel die verdraaid of aangepast zijn om ons aan te passen naar de principes van de macht, positie en de prestaties, maar ik denk dat het punt duidelijk is gemaakt dat als we beweren volgelingen van Jezus te zijn dan zullen we proberen om de schrift te interpreteren volgens de principes van Zijn koninkrijk in plaats van het koninkrijk waar we allemaal vandaan komen.

16. Niet langer een knecht

Het was één van die speciale momenten. Mijn zes jaar oude zoon en ik waren samen in de auto aan het reizen. Wij hadden een diep en veelbetekenend gesprek; oftewel, zo diep als de ervaring van mijn kostbare zoon gaat. Ik kon de radertjes in zijn hoofd systematisch zien draaien. Ik voelde dat hij op de rand van iets diepgaand zat na te denken, en dan kwam het eruit. “Weet je papa, ik denk dat dingen veel beter zouden gaan als jij soms de baas bent en soms ik de baas ben.” “Wel jongen, dat is zeker een interessante suggestie,” zei ik schrapend mijn keel. Er was een moment van stilte omdat ik probeerde een goede reden te bedenken waarom zijn suggestie gebrekkig was en als ik er niet één kon bedenken zouden we allebei in de problemen komen. “Nou, dat is niet helemaal hoe de Bijbel ons vertelt hoe het te doen, mijn zoon.”

“Maar waarom moet jij me altijd vertellen wat ik de hele tijd moet doen?”

“Nou jongen, Jezus heeft mij gevraagd om jou te leren hoe jij een sterke jonge man voor Hem kan worden, en omdat Hij mijn baas is denk ik dat ik maar beter kan doen wat Hij me zegt om te doen.”

Ouderschap is vaak echt een leercurve. “Jongen, blijf zitten bij het eten.” “Ach, niet eerlijk!”

“Schat, ruim je speelgoed op.” “O mama, ik wil buiten gaan spelen.”

“Beste jonge man, het is tijd om te gaan slapen.” Gehuil, geschreeuw, gezeur. “Maar u blijft nu ook nog op, hoezo mag ik dat dan niet?”

Al die regels en voorschriften. Je zou kunnen denken dat die ouders de hele tijd boemannen zijn. Hoezo kunnen kinderen niet begrijpen dat je wil dat ze stil

zitten bij het eten zodat hun vertering niet wordt verstoort? Of dat ze moeten leren net en ordelijk te zijn zodat ze later georganiseerder en efficiënter kunnen zijn? En hoezo waarderen kinderen het niet dat jij wil voorkomen dat ze ziek worden door te weinig slaap? Waarom? Gewoon omdat ze de valkuilen en gevaren van het leven nog niet kennen.

De apostel Paulus gebruikt deze vergelijking om onze tocht van het christelijke leven te illustreren.

Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles; (Galaten 4:1)

Paulus beschrijft de relatie tussen een kind en zijn ouders net als die tussen een dienaar en zijn meester. De vader moet zijn zoon de principes van Gods koninkrijk leren, maar de zoon, met zijn Duracell natuur, begrijpt de reden van deze training niet. Vele van de lessen die zijn vader hem wil leren zijn tegenstrijdig tot zijn eigen natuur en eisen vaak hard werk dat veel lijkt op die van een dienaar. De jonge vraagt zich gauw af: “Hoezo verbied mijn vader mij de dingen te doen die ik leuk vind? Ik voel me als een slaaf. ‘Zoon doe dit, zoon doe dat niet’, het lijkt gewoon oneerlijk!”

Deze situatie geeft precies Gods handelen met ons weer als Hij probeert om ons voor te bereiden op het Koninkrijk van God. Veel zien Gods eisen als hard en veeleisend en vragen vaak: “Waarom heeft God dit bij mij laten gebeuren of waarom lijkt het christelijke leven zo beperkend?” Er zijn ook veel mensen die de kerken bezoeken die een voorkeur hebben om kind te blijven en gewoon dienaren willen zijn, door het uitvoeren van de taken van het christelijk leven en de hoop hebben dat ze daarvoor zullen worden beloond voor al deze inspanningen. Zulke mensen zijn in gevaar te worden opgeslokt door de gevoelens van de oudere broer in het verhaal van de verloren zoon.

Paulus legt ons uit hoe we kunnen worden vrijgesteld van veel van de verwickelingen van het leven en vragen over Gods handelen met ons. Als we echt begrijpen dat God onze Vader is en dat Hij ons voorbereidt om Zijn koninkrijk binnen te gaan en dat Hij ons intens liefheeft, dan begint onze relatie met God zin te maken. De regels en voorschriften worden niet langer gezien als de beperkingen en de grenzen om ons te stoppen met het hebben van plezier; in plaats daarvan worden ze deuren van vrijheid dat Gods tedere zorg voor ons en Zijn smachtend verlangen om ons onze volledige erfenis te geven als kinderen van God. Paulus legt het op deze manier uit:

Alzo wij ook, toen wij kinderen waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt onder de eerste beginselen der wereld. Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus. Maar toen, als gij God niet kendet, diendet gij degenen, die van nature geen goden zijn; (Galaten 4:3-8)

Dit zijn enkele van de mooiste woorden in de schrift. Als we het offer van Jezus erkennen in het veiligstellen van onze aanneming (adoptatie) tot kinderen van God, dan zijn we bevrijd van de slavernij van Satans koninkrijk. We breken ons los van de tirannie van de Duracell en we staan sterk en nobel als zonen en dochters van God, wetende dat als gevolg van Jezus we altijd Zijn geliefde kinderen zullen zijn. Heeft de Geest van God in je hart uitgeroepen “Abba Vader” - Papa, papa? Voelt je je zo veilig in Zijn liefde dat je in Zijn armen kunt rennen en weet dat je niet alleen welkom, maar diep gewenst bent door Hem? Ben je terug gegaan naar de kinderlijke verering van jouw Vader, die met een stralend gezicht kijkt als Hij in de buurt is? Totdat je deze vrijheid ervaart, zul je altijd een dienstknecht blijven, dat leeft met de onzekerheid dat morgen je een ontslagbrief of afwijzing kunt ontvangen.

Als Gods kinderen, is onze erfenis zeker. We kunnen vrijmoedig tot Hem komen en onze verzoeken bij Hem indienen; we kunnen erop vertrouwen dat Hij weet wat het beste voor ons is. Alles wat ons overkomt in het leven is om ons te helpen groeien tot een dieper inzicht in de waarden van Gods koninkrijk en de slavernij van de Duracell te verbreken.

Je zult je waarschijnlijk herinneren in hoofdstuk 6, dat we de ongelooflijke taak bespraken waarmee God geconfronteerd werd bij het streven om het menselijke ras terug in Zijn liefdevolle verbondenheid te brengen. Hier zijn de punten opnieuw:

1. Een middel om het menselijk ras de wijsheid om echt hun uitzichtloze situatie correct te herkennen, samen met een manier dat zij worden beïnvloed in de goede richting zonder hun keuzevrijheid te schenden.

2. Een manier om ze te laten zien dat ze een verkeerde perceptie van Zijn karakter en koninkrijk hebben en hen op één of andere manier te laten zien dat Hij echt van hen houdt.
3. Een manier om hun schuld en onzekerheid te verwijderen, het herstel van hun ware identiteit en hun waarde als kinderen van God.
4. Een manier om een doel te hebben in het leven, een reden te hebben voor het bestaan of hun lot te herwinnen.
5. Al het bovenstaande had tijd nodig. Adam en Eva hadden hun eigen leven verbeurd, dus ze hadden een levens onderhoudend systeem nodig om hun tijd te geven om te kiezen en te beslissen.
6. Terwijl God dit alles doet, moet Hij een gevoel van rechtvaardigheid handhaven. Hij kan hun opstand niet negeren en zeggen dat het OK is. Er moet een straf op rebellie staan. Deze straf staat compleet los van de consequentie van zonde. Hun verwijdering uit het Hof van Eden was niet de straf op hun zonde, het was het gevolg van de zonde.

Het werk van Jesus in Zijn dienst, dood en wederopstanding heeft in de oplossing van al deze zes punten voorzien. Wie kan de macht van het kruis van Christus bevatten? Het gaat zo veel dieper dan alleen het wegnemen van onze foute daden; veel, veel dieper.

Zou jij niet knielen en nu naar het kruis opkijken en jouw bevrijding van de Duracell waarnemen? Kan jij Gods stem horen, Die zegt dat jij Zijn geliefde kind bent met wie Hij dol gelukkig is? Wil je niet al je schuld, wrok, trots en verbittering aan Hem overgeven? Dat de volheid van Zijn vreugde jouw ziel overstroomd? Je kan, als je het niet al hebt gedaan. Het geheim om aan de Duracell te ontkomen is om geen dienaar meer te zijn, maar een zoon of dochter.

17. De Val van Babylon

Het sloeg in als bliksem. Duitse Panzer divisies reden over de velden van Nederland, België en Frankrijk, en na maar één nacht waren deze landen vast in de ijzeren vuist van de Nazi oorlogsmachine. In een bezet land te leven is een uitputtende ervaring. Mijn vader leefde in deze tijd in de stad Assen in het noorden van Nederland.

De mannen werden in de dienst van de Duitse oorlogsmachine gedwongen. Informanten waren altijd bereid om hen bij de gevreesde geheime politie te melden. Elk uur zou er op hun deur geklopt en familieleden weggesleept kunnen worden om ze nooit weer te zien. De Nazi regiem toonde alle kenmerken van de Duracell; het toont een controlerende geest die alle concurrentie vernietigt, geregerd door vrees en zijn macht met kwaadaardige voldoening.

Van alle middelen beroofd en uitgeput, moe van de onderdrukkende ketens die hen bonden, was Nederland niet voorbereid voor de winter van 1944. Mensen verlieten hun huizen niet, bang dat ze anders voor brandhout afgebroken zou kunnen worden. In de steden stierven duizenden van kou en honger. Hoe lang zou deze nachtmerrie aanhouden?

Uiteindelijk in april 1945 trokken de Duitsers zich terug uit Assen, terwijl ze bruggen vernietigden en munitie verwijderden; ze lieten zoveel mogelijk verwoestingen achter. Mijn vader weet nog hoe iedereen aan het dansen was op de straten en de geallieerde soldaten voedselrantsoenen uitdeelden. Het was bijna niet te geloven het was afgelopen, eindelijk vrijheid.

De geest van Kaïn leeft nog steeds, en het boek van de Openbaring openbaart dat net voordat Jezus terug komt dat deze controlerende, jaloeze en nietswaardige

geest een laatste vertoon van macht voor zijn ondergang zal manifesteren. Johannes beschrijft het als een beest met zeven koppen en tien horens, dat op komt uit de zee.

En ik zag uit de zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen; en op zijn hoornen waren tien koninklijke hoeden, en op zijn hoofden was een naam van gods lastering. (Openbaring 13:1)

Dit beest wordt grote macht en autoriteit gegeven over alle naties op aarde, en de hele wereld bid het beest aan en onderwerpt zich aan zijn macht.⁴⁴ Dit staat tegenover onze relatie met God die de hemel en aarde heeft gemaakt. Het De reden waarom dit beest zo gemakkelijk de hele wereld ervan kan overtuigen om het te volgen, is omdat het draait op Duracell batterijen. Hij spreekt de taal die we van nature allemaal uit onszelf spreken. Het moedigt ons aan om onze identiteit te zoeken door wat we bereiken en uit te bewerkstelligen, en het moedigt ons aan om God te ontmoeten op onze eigen voorwaarden, door ons eigen bloedeloos offer en verwachten dat God daarin berust en onze aanbedding zal accepteren. Het grootste deel van de wereld is nu al onder de macht van dit beest, maar ze beseffen het niet. Als de wereld de beginselen van vrijheid verwerpt en terug keert naar de wereldwijde controle door middel van angst en geweld, zal het gewoon een uiterlijke manifestatie zijn van wat diep in het hart van ieder van ons al schuilt.

God zit niet werkeloos erbij en doet niets. Hij stuurt een vertwijfelde laatste boodschap om de wereld te waarschuwen om zich niet aan de macht van het beest over te geven. Het komt in de vorm van drie boodschappen. De eerste boodschap vraagt van het menselijk ras haar aandacht en herinnert ons eraan, dat we de God die de hemelen en de aarde heeft gemaakt moeten aanbidden. Zij herinnert ons aan het offer van Jezus en herinnert ons eraan dat Kaïn's offer nooit door God kan worden aanvaard. We kunnen nooit de gunst van God verdienen; onze redding werd gekocht voor ons door het bloed van het Lam.⁴⁵

God herinnert ons aan een heel belangrijke waarheid. Hij beschrijft het op de volgende manier:

En er is een andere engel gevolgd, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, die grote stad, omdat zij uit den wijn des toorns harer hoerij alle volken heeft gedrenkt. Openbaring 14:8

⁴⁴ Openbaring 13:2,7

⁴⁵ Openbaring 14:6,7

Waarom gebruikt God hier de naam Babylon? Als wij de Bijbel bestuderen vinden we terug dat het Nimrod was, die de stad Babylon gebouwd heeft. Nimrod was een interessante persoonlijkheid. De Bijbel vertelt ons: “De eerste centra van zijn koninkrijk was Babel, Erech, Akkad en Kalneh, in Sinear.” ⁴⁶ Nimrod is de eerste geregistreerde mens die zijn eigen koninkrijk stichtte. Het is ook interessant om op te merken dat Nimrod op een bepaald moment trouwde met zijn moeder. Inderdaad een disfunctioneel gezin! Er zijn ook een aantal suggesties dat Nimrod zijn vader gedood heeft om zijn moeder te kunnen trouwen. Wat ook het geval is, Nimrod’s gezin was niet gebaseerd op de beginselen van het koninkrijk van God, waar familierelaties heilig zijn.

Zo groot was Nimrod’s onzekerheid in zijn gezins leven, dat hij eerder bekend werd om wat hij deed dan tot wie hij behoorde. In Genesis hoofdstuk 10, geeft de Bijbel de genealogie van de menselijke geslacht weer. Elke man werd geïdentificeerd door wie zijn vader was. Hun identiteit werd bepaald door hun familierelaties. Dit is de manier waarop Gods koninkrijk werkt. Nimrod werd echter bekend als een machtige jager en een machtige heerser.

Hij was een geweldig jager voor (tegenover) het aangezicht des HEEREN; daarom wordt gezegd: Gelijk Nimrod, een geweldig jager voor (tegenover) het aangezicht des HEEREN. En het beginsel zijns rijks was Babel, en Erech, en Accad, en Calne in het land Sinear. Uit ditzelve land is Assur uitgegaan, en heeft gebouwd Nineve, en Rehoboth, Ir, en Kalach. En Resen, tussen Nineve en tussen Kalach; deze is die grote stad. (Genesis 10:9-12)

Nimrod, gedreven door zijn onzekerheden, voelde de behoefte om zich te bewijzen. Dus begon hij steden te bouwen en daarna begon hij legers op te bouwen om de naburige familie stammen te veroveren. Een oordeelkundig historicus wijst op het volgende:

Het gezag van de voormalige heersers berustte op de gevoelens van verwantschap, en het gezag van het stamhoofd was een beeld van ouderlijk toezicht. Nimrod integendeel daarmee, was een oppermachtige van een grondgebied, en mensen waren slechts haar onderdanen voor zover zij haar inwoners waren en ongeacht persoonlijke banden. Tot die tijd waren er uitgebreide stammen: een

⁴⁶ Genesis 10:10

familie maatschappij. Nu was er een volk, een politieke
gemeenschap: de staat.⁴⁷

Bijna de hele hedendaagse wereld heeft de voetstappen van Nimrod gevolgt. Overheden zijn politiek en territoriaal, niet naar geslacht en nomadisch. Het is interessant om de stappen te bekijken die Nimrod volgde om zijn politieke staat baserend system op te bouwen. God heeft dit systeem geëtiketteerd met de eerste stad hij bouwde, namelijk Babylon. Heeft u eens aandacht ervoor hoe Babylon zich ontwikkeld in menselijke harten:

1. Het begint bij kinderen die vervreemd zijn van hun vaders.
2. Dan, door het resulterende onzekerheid, zijn ze voortdurend op zoek naar goedkeuring.
3. Dit verlangen naar goedkeuring drijft mensen vaak tot wanhopige maatregelen om hun leegte en waardeloosheid te compenseren.

Dit verlangen naar goedkeuring en waardering is het geheim dat de wijn van Babylon zo verslavend maakt. Hoevelen van ons waren nog nooit geplaagd bij een gevoel van nutteloosheid of een vastberadenheid om anderen te bewijzen dat wij aan alle maatschappelijke eisen voldoen? Hoeveel van ons hebben het gevoel gehad dat onze inspanningen om God te behagen gewoon een totale mislukking zijn geweest, en het geen zin had verder te proberen? Hoevelen van ons waren nooit in een machtsstrijd op school of werk of in de kerk en sprak of hoorde boze of bijtende woorden als zelfverdedigingsmiddel of een poging om ons eigen kleine koninkrijk te vergroten? Drinkt niet de hele wereld van deze kelk? Als wij op zulke manieren handelen, zijn we dan niet echte slaven van Babylon?

Dus wat betekent de val van Babylon? De uitdrukking, “Babylon is gevallen,” komt rechtstreeks uit Jeremia 51:8 en vindt zijn context in de hoofdstukken van Jeremia 50 en 51.

In Jeremia 50 beschrijft God Zijn volk als verloren schapen die verdwaald zijn en hun rustplaats vergeten hebben. Gods volk wordt letterlijk door Babylon gevangen gehouden, en velen van hun hebben hun ware thuis en rustplaats vergeten.

Maar God heeft Zijn kinderen niet vergeten. Hij maakt de volgende mooie belofte:

⁴⁷ A.T Jones, *Empires of the Bible*, (Review and Herald Publishing, 1904) blz. 51.

Zo zegt de HEERE der heirscharen: De kinderen Israëls en de kinderen van Juda zijn te zamen verdukt geweest; en allen, die hen gevangen hadden, hebben hen vast gehouden; zij hebben hen geweigerd los te laten. Maar hun Verlosser is sterk, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; Hij zal hun twist zekerlijk twisten, opdat Hij het land in rust brenge, maar de inwoners van Babel beroere. (Jeremia 50:33-34)

Dan, in hoofdstuk 51 lezen we als volgt:

De schutter spanne zijn boog tegen dien, die spant, en tegen dien, die zich verheft in zijn pantsier; en verschoont haar jongelingen niet, verbant al haar heir; Dat de verslagenen liggen in het land der Chaldeeën, en de doorstokenen op haar straten. Want Israël of Juda zal niet in weduwschap gelaten worden van zijn God, van den HEERE der heirscharen (hoewel hunlieder land vol van schuld is), van den Heilige Israëls. Vliedt uit het midden van Babel, en redt, een iegelijk zijn ziel; wordt niet uitgeroeid in haar ongerechtigheid; want dit is de tijd der wraak des HEEREN, Die haar de verdienste betaalt. Babel was een gouden beker in de hand des HEEREN, die de ganse aarde dronken maakte; de volken hebben van haar wijn gedronken, daarom zijn de volken dol geworden. Schielijk is Babel gevallen en verbroken; huilt over haar, neemt balsem tot haar pijn, misschien zal zij genezen worden. Wij hebben Babel gemeesterd, maar zij is niet genezen; verlaat haar dan, en laat ons een iegelijk in zijn land trekken; want haar oordeel reikt tot aan den hemel, en is verheven tot aan de bovenste wolken. De HEERE heeft onze gerechtigheden hiervoor gebracht; komt en laat ons te Sion het werk des HEEREN, onzes Gods, vertellen! Zuivert de pijlen, rust de schilden volkomenlijk toe; de HEERE heeft den geest der koningen van Medië opgewekt; want Zijn voornemen is tegen Babel, dat Hij haar verderve; want dit is de wraak des HEEREN, de wraak Zijns tempels. Verheft de banier op de muren van Babel, versterkt de wacht, stelt wachters, bereidt de lagen; want gelijk de HEERE heeft voorgenomen, also heeft Hij gedaan, wat Hij over de inwoners van Babel gesproken heeft. (Jeremia 51:3-12)

In het kader van dit hoofdstuk wordt Gods volk gevangen gehouden door Babylon. Ze zijn op een dwaalspoor gebracht, maar God gaat hen bevrijden, niet omdat zij het waardig zijn, maar omdat ze Zijn kinderen zijn.

Terwijl de woorden, “Babylon is gevallen,” een uitdrukking van oordeel en afkeuring is, is het tegelijkertijd een belofte van de vrijheid van Israel, want Babylon hield Israel gevangen.

De val van Babylon in de tweede engelsboodschap bevrijdt het geestelijke Israel van onzekerheid, het gevoel van waardeloosheid en de controleerende geest die ons tot zonde verleid. Als wij erkennen dat wij in de Geliefde aangenomen zijn, dat wij werkelijk Gods kinderen zijn door het offer van Jesus, wordt al onze onzekerhijd en gevoel van waardeloosheid weggevaagd en staan wij vrij als kinderen van God.

De drievoudige-engelen boodschap word ook wel de Elia boodschap genoemd en het is geen toeval dat het laatste deel van die boodschap in Maleachi 4:6 zegt dat God het hart van de vaders tot de kinderen terug zal brengen. Met andere woorden, de macht van deze boodschap zal los worden gelaten als wij echt geloven dat wij kinderen van God zijn, niet vanwege iets dat wij gedaan hebben, maar vanwege wat Jesus alleen voor ons gedaan heeft.

Laat Babylon en haar Duracell principes los. Blijf niet langer een knecht, maar roep “Abba, Vader” en weet dat jij zijn geliefd kind bent. Door Christus zijn wij vrij.

Dit boek Indentiteits Oorlog is een ontdekkingsreis van jezelf. Het is een uitnodiging om je eigenlijke waarde te leren kennen in een pure relationele context.

Ons leven wordt constand gebombardeerd met berichten, die ons duidelijk willen maken, dat we alleen succes hebben door aan onszelf en de wereld te bewijzen dat we hebben wat verlangt wordt; dat we een inhoud hebben die respect waardig is. Het is een systeem dat ons leert dat we alleen waardevol en belangrijk zijn wanneer we weten te presteren volgens een bepaalde standaard die de wereld ons voorhoudt. De resultaten van dit systeem zijn duidelijk en die zijn niet goed. Miljoenen zijn depressief en honderden mensen beëindigen per dag hun leven in wanhoop.

Ik wil u uitnodigen om de ware natuur van de oorlog waarin we ons bevinden te begrijpen; een strijd betreffende onze identiteit die onze waarde en zelfrespect definiëerd. De inzet is hoog omdat het gaat over leven en dood. De inhoud van dit boek laat de weg zien die ik ging en de principes die ik tijdens deze reis geleerd heb. Vrijheid is relatief, desondanks kan ik zeggen dat dit boek mijn weg naar de vrijheid documenteerd.

**Adrian Ebens
www.identitywars.org**